OUP—552—7-7-66—10,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T83/K58Y Accession No. T1418

Author

Title వేసుజాక్య గ్రంథమాల

This book should be returned on or before the date last marked below.

శ్రీ

బ్రహ్మపుర

వేగుంజుక్క గ్రంథమాల

13 వ మణిచి

యగు

కోటీశుతనయ

Millionair's daughter

అను

అద్భుత వినోదక నవల.

ఇయ్యది

మ॥రా॥రా॥ తాతా కృష్ణమూర్తి బి.ఏ. గారు

రచియించిరి.

వేగుంజుక్క గ్రంథమండలిచే సంపాదితము.

మొదటి కూర్పు.

వేగుంజుక్క ముద్రాలయము,

బరంపురం.

1922.

Registered.] [Price Rs. 1-4-0

వేగుంజుక్క గ్రంథమాల.

ఇదివరకు ప్రచురింపబడిన గ్రంథములు.

		చందాదారులకు	ఇతరులకు
1.	ఉషఃకాలము	0 14 0	1 8 0
2.	వాఁడే వీఁడు	1 0 0	1 4 0
3.	ప్రేమకూర్మి	ప్రతులు లేవు.	
4.	సుహృల్లత	0 12 0	1 4 0
5.	పద్మినీపరిణయము	ప్రతులు లేవు.	
6.	విలాసార్జునము	0 8 0	0 12 0
7.	సగుణ (మొదటిభాగము)	1 4 0	1 8 0
8.	,, (రెండవభాగము)	0 10 0	0 12 0
9.	,, (మూడవభాగము)	0 10 0	0 12 0
10.	కోవ్వ్యాల్ళు	ప్రతులు లేవు.	
11.	వేంకటరావు	1 0 0	1 8 0
12.	నేనే (వాఁడేవీఁడునకు రెండవభా॥)	1 0 0	1 6 0
13.	కోటీశు తనయ	1 0 0	1 4 0

రాబోవు గ్రంథము:—కాలూరాయి.

పూల్ సాహెబు-జమీందారులను తన బుద్ధివిశేషముచే ధించిన అప్రతీపప్రతాపవంతుడనదగిన అరేందస్ వంటి మహోద్ధృతమేధాశాలినే, అరెస్టుచేయించి, పర్యాయమున 'జితోస్మి' యనిపించిన కాలూరాయి చరిత్ర వినవిన గౌతూహలమును, ఆలోచించినకొలందిని స్థంభీభూతత్వమును, చదువరులకు గలుగక మానదు. తినబోవుకూరకు మున్ముందు రుచులు దెలుపనేల!

VEGU-JUKKA OFFICE, BERHAMPORE.

D. V. Krishnarao,
Secretary.

సంపాదకీయోపోద్ఘాతము

ఘు

[illegible]లూరు, [illegible] 1965

సరిగా నాలుగు సంవత్సరములకు పైబడిన తరువాత తిరుగ
[illegible]ము గలసికొను నవకాశము గలిగినందులకెంతయు ముద
[illegible]ందుచున్నాము. ఔను మొకవంక, ఘోరసంగ్రామ మొక
[illegible]వ, కాగితపుకర వొక వంకరవున, అసహాయోద్యమపు కార్యా
[illegible]లతొందర లొక కేళిప, మనలను వేధించుచుండ గ్రంథ
[illegible]కనలకుగాని, ప్రచురమునకుగాని, మనస్థైర్యముగాని, మా
[illegible]గాని మీ యామోదముగాని బడయజాల మను భయముచే
[illegible]జాక్కి తన పదమూడవది యగు నీగ్రంథ మింతకు పూ
[illegible] వెలువరుపజాలక పోయినది.

డిన్లాడ్ ఆఘూ (బీజపూరు సంస్థాన సంబంధ మగు నొక
చారిత్రాత్మక నవల) యను గ్రంథము పదమూడవదిగా ప్రచు
[illegible] సమకట్టియు కారణాంతరములచే నయ్యది ప్రచురింపజా
[illegible], వాడేవిమునేనేల తరువాయి గ్రంథ మగు కాలూరాయి
[illegible]కొన్ని యవాంతరములచే నిప్పటికైనను ప్రచురింపజాలక
[illegible]యా కోటీశు తనయను తన పదమూడవ మణిచిగా బ్రచురింప
జేసినది.

జర్మనీ, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లండు, అమెరికా మొదలగు నాగ
రిక దేశము లనుభవించుకొనుచున్న పాశ్చాత్య విద్యాభివృద్ధిచే గ
లిగిన గర్భనిర్భేదకరమగు క్రూరకృత్యములును, వానిం బరిశో
ధింప డిటెక్టివ్ ఆఫీసర్ల బుద్ధికుశలతయు, అప్రతిహతములగు
వారి ప్రయత్నములును చదువరుల గుండియ లవియజేయును.

క్షణ మోహము లేక బయాస్కోపు చిత్రమువలె కాలచక్రము కన్న విపరీత వేగముతో హంతకునిచే జరుపబడిన భయానక దురంత కార్యములు చదువరుల గుండెలు కంపింపజేయును.

ఏకారణములనైనతో గాని గ్రంథకర్త యీ కథాకాలము గాని, యీకథ జరిగిన ప్రదేశము గాని, గ్రంథమందెచ్చట నైన చెప్పకుండుటయేగాక, మా యాంధ్రపాఠకులకు ఆంగ్లేయ కుటుంబ మర్యాదలును, సంఘ మర్యాదలును గ్రంథమందచ్చ టచ్చట గనుపరచియే యున్నారు. మఱియు నీ కథయంతయు ఏడు దినములలో జరిగిన విషయమని వాకుచ్చియున్నారు. కావున కథావిభజనమును, ఏడు దినములకును దినచర్యావిభజనమును మా పాఠకులదే. ఇప్పటికి దెలుగున వ్రాయబడిన అపరాధపరిశోధక నవలలలో నేదియు నీనవలవలె క్రొత్తత్రోవల ద్రొక్కినవి కావు.

గ్రంథమున నచ్చటచ్చట చిఱుమార్పులు చేయుమని మేము కోరగా గ్రంథకర్తగారు యేలకోగాని చేయలేదు. ఆ కారణముచే మేము వ్రేలిడుటకే నవకాశము చిక్కలేదు.

అపరాధ పరిశోధక నవలలలో జూడదగినవి: కథాసందర్భము, కథావిధానము, పాత్రోచితమగు భాషయు, శైలియు, పాత్రముల స్వభావోన్మీలనమును మాత్రమే. పాత్రౌచిత్యము, గ్రంథప్రాశస్త్యము మొదలగు నన్నివిషయములును మా పాఠకులనే స్వతంత్రముగ దెలిసికొనగోరుచున్నాము.

సుమారు మరి మూడు మాసములలో "కాలుంగాయి" తో మీ దర్శనము మరల సేయ నేటికి సెలవు గైకొందుము.

ఇట్లు,

జూలై, 1922. సంపాదకుడు.

PREFACE.

The present Novel is my first venture in serious telugu composition done with what success my readers alone can judge.

Of late I have been reading a deal of sensational fiction, especially the writings of Edgar Allan Poe, Arthur B. Reeve, Conan Doyle, Maurice Le Blanc, William Le Cruix and others of note. The bold idea to write a really good and interesting detective novel in Telugu, first struck me some three years ago, when for the first time I read Mr. Reeve's skillful story "The Exploits of Elaine or the Clutching Hand." My readers can easily note that to some extent my "Kotisu Tanaya" runs on similar lines with Mr. Reeve's novel. But I make bold to say my story is more or less original. It is therefore entitled, I fear, to many limitations.

No one is better aware than myself how great is my indebtedness to the foreign writers of detective fiction. In fact some of the strange and *outer* incidents mentioned in my work are reminiscent of the writings of those ingenious Western Story-Tellers.

It is my belief that there are no detective novels worth the name in Telugu literature. Perhaps Indian life does not afford much scope for the development of good detective fiction.

Everyone knows that criminals in India are no such diabolical or pathological geniuses as are readily believed to be found in the West. Indian life, thank God!, is not much tinctured with European or American civilization. I am not very sorry for the absence of a Sherlock Holmes or Arsene Lupin in our society, but I am really glad there are no Clutching Hands or Zigomars in India. I cannot imagine how some of our Telugu writers are emboldened to weave strange stories of mystery and crime about the common life of Bengal.

Mine is for very obvious reasons no Indian story. It is American or English or a mixture o both if you like. My scenes and characters accordingly are foreign.

The reader will forgive me if in this wor' I can offer him no more than an interesting pl and dramatic characterization. If the tim sequence of the plot is carefully followed, the reader will easily find that the duration of the action of the story is exactly a week.

I shall be thankful to my readers for any suggestions for improvement in my next edition and shall gladly welcome all honest criticism.

BERHAMPORE,
February, 1922. } T. KRISTNA MURTI, B. A.

TO

My late lamented brother

T. S. Rama Sastri,

" Perhaps a frail memorial, but sincere ;
Not scorn'd in Heaven, though little noticed here."

వేగుంజుక్క గ్రంథమాల,

బరంపురం (గంజాం)

వాడేవీడు 1912 సంవత్సరమునను, నేనే 1918 సంవత్సరమునను ప్రచురింపబడినవి. ఈ రెండు గ్రంథముల తరువాయి యునగు "కాలూరాయి" అనుగ్రంథము సెప్టెంబరు తరువాత వెలువడగలదు. కాలూరాయి ప్రచురింపబడిన తరువాత మూడు మాసములకు వాడేవీడు, నేనే, కాలూరాయి యను నా మూడు గ్రంథములను గూర్చియు సుమారు 1923 సం॥ జనవరి నెలలో నొక బహుమానపరీక్ష జరుపబడును.

ప్రథమ బహుమానము ర్పూ. 200 లు.

ద్వితీయ ,, ,, 100 లు.

ఎప్పుడైనను పరీక్షలకు ప్రత్యేకస్థల మేర్పాటుకాజాలదు. ఎవరి యింట వారు గూరుచుండి వారివారి యుపకరణముల (కలం, కాగితము, సిరా మొదలగువాని)తోనే జవాబులువ్రాసి పంపవలెను.

"కోటీశు తనయ" బహుమాన పరీక్షా నియమములే యీ పరీక్షకును వర్తించగలవు. బహుమానములును, తేదీలును మాత్రమే భేదించుచుండును.

"కాలూరాయి" అను గ్రంథము ఈ గ్రంథాలయము నుండి తెప్పించుకొని ఆ గ్రంథముపై నుండు సంఖ్యను దెలుపుచు పరీక్షకు దరఖాస్తు చేయుట జరుగవలెను. ఒకే నెంబరు అనగా ఒకేగ్రంథముతో నిరువురుగాని ముప్వురుగాని ఏక కుటుంబమువారుగాని ఏకసంఘము వారుగాని, మరెట్టి సంబంధము గలవారుగాని పరీక్షకు దరఖాస్తు చేయజాలరు.

డి. వి. కృష్ణా రావు, సెక్రెటరీ.

కోటీశ్వతనయ

మొదటి ప్రకరణము

పాము - పువ్వు.

తే॥ "కలుషమునఁ [illegible] పువ్వులెల్లఁ
దెలుపునాఁడు కోపి సెలవు దేవు సేయఁ
గానకును గాయ: బాధము మఃఖముల్ గొలె
సాంద్రప్రాకృత తుషార శాఖములు గుడిసె."

మా. చరిత్రము.

నడిరేయి——గాని తేజోవంతమ్ముగ నుండెను. ఆకసమున నెచ్చటను మబ్బులేదు. నక్షత్రములు కాంతితో బ్రకాశించు చుండెను. శశి తన పూర్ణ కళలతో వెలుగుచుండెను. నా వెన్నెలలో తుషారబిందువులు ముత్యములవలె మెరయుచుండెను.

"లాలీ మందిరము" చంద్రకాంతులలో కడురమ్యముగ నగుపడుచుండెను. అదియొక శ్రీమంతుల రమణీయ సౌధము. అద్దాని వెనుక భాగమున నొక చక్కని పూందోట కలదు. అందు పలువిధములైన పుష్పఫల జాతుల వృక్షములు చిత్రముగ నాటబడియుండెను. ఆ తోటమధ్యమున గల జలయంత్రమునకు కొంత దవ్వున నొక పెద్ద గులాబి పొదయుండెను.

పొదచెంత నెవ్వఁడో యొక పురుషుడు నిలచి, నాడు పూచిన పూవులలో పెద్దవగు వానినెల్ల ద్రుంచివైచుచుండెను. సుకుమారమైన దనుగులకు పొదవ్రాన మించని యూ పుష్ప

షుడు దృఢకాయుడై, చూచువారికి గమారము నలువదియేం డ్లై కనిపించెగనుపట్టును. రాత్రి యగుటచే, వెన్నెల యున్నను, చెట్లమరుగున నున్న వాని యాకారము పరీక్షించి చెప్పుటకు సాధ్యముకాదు. వాడొక గులాబి మొక్కపై తన రెండు చేతులను నుమారొక పదినిముసములవఱకు నుంచి, పిమ్మట దీసి వేసెను. పిదప వాడా పూదోట నెల్ల యెడల బరికించి, కొన్ని పుష్పముల గోసికొని, వెంటనే సుగంధాలను వీడి చనెను.

* * * * * *

నాడు తెల్లతెల్ల వారు సమయమున, వచ్చియు రాని మొగుపతో నేమో కలగని యుంటచే గాబోలు, 'లాలీ' సెజ్జ పై శయనించినదియే, కన్నులు విప్పక, తనలో దా మెల్లగ నవ్వు కొనుచుండెను. ఇంతలో గదిలోనున్న గడియారము టంగు టంగున మ్రోగ దొడగ, లాలీ యా ధ్వనికి మేలుకొని కన్నులు విప్పెను. మంచమునుండి లేచి, యథాప్రకారముగ తన గదిలో నొకచో నగుపడిన యద్దములో మోము జూచికొని, వస్త్రము ల నవరించుకొని నాతిదూరమున దర్పణము చెంతకేగి నిలచెను.

వాని శయనాగారము విశాలమై, పరిశుభ్రమై యుండెను. గదిలోనున్న మంచమున కొకింత దవ్వున నొక పెద్ద మేజాబల్లయు, నద్దాని వెనుక నొక యినుప ఖజానా పెట్టెయు నుండెను. గోడ కమర్చబడియున్న యద్దములో జూచిన యెడల యినుప పెట్టె కూడ కొంత భాగము కనబడును.

అరువది పెబ్బది యేండ్ల ప్రాయము వయస్సుకలిగినను లాలీ మిగుల బలాఢ్యుఁడై యుండెను. మెరుపు దీపము వెలుగున యద్దములో తన ప్రతిబింబమును జూచుకొనుచు నిలచిన.

తని నవ్వును చూడగలుగు వారికి, లాలీ యవ్వనములో నున్నప్పుడు మిక్కిలి బలిష్ఠుడై సౌందర్యమూర్తి యనదగు గాంపు రేఖా విలాసములు గలిగియుండెనని తోచకమానదు. దర్పణమున తన ముఖబింబము గమనించుకొనుచుండిన లాలీ కన్నుల కేమి గోచరించెనో కాని, ధైర్యము గలవాడయ్యు, నాతడు తటాలున రెండడుగులు [illegible]మునుండి వెనుకకు వచ్చి, యూరక నేమియు తోచని వానివలె నిలచెను. వాని మోమున భయాశ్చర్య చిహ్నములు విశదమగుచుండెను. కొంతసేపట్లు నిలచి, మెల్లగా వెనుకకు దిరిగి, లాలీ చప్పుడు జేయక తన మేజా సొరుగులోనున్న పిస్తోలును దీసి, యెక్కుబెట్టి, నేలపై గురిచూచి, కొట్ట సిద్ధపడెను.

"...ఈ పాము గదిలోనికెట్లు రాగలిగినదో కదా? నా యింట నెన్నడును సర్పమనునది కానరాలేదే!...సరియే.— అద్దములో చూచుట మేలైనది. లేనిచో నన్నది కఱచి యుండును." అని తనలో ననుకొనుచు, నా వృద్ధుడు తన ఖజానా పెట్టెకు సమీపమున జుట్టుకొని, కదలక మెదలక యుండిన విషసర్పముపైపు దృష్టినిగిడ్చి చూచుచుండెను. లేశమాత్రమైనను సవ్వడి వినవచ్చినచో, సర్పము వెనుదిరిగి తనపై బడునేమోయని, లాలీ తన యూపిరిగూడ బిగబట్టి, పిస్తోలుతో నా పామును కాల్చెను. గుండు ప్రేలినవెంటనే గదినిండ పొగ గ్రమ్మెను. అద్దములో నొక పెద్దమెఱుపు కానవచ్చెను. గదిలో పుట్టిన ధ్వనికి గృహములో నున్న వారందరును తృళ్లిపడి లేచిరి.

"ఏమిది!— తుపాకిధ్వని యెక్కడ?" అని, నిద్దురలేచిన

మేరీ దుస్తుల సవరించుకొని, తన గదిలోనుండి వెలుపలి కేతెంచెను. ఆమె సుమారు పదియేండ్ల జవ్వని. లాలీగారి యేక పుత్రిక. ఆమెకు బాల్యము గడుపక పూర్వమే తల్లి మృతి నొందుటచే, లాలీ యామె ముద్దుకూతు నతి గారాబముతో పెంచుచుండెను.

గుండు పేలినటు "ఢాం" మ్మను శబ్దము వినినతోడనే మేరీ భయపడి నిజజనకుని గదికి వచ్చి, తలుపు దట్టబోయెను. ఇంతలో తోటమాలికొడుకు 'టామీ' వచ్చి మేరీపై నామె కెదురుపడెను. వాడంత మేరీ నుద్దేశించి, "అమ్మాయి, నేడు తోటలో మంచి పువ్వు లేవియు లేవు. గులాబీలలో పెద్దవి యేమియు పూయలేదు." అని పల్కి, తాగోసి తెచ్చిన సుమముల నామెకు జూపెను. పుష్పములన్నియు పరికించిజూచి, యా సుందరి కొంచెము పెద్దదైయున్న యొక చక్కని గులాబీ నందుకొని, పదిలముగ నా పూవును తన వక్షస్థలమున దగిల్చుకొనుచు, "టామీ, పువ్వుల మాటకేమిగాని, నీవేదైన శబ్దము వింటివా?" అని యడిగెను.

వాడామె పల్కుల వినిపించుకొనకయే వెనుదిరిగి చనసాగెను. మేరీ చూచి, "టామీ...టామీ!—అబ్బా వీని కెంత చెముడు!" అని తనలో ననుకొనుచు, నింతలో వాడు వెను దిరిగి చూడ, "సరిలే, పొమ్ము—నీ పని నీవుచూచు కొనుము" అని పల్కి, యామె తన జనకుని గది తలుపు దట్టసాగెను. ఎన్నిసారు లామె గంట మ్రోగించినను, లోనుండి జవాబు రాకుండెను.

"ఏమిది?" అని యాశ్చర్యపడుచు మేరీ మరల మరల పిలుచుచుండెను. కానికవ్వను లేకుండెను. అంత మేరీభయపడి

మేడహాలులోనికి జ[illegible], [illegible] [illegible]టన మోగించెను. తోడనే యా ధ్వనికి తత్తరపడి గృహమున నున్న వారందరును మేడ మీదకు వచ్చిరి.

తలుపు నెవరెన్నిసారులు తట్టినను, లాలీగారని పిలచినను, యఱచినను, లోనుండి యెట్టి జవాబును రాకుండెను. అంత కంతకు మిక్కిలి దిగులు పొందసాగెను. జనుల కెట్టి సాహసమైన సమయమారెనా యని యేమో మనసున తత్తరపడ దొడగెను.

అందరును గూడి, కవాటము బ్రద్దలుచేసిరి. తలుపు తెఱువబడినంతనే మేడమీది హాలులో ప్రవేశించెను, ఆమె నిద్దల కేమి యగుచుండెనో కాని, పాపము యాబల కెవ్వరును యనుభవము సౌమ్యసిలి, నేలబడి స్మృతి దప్పెను. అటనున్న వారందరును నిశ్చేష్టులై నిలువబడిరి. గుమ్మవద్ద మూగిన వారిలో నొక్క వంతుడొకడు లోని బ్రవేశించి నాడియు బరీక్షించెను. నేలబడి యున్న పిస్తోలు గొనిచూడ, నందుపై 'లాలీ' యను రెండక్షరములు స్పష్టముగ జెక్కబడి యుండెను.

"ఏమీ!—తనను దానే కొట్టుకొనెనా? కానిచో నేమై యుండును?" అనుచు నందరు నాశ్చర్య పడుచుండిరి. లాలీగారి ప్రైవేటు సెక్రెటరీ (అనగా యెల్లప్పుడును తోడ నుండి హుజూరున నుండెడువాడు) పోలీసు ఠాణాకు టెలిఫోను లో వర్తమానము నంపెను. 'లాలీమందిరము'న నెవరో కలవరము పుట్టించిరను వార్త పురమెల్లను శీఘ్రముగ వ్యాపించెను. మేడచుట్టును పెక్కండ్రు గుమిగూడి పరిపరివిధముల మాటలాడుకొనుచుండిరి. ఆత్మహత్యయని కొందరును, ఆకస్మిక[illegible]

మేడహాలులోనికి జని, అలారము గంటను మ్రోగించెను. తోడనే యా ధ్వనికి తత్తరపడి గృహమున నున్న వారందరును మేడ మీదకు వచ్చిరి.

తలుపు నెందరెన్నిసారులు దట్టినను, లాలీగారిని పిలచినను, యఱచినను, లోనుండి యెట్టి జవాబును రాకుండెను. అంతకంతకు మరీ దిగులు పుడసాగెను. జనకుని కెట్టి ఘోరమైన సమకూరెనో యని యామె మనసున తత్తరపడ దొడగెను.

అందరును గూడి, కవాటమును బ్రద్దలుచేసిరి. తలుపు దెరువబడగనే మేరీ లెటాలుప లోప్రవేశించెను, అమె కన్నుల కేమి యగుపడెనో కాని, హా! మామా యని కెవ్వున యఱచుచు సొమ్మసిల్లి, నేలబడి స్మృతి దప్పెను. అటనున్న వారందరును నిశ్చేష్టులై నిలువబడిరి. గదివద్ద మూగిన వారిలో ధైర్యవంతుడొకడు లోని బ్రవేశించి గదినంతయు బరీక్షించెను. నేలబడి యున్న పిస్తోలు గొనిచూడ, దానిపై 'లాలీ' యను రెండక్షరములు స్పష్టముగ జెక్కబడి యుండెను.

"ఏమీ!—తనకు దానే కొట్టుకొనెనా? కారణ మేమై యుండును?" అనుచు నందరు నాశ్చర్యపడుచుండిరి. లాలీగారి ప్రైవేటు సెక్రెటరీ (అనగా యెల్లప్పుడును యజమానుని హుజూరున నుండెడువాడు) పోలీసు ఠాణాకు టెలీఫోను లో వర్తమానము నంపెను. 'లాలీమందిరము'న నేదియో కలవరము పుట్టినదను వార్త పురమెల్లను శీఘ్రముగ వ్యాపించెను. మేడచుట్టును పెక్కుండ్రు గుమిగూడి పరిపరివిధముల మాటలాడుకొనుచుండిరి. ఆత్మహత్యయని కొందరును, ఆకస్మికమర

చున్నారు ?" అని ప్రశ్నించెను.

"ఇనస్పెక్టరు వచ్చి తనిఖీ చేయుచున్నారు." అని రాస్ కడు వినయవిధేయతలతో బదులు పల్కెను. మేరీ కొంతవరకేమియు మాటాడక యూరుకొని, నిట్టూర్పుతో లేచి సోఫాపై గూర్చుని, తనచెంత నిలచియున్న రాస్ నుద్దేశించి, మోమును పైకెత్తి వానివైపు నిదానించి చూచుచు, "అయ్యా, ఇనస్పెక్టరు తప్ప ఇంకెవ్వరైన వచ్చియున్నారా ?" అని యడిగెను.

"ముగ్గురు జవానులు కూడ వచ్చియున్నారు"

"ఇనస్పెక్టరనగా 'మేయో' గారే కదా ?"

"అవును; ఆయన చాల తెలివైనవాడు."

"నే నెరుగుదును. ఆయనతో నంతగా పరిచయము లేకున్నను, మేయో గూర్చి నా జనకుడు చెప్పగా వినియుంటిని. కాని—" అని యేమో యనబోయి, మేరీ మరల యూరకుండెను. "అయ్యా, నా తండ్రి యెటు మరణించెనో యూహింపగలరా?"

"ఆ విషయమై నాకు, తలయు తోకయు నందకున్నవి. మనసు స్థిమితము లేనప్పుడు బుద్ధి యేమియును పాలుపోదు. మరల నీ జన్మములో నా కట్టి యజమానుడు లభింపడు. కన్న కొడుకుకన్న నెక్కుడుగా జూచుచుండిన లార్డుగారిని నే నెట్లు మరువగలను ? ఆయనకు మరణ మేగతి సంభవించినదో కూడ తెలియకున్నదే ? ఈ వార్త తెలియవచ్చినదాదిగా నా కేమో పిచ్చి యెత్తినట్లున్నది" అని దీనస్వరముతో రాస్, కన్నులు నీరుగార్చుచు, బలికెను.

"నా మటుమాత్రము జనకుని మరణము ఆత్మహత్యవలనఁ దో

చను. ఆయన తన్ను దా జంపుకొనునంతటి మూర్ఖుడు కాడు. ఎవరో శత్రువు లాయనను చంపియుండవలెను.'' అనుచు మేరీ యాలోచించుచున్నదానివలె శిరము వంచి, పల్కెను.

'రాస్' సెమిత్తు మారుపలుకక యూరకుండెను. పిదప మేరీ వాని నుద్దేశించి, "నిరూపకు నెవ్వ నైన నియమించినచో బాగుగ నుండునేమో?......సరి , యెందున కైనను మంచిది. రేలో నిటకు రమ్మని వర్తమాన మంపుము'' అని పలికి, యొక విలాసము నాయనకు జెప్పి, గదివిడిచి చనుమనెను.

రాస్ సెలవు దీసికొని, కచేరి చావడిలోనికి జని యొక తంతి వ్రాసి యంపెను.

* * * * *

'మేయో' గృహమున నున్న దాసదాసీజనములనెల్ల ప్రశ్నించి, యొక్కొక్కరు నుడివిన దంతయు వ్రాసికొనెను, లాంతరు పడియున్న గదిలోని కెవ్వరిని పోనీయరాదని యాజ్ఞాపించి, యిరువురు పోలీసు జవానులను ద్వారముచెంత కావలి యుంచెను. మేరీ యేమి చెప్పగలదో కనుగొందమని, మేయో చావడిలో ప్రవేశించి, రాస్ను కలిసికొనెను.

"అయ్యా, మీ యజమానురాలితో నేను కొన్ని సంగతులు మాట్లాడవలసియున్నది. ఆమెకు నా మాట దెలియజేయుదురా?"

"అందు కభ్యంతరమేమి? కాని యామె పాప మిట్టి యవస్థలో నేమి చెప్పగలదు? తండ్రి మరణము జూచి, యధైర్యపడి, యామె శరీరమున నస్వస్థత జెంది యున్నది. శోక

ముగ వచ్చు బడలికచే నామె మంచముపై సొమ్మసిలియున్న ది. ఐనను, రండు—ఆమె దరికేగి మాటలాడుదము” అని పలికి, యింస్పెక్టరును తోడ్కొని, రాస్, మేరీయున్న గదికి బోవుచుండెను. ఇంతలో నొక సేవకుడు వారి కెదురుగ వచ్చి, సలాము చేసి రాస్ కొక తంతి నందిచ్చె. చేవ్రాలు దీసికొని యేగెను. అందుకొని, కవరు విప్పి, చదువుకొని, రాస్ నిర్ఘాంతపడి నిలువబడెను. ఆవైఖరి గనిపెట్టి మేయో, “సంగతి యేమి?” అని యడిగెను. మాటాడక, రాస్ వానికా తంతి నొసగెను. తనలో జదువుకొని, యేమియు దెలిసికొనలేక మేయో, “మిత్రమా, దీని యర్థమేమి?” అని ప్రశ్నించెను.

“రోలోను రమ్మని కబురంపవలసినదని మేరీ నా కాజ్ఞాపించెను. వెంటనే వానికొక తంతి నే నంపితిని. ఇప్పుడిది వచ్చినది. అంతకన్న నధికము మీకెంత తెలియునో, నాకును, అంతే తెలియును.”

“ఎంత సేపటి క్రింద నీవు రోలోకు తంతి నిచ్చితివి?”

“సుమారైదారు నిముసముల క్రిందట.”

“వింతగ నున్నదే—మేరితో మాట్లాడుచున్నప్పుడు నీవుగాక వేరెవరైన గదిలో నుండిరా?”

“ఎవరును లేరనియే తలంచెదను.” అని రాస్ పలికెను.

“నాకేమియు నర్థము కాకున్నది. ఈ తంతి నంపినవానికి రోలోను రప్పించుచున్న వార్త యెట్లు తెలియవచ్చెను?” అని మేయో దీర్ఘాలోచనతో నడిగెను.

“నేనును, ఆ విషయము గూర్చియే యాలోచించుచున్నాను.”

ఇటు వా రిరువురును మాటాడుకొనుచు, మేరీ యున్న గది జేరిరి. లోనికి జన సెలవు నంది, వా రిద్దరును గదిలో ప్రవేశించిరి. బడలికతో మేరీ సెజ్జనుండి యొత్తిగిలి, బలహీనతతో నుంటచే లేవలేనందుకు క్షమాపణ జెప్పి, వారితో నిట్లు సంభాషింపదొడగెను :—

"అయ్యా, మీచేతనున్న యాకాగితము నాకొఱకేనా?" అని యామె మేయో పట్టుకొనియున్న తంతిని గాంచి ఆతురముగ నడిగెను.

"ఇది రాస్ పేరను వచ్చిన యొక తంతి. కాని—" అని మేయో యూరకుండెను.

"తంతి నామెకుజూపుడు. అందువలన నష్టమేమి?" అని రాస్ పలికెను.

"ఆమెకు భీతి వొడమునేమో యని జంకుచున్నాను." మేరీ చెయి జాచ, మేయో యామె కా కాగితము నొసంగెను. అందుకొని యామె తనలో నిట్లు చదువుకొనెను :—

"రోలోకు కబు రంపకుము. వాడే వచ్చిన, నీచావు కూడ సిద్ధము".

బాలిక యగుటచే తొలుత మేరీ యీ వాక్యముల జదివి దిగులందెనే గాని, మరల ధైర్యము దెచ్చుకొని, యినస్పెక్టరు నుద్దేశించి, "అయ్యా, దీని యర్థమేమి?" అని యడిగెను.

"ఏమియును లేదనియే నా యభిప్రాయము. రోలో వచ్చినపిదప యాలోచించెదము".

ఇంతలో నొక మోటారుబండి వచ్చి యానందమందిరము వాకిట నిలచిన ట్లాచోకి యయ్యెను. అందుండి సుమారు

ముప్పది యేండ్ల పురుషుఁ డొకఁడు దిగి, తొందరగా లోనికివచ్చెను. మేడమీదకు వచ్చి యాపురుషుఁడు మెట్లవద్ద నిలచియున్న యొక సేవకుని పిలచి, యేమో ప్రశ్నించి, వాఁడు లాలీ పడియున్న గదివైపు చేయితో సౌంజ్ఞ చేయ, నాతఁడు గదివద్ద కేగెను. కావలియున్న పోలీసువారివలన గొన్ని సంగతులు తెలిసికొని, "మేరీ యెక్కడ?" అని యడిగి, మేరీ గదిలో నాతఁడున్నట్లు కనుఁగొని, వెంటనే యట కేగెను. గదిలోనున్న వారంతట సంతోషముతో నా నిగూఢకు నెనరొక్కనిరి. మేరీ మిక్కిలి కష్టముతో లేచి కూర్చొని, చిరునగవుతో వాని చేతికి తా బట్టుకొనియున్న తంతి నొసంగెను. తనలోఁ జదువుకొనుచు మెల్లగ నవ్వి, రోలో యూరకుండెను.

"మేరీ — సుస్తీగా నున్నట్లు గనుపడుచున్నావేమి?" అని రోలో యభిమానదృష్టితో నామెను చూచుచు, ప్రశ్నించెను.

"ఏమో నాకును తెలియదు; కాని శరీరములో చాల యసౌకర్యముగా నున్నది" అనుచు నాసుందరి తనహస్తమును చాపెను. ఆమె మంచమునకు ప్రక్కనే వేయఁబడియున్న సోఫా కుర్చీపై గూర్చొనియున్న రోలో హస్తము నందుకొని నాడి పరీక్షించెను. తోడనే వాని ముఖము వైవర్ణ్యత నందెను.

రోలో యొక గొప్ప సాహసుఁడేగాక, మంచి వైద్యుఁడును, రసాయనశాస్త్రమున సమాన పాండిత్యము గలవాఁడును! పూర్వము తాను డాక్టరు పరీక్షకు చదువుకొనుచుండిన దినములలో నాయన, యప్పుడప్పుడు లాలీగారి మందిరమునకు వచ్చుచుఁ బోవుచు నుండెడివాఁడు. అప్పటి మేరీరోలోల యన్యోన్యమైత్రి దినదినే యభివృద్ధియై, పిదప వారి "స్నేహము"

"ప్రేమము"గా పరిణమించెను. లాలీ యొకప్పుడు తన ముద్దు కూతును రోలో కిచ్చి పెండ్లి యొనర్చిన బాగుగ నుండునని యనుకొనుచుండెడివాడు. విద్యార్థిగా నున్నప్పుడు రోలో లాలీ వద్ద వలయు ద్రవ్యసహాయము నందుచుండెడివాడు. రోలో తండ్రి లాలీగారి ప్రాణమిత్రుడు. ఆ కారణమున రోలోపై మేరీ జననికి నభిమానము మెండుగానుండెను. ఇప్పుడు రోలో నిరూపకులలో నగ్రగణ్యుడై, డాక్టర్లలో నెల్ల నిపుణుడై, దినే దినే ధన మార్జించుచు, కీర్తి నందుచు, నందరిచే నెన్నుకొనబడుచు, తన కింకొరి ద్రవ్యసహాయ మవసరము లేకున్నను, పూర్వము లాలీ తన కొనర్చిన మేలును మరువక, మేరీయందుండు తన తొలి యనురాగమును వీడక, యెప్పటికతని చనువుతో నా బాలిక యెడ వర్తించుచుండెను.

సుందరి చేయిగొని నాడి పరీక్షింప వాని కేమితట్టెనో కాని, కొంతదనుక దీర్ఘాలోచనలోబడి శిరమువంచి యూరకుండెను. అంతలో పరిచారిక యొకతె గదిలో బ్రవేశించి, మొక నుద్దేశించి, "అమ్మా, ఔషధము పుచ్చుకొనుటకు వేళయైనది" అని పలికెను.

"ఔషధము నెవ రొసగిరి?" అని రోలో దాసినడిగెను.

"ఎవరో, ఆ డాక్టరును నే నెరుగను. ఆసుపత్రికి కబురంప నాయన వచ్చి మందిచ్చెను. తండ్రి మృతకళేబరము జూచి నా యజమానురాలు స్మృతి తప్పి మూర్ఛిల్లెను. భయపడి నేనే యాసుపత్రికి టెలిఫోను నిస్తిని. బాగుగ దెలివి వచ్చినపిమ్మట నీ యౌషధము నీయవలసినదని, డాక్టరు నా చేతికి రెండు పొట్లముల నిచ్చెను" అని పలికి యాపరిచారిక మందు

పొట్లములు దెచ్చి, రోలోకిచ్చెను.

అందుకొని రోలో, యందుండు గుండలను పరీక్షించి వాసన చూచెను. కొంచెము గుండను చేతి వ్రేలితో నద్ది, నాలుకపై నుంచి, చవిజూచెను. తోడనే మరల నుమ్మివైచి, యా పొట్లములను భద్రముగ గట్టి తన జేబులో నుంచుకొనెను.

"రోలో, ఒక పొట్లము నిప్పుడిమ్ము. సాయంకాలము రెండవది పుచ్చుకొందును" అని మేరీ యనెను. "వలదు—. ఆ మందు తీసికొనవలదు. ఇంతవర కేమైనా మందు సేవించితివా?" అని రోలో యడిగెను. "నాకు తెలిసివచ్చిన దాదిగ నేమియు సేవించలేదు. మూర్ఛావస్థలో నేమి యొసగిరో నాకు తెలి యదు."

తన కెదురుగ గూర్చొనియున్న రాస్ వైపు దిరిగి రోలో యంత, "ఆ డాక్టరెవరై యుండునో తెలియునా?" అని ప్ర శ్నించెను.

"తెలియదు. డాక్టరు వచ్చునరికి నే నింక నిచ్చటికి వచ్చి యుండలేదు" అని సెక్రెటరి పల్కెను.

"సరియే. అయిన టెలిఫోనులో ఆసుపత్రి యధికారులను కనుగొనుము. ఇచ్చటికి వారెవనిపంపిరో, వానినే మరల నొక్క సారి రమ్మనుమని ప్రార్థింపుము" అని రోలో యన, రాస్ లేచి తన ఆఫీసులోనికి జని టెలిఫోను యంత్రమువద్ద ని చెను.

అంత కొంచెము తలనొప్పిగా నున్నదని మూపణ జెప్పు కొని, మేరీ మరల పరుపుపై నొరిగెను. అప్పుడామె పడువ నకు పదిలముగ దువ్వబడియున్న గులాబీ వృక్షము వీడి క్రిం

రాలేను. వెంటనే రోలో కొంచెము వంగి యాపుష్పము నందు కొని వాసనచూచెను. అంత వాని కేదో యనుమానము బాధ కల్గుటచే గాబోలు, పుష్పమును మరల ముక్కుదరి నుంచుకొనెను. మేరియా యది కనిపెట్టి, "మిత్రమా, పుష్పము నేల పదేపదే శోధించి వాసన చూచుచున్నావు?" అని యనెను.

"తెల్పవలనుకొందును. దీనిలో గొప్ప విశేష మున్నట్లున్నది" అని బదులుపలికి, రోలో గులాబీపై దృష్టి నిగిడ్చి, నిదానించుచుండెను.

అప్పుడు రాస్ బిగ్గర గదిలోనికి వచ్చి, తొందరగా నిట్లు పలికెను: "అంతయు నాశ్చర్యముగా నున్నదే! దానీ 'మిల్లీ' ఆసుపత్రికి కబురంపుట మాత్రము వాస్తవము. ఆపిమ్మటి కథ యంతయును కల్ల!"

"రాస్, నీయుద్దేశము నా కేమియు బోధపడుట లేదు. అంతయు విస్తరించి చెప్పుము," అని రోలో యనెను.

"అమ్మాయి. అటులైన వినుము. ఆసుపత్రి యధికారులు నిపుణుడగు డాక్టరు నొకరి బంప నియమించియుంటిరట. కాని వైద్య పంపుటలో నొక యరగంట యాలస్య మావశ్యకమైయుండెను. ఆసుపత్రినుండి డాక్టరు బయలుదేర సిద్ధముగ నుండుతరి, 'లారీ మాంటేతము'నుండి మరల టెలిఫోనులో నిట్లు వినవచ్చెనట! 'వైద్య సేవకుని బంపనక్కరలేదు. మాయింటి డాక్టరు వచ్చియున్నాడు.'"

"ఏమి, కెన్నెడివనియా?" అని రోలో యడిగెను.

"కెన్నీ రాలేదు—వచ్చినవానిని నే నెరుగనుకదా" అని రాస్ పల్కెను.

"నిజమే, ఇందులో చాల మోసమున్నది. కానిమ్ము. మంచిదేమియు లేదు" అని యని, రోలో యినస్పెక్టరువైపు దిరిగి, "నీతో వచ్చిన జవానును నొకని నిటకు నిలుపుము," అని పల్కెను.

పోలీసు జవా నొకడు వచ్చి తన యెదుట నిలచియుండ, రోలో యొక కాగితముపై నేమో వ్రాసి వాని చేతి కిచ్చి, "ఈ యుత్తరమును గొని నా లేబొరేటరికి నరుగుము. అట నా జూనియరు సిద్ధపరచి యుంచుదురు. వారు నీ కొక సంచి నిచ్చెదరు. పట్టుకొని త్వరలో రమ్ము. వాకిట నా మోటారుండును. అందుపై నెక్కి చనుము—త్వరపడుము" అని చెప్పి వాని నంపెను.

* * * * *

నాటి యుదయము తెలతెలవేగు నప్పటి యొకానొక పురుషుడు రాత్రి యంతయు నెటనో కాలము గడపి, కొంచె మింక గ్రుడ్డిచీకటి యుండగనే నిజమందిరము జేరి తలుపు దట్టెను. లోనుండి సుమారు ఇరువది నైదేండ్ల వయస్సు గల స్త్రీ యొకతె వచ్చి, కవాటము దెరచి, యా పురుషుని జూచినంత కడు నాతురముతో "ఏమైనది?" అని ప్రశ్నించెను. ఆపురుషు డంత మందహాసముతో నామెను చూచుచు, కార్యసిద్ధి యైనట్లు వ్యక్తమగు రీతిని తల పంకించి, లోబ్రవేశించెను.

"రోజా, రమ్ము. గదిలో గూర్చొనిన పిదప సంగతియంతయు విస్తరముగ జెప్పెదను." అనుచు వాడు లోనుండి తలుపు గడియవేసి, సుందరి చేయి బట్టుకొని గదిలోనికి దోడ్కొని పోయెను.

ఆలుమగ లిరువురంత, సేవకులెవ్వరును సమీపమున లేకుంట జూచుకొని, రహస్యప్రదేశమున నున్న యొక గదిలో నొక పరుపుపై గూర్చుండి, మాటలాడుకొన జొచ్చిరి.

"నాథా, ఆ పుష్పమునే యామె ధరించునని నిర్ధారణ యేమి?" అని యా యువతి తన భర్తయగు యా పురుషుని భుజముపై జేయి నుంచి మోమెత్తి దీపము వెలుగున వాని నిదానించుచు, నడిగెను.

స్త్రీ యడుగుచే సిట్టి తెలివితక్కువ ప్రశ్న నడుగుచున్నదని యూహించెనో, లేక నిజముగ సూక్ష్మబుద్ధితో నన్న ప్రశ్నింప నున్నదని తనలో దా ముదమందియో, ఫ్రాంకు పకపక నవ్వి, సుందరిని పట్టి తనవైపు లాగి, కడు మోహముతో నామె చెక్కిలి ముద్దాడి, "రోజా, నీ కీయనుమాన మెట్లు పుట్టినది?" అని పరిహాసించుచు, "ఆ పువ్వునే యామె ధరించున నటుల జేసితిని," అని సమాధానము చెప్పెను.

అట్టి జబాబుతో రోజా సంతుష్టి నొందక "నా కేమియు దెలియుటలేదు" అని పల్కెను.

"ఏమి? ఆ పుష్పము దప్ప తోటలో నింకొకటి మరి లేదను? పెద్ద మొగ్గల నెల్ల దుంచివైచితిని. నేనుంచిన గులాబీయే యుదయమునకు వికసించు పూవులలో నెల్ల పెద్దదిగా నుండును. సహజముగ నామె చిన్నచిన్న పూవుల దీయక, తానంత పెద్దదిగ నున్న సుమముల నెంచును. కావున తప్పక నేనుంచిన పూవునే యామె ధరించునని నాకు నమ్మకమున్నది." అని ఫ్రాంకీ పల్కెను.

"పోనిమ్ము, నీ పనినట్లే యగు ననకొందము. కాని,

మ్మట నాతడు మేరీ కేసో యథావిధము నొసగ, నామె
మును కు వెంటనే నిదుర గా, శయనించెను.

దువు?" లాలీమరణమునుగూర్చి రాస్, మేయో, రోలోలు ము
నను కొంతదనుక చర్చించుకొని, మృతకళేబరము పడియు
న్న గదిని చూడబోయిరి.

"మేయో, ఎక్కడివస్తువు లక్కడనే యుంచితి వనుకొం దును?" అని రోలో యనెను.

అందుకు మేయో 'ఔ' నని తలనూప 'మంచి' దని రోలో తన చేతి 'కెమేరా' తో గదిలో రెండుమూడు ఛాయా పటముల దీసికొని, గది నాలుగువైపుల శోధించి చూచుచుం డెను.

సుమా రొక గంటదనుక నా గది చూచిన వెనుక, ముగ్గు రును వెలుపలకు వచ్చిరి. రోలో యేదో యోచించుచున్నవాని వలె నిలచెను. రాస్ నిరూపకునివైపు నిదానించి చూచు చుండెను అంతట యినస్పెక్టరు పత్తేదారు నుద్దేశించి, "రోలో, నీ యుద్దేశ మేమి? లాలీ మరణ మెట్లు సమకూరె నందువు?" అని మెల్లగ ప్రశ్నించెను.

మొగమెత్తి మేయోవైపు జూచి, మెల్లగ నవ్వి, "మిత్రు మా, ఇప్పుడే నే నేమి చెప్పగలను? నీకన్న నే నాలస్యముగ వచ్చితిని. గృహములోని వారి నందరిని నీవు ప్రశ్నించి, వారి సమాధానముల వ్రాసికొంటివి. నీకన్న నధికము నా కెట్లు తెలి యగలదు? ఐనను అనిపించినంతవరకు తెలిసినదా లాలీ మరణము హత్యయట్లగుపడుచున్నది! అట్లూహించుటకు కారణము లెవ్వియని యిప్పుడే యూహింపగలము. ఆయువాత వా ... స్థరము

గలసి యాలోచించుకొందము." అని రోలో బదులు చెప్పి, యూరకుండెను.

"అమ్మా, ఈ కేసులో మిమ్ములనే ముఖ్యముగ నియమింపవలయునని నా యజమానురాలి యుదేశము. ఆమె తరఫున నేనే మిమ్ము ప్రార్థించుచున్నాను. ఏమందురు?" అని రాస్ రోలోతో ననెను.

"రాస్, నీ పలుకుల కెంతయు ముదమందు చున్నాను. మేరీ కూడ నాతో ఈ కేసువిషయమై ముచ్చటించినది. నా యావచ్ఛక్తిని వినియోగించి, మేయో సహాయమువలన మేరీ యాజ్ఞ చెల్లించెదనని నమ్ముచున్నాను" అని రోలో సెక్రెటరీ నుద్దేశించి యనుచు, మేయోవైపు చూచి చిరునవ్వు నవ్వె

* * * * *

సాయంత్రము మేరీ తనగదిలో సోఫాకుర్చీపై నొత్తిగిలి కూర్చొని, యప్పుడే వచ్చిన "టపా" జూచుకొనుచుండెను. పత్రికలు, పుస్తకములు, కేటలాగులు, మొదలు గాగల నన్నిటి నొక ప్రక్కకు నుంచివేసి, తనపేర నున్న యుత్తరముల నన్నిటిని పట్టుకొని, ఒకదానివెనుక నింకొకటి విప్పి చదువుకొను చుండెను.

నాటి యువతము రోలో యొసగిన యౌషధప్రభావమున గాఢముగ నిద్రించి, నవీనశక్తితో యామె సెజ్జనుండి లేచెను. శరీరమున నున్న గాయము సలిపించుటయేగాక, యెప్పటివలె మేరీ సంపూర్ణ యారోగ్యమున నున్న బాలికవలె నగుపడుచుండెను. జనకుని మరణమువలన గలిగిన శోకాగ్ని హృదయము

వేషించుచుంటచే, నా కన్యాలలామ నెమ్మో మించుక వాడి యుండెను. మంచి యౌషధము నొసగి, తన కెంతేని ధైర్యము నిచ్చుచు, లాలీ మరణపు కేసులో తన యావచ్ఛక్తిని వినియోగించి పనిచేసెదనని వాగ్దానము జేసి, యేగిన నిరూపకుని తలుచుకొను నప్పుడెల్ల మేరీ హృదపూర్వకముగ లోలోన వాని కెన్నియో కృతజ్ఞతావందనము లాచరించుచుండెను.

తనపేర వచ్చిన లేఖలలో నొక పెద్ద 'కవ' రామె కంటబడ, నదానిందీసి, విప్పిచూచెను. పైపులో వ్రాయబడియున్న యా యుత్తరమును చదువ, నామె ముఖ కళలు మారజొచ్చెను. సహజముగ విశాలములగు నేత్రములు మరింత పెద్ద వికాజొచ్చెను. పెదవు లదరదొడగెను. శరీర మంతట నొక విధమగు కంప ముదయించెను. అనుమానము, క్రోధము, భయము—అన్నియు గూడి యామె యూహా గలవర పెట్ట దొడగెను. ఆమె చేత బట్టుకొని యున్న యుత్తరములో నిట్లు వ్రాయబడియుండెను :—

"మేరీ,

నే నిట్లు వ్రాసినందుకు అన్యథా తలచవల దని ప్రార్థించుచున్నాను. ఈదయము నే జేసిన వాగ్దానముల మరచి పొమ్ము. నీకు ధైర్యము చెప్పుటకై నే నట్లు నుడివి యుంటిని. సుఖదుఃఖములలో నెల్ల నీకు నే దోడ్పడువాడనే; కాని, యీ సారిమాత్రము నా సహాయము నిష్ప్రయోజన మని యెంచుము. నిరూపకవృత్తిలో నున్నందుకు నీకు నే దోడ్పడవలసిన ధర్మము నే నెఱుగుదును. కాని వేరు కేసులో మాట నిచ్చి యున్నాను; జయమును బడయుదు నను యాశయు నున్నది.

లాంటీ మరణపుకేసు చాల యపాయకరమైనది. శలత్రోకలందరి చిత్రమైన కేసు. లాంటీగారిని వధింపనెంచిన హంతకు డెవడో చాల ఘటికునివలె నున్నాడు. నా కిప్పుడే వానివద్దనుండి యొక జాబు వచ్చినది. సంగతులన్నియు విచారించిచూడ, నే నీ కేసులో పని చేయరా దని తోచుచున్నది. లేపేని చాల ముప్పులు వచ్చును. మన యుభయులకును కీడు మూడును. నీ కిష్టమైన సహాయముచేయ సిద్ధపడినచో, నాచాప్ర నిశ్చయము.

ఇట్లు,

నీ కృపపరిచయుడు,

రోలో."

క్రోటీశుతనయ

రెండవ ప్రకరణము

మేరీహారణము

"భావనాకల్పిత భావిసౌఖ్యము వర్తమానసౌఖ్యముకంటె నత్యంత హృద్యమము కదా !"

—మనోహారి.

"ఇది నిజమగునా? ఈలేఖ నిక్కముగ రోలోసు వ్రాసెనా? లేక—" అని పరిపరి విధముల దనలో నేమేమో యాలోచించుచు, మేరీ నాటిరేయి సుమారు రెనిమిది గంటల సమయమున తన మేజావద్ద నున్న సోఫాకుర్చీపై గూర్చొని యుండెను. గదిలో నున్న మెరుపుదీప మత్యంత ప్రకాశముగ వెలుగుచుండ, నాకాంతిని నల్లని దుస్తుల ధరించి, సోఫాపై నొకప్రక్కకు వ్రాలి యరచేయి శిరస్సున నానుకొన్న యాలోచనానిమగ్నయై, కదలక మెదలక గూర్చునియున్న గాని మాత్రము [illegible] నిరుపమాన సొగసుందనము గల శిలా ప్రతిమ [illegible] నగుపడుచుండెను. నిజజనకుని యాకస్మికమరణవార్తా [illegible] దుఃఖాంబునిధి మునఁగ, చేతనున్న యుత్తరమామె హృదయతాపమును ద్విగుణింపఁజేసెను. వెలిదమ్మి నెమ్మోముతో, తమ సహజకాంతుల బాసిన చెక్కిళ్లతో, కళావిహీనమై బాష్పపూరితములగు నేత్రములు, నాతో కన్యాలలామ హృద

యము తత్తరబడ, భావనలు చలింప, గుండియలు దడదడ గొట్టుకొన, నేమియు దోచనిదాని వలె యూరక కొంతతడ వట్లే కూర్చుని, యదివర కప్పుడే పలుమార్లు పఠించిన యా కమ్మను మరల జదువదొడగెను.

"ఏమి? వేరుపను లున్నవా? అందుచే నా తండ్రి కేసులో పనిచేయ జాలడా? తా నందుకు బూనుకొనినచో దన చావు నిశ్చయమా?......ఔను, తప్పించుకొనుట కిట్టే గదా వ్రాయవలయు? ఐన, తొలుదొల్త నాతో నట్టి బింకము లేల పలుకవలెను? సప్తసముద్రముల దాటి యేగినను, హంతకుబట్టి శిక్షించెదనని యనెనే! "ఇప్పుడు కా కింకెప్పుడు నా సహాయము వలయు?"నని, తానే బల్కెనే!......లేక, రోలోగాక అన్యులెవ్వరైన నీజాబు వ్రాసిరి రా? అట్లు వ్రాయుటకు పైవారి కగత్యమేమి?......" అని మేరీ యనేకవిధముల తనలో దానప్పించుకొనుచు, కలతజెందిన హృదయముతో నాందోళనలో గొట్టాడుచుండెను.

సంతకము రోలోదేనా యని యామె యనుమానింప నక్కరలేదు. వాని దస్తూరి మేరీకి బాగుగ దెలియును. అయినను, సుందరి తన మేజాసొరుగునుండి తన కదివరకు రోలో వ్రాసియుండిన పూర్వపుజాబుల గొన్నింటిని తీసి, సంతకములను శోధించెను. వ్రాతలో నాబాలిక కెట్టి భేదమును గానరాకుండెను. తుదకు, రోలోయే తన కా లేఖను వ్రాసె ననుటకు సందియము లేదని నిశ్చయించుకొని, యా కమ్మ నటు బడవేసి, మేరీ దీర్ఘమగు వేడినిట్టూర్పు విడచి, కొంచె మాలోచించి, యెందుకైన మంచిదని తలచికాబోలు, టెలిఫోను యంత్ర

ము దరి కేగి, నిరూపకుని పిలచెను. తిరుగ వానినుండి గంట వినవచ్చెను. అంత నామె వానితో నిట్లు ప్రసంగించెను :

"రోలో:...ఆఁ...అవును...నేనే—మేరీని. ఈ యుత్తరమును నీవే వ్రాసితివా?...ఏమి?...ఆఁ...రోలో..." ఆ పిమ్మట మరి జబాబు లేకుండెను. మేరీ మరలమరల పిలచెను. ఎవ్వరును పలుకలేదు. పదేపదే గంటకొట్టి చూచెను. కాని మారుగంట రాలేదు.

*　　*　　*　　*　　*

రోలో తన లేబొరేటరీలో గూర్చుని, మేయోతో సంభాషించుచుండెను. టేబిలుపై ననేక ద్రావకములతో నింపిన సీసాలును, వివిధరంగుల మాంగ్గనములును, కొన్ని పనిముట్లును, వింత యంత్రములును, ఒక చిన్న తోలుసంచియు, గులాబి పుష్ప మొకటియు, కాగితపుపొట్లములు రెండును—ఇంక నెన్నియో వస్తువులును, ఉండెను. నాటి సాయంత్రము రోలో పోలీసుఠాణాకు వర్తమానము నంప, మేయో వెంటనే పని ముగించుకొని, లేబొరేటరీకి వచ్చెను. పిమ్మట వా రిరువురును చాలసేపటి దనుక, లాలీగారి విచిత్రపుమరణకేసు గూర్చియే మాట్లాడుకొనిరి.

"మేయో, ఆపువ్వుజూచితివా? గులాబిపువ్వుమని టామీ యొనగ, మేరీ యనుమానించక తన వక్షస్థలమున దానిని తగిలించుకొనెను. కావుననే యామె కా శిరోవేదన వచ్చెను!" అని రోలో తన సహచరునితో ననెను.

"మిత్రమా, నీభావము నా కేమియు తెలియకున్నది.

పువ్వు పుచ్చుకొనుటకు మేరీ యనుమానించవలెనేల? టామీ కదా యామె కాసుమము గోసి తెచ్చెను?" అని యినస్పెక్టరు మారు పలికెను.

"నిజమేకాని, యిందులో టామీకూడా గొంతవఱకు దోషిగా నున్నాడనియే నా యనుమానము. కాని నీవు వానిని ప్రశ్నించినప్పుడు, తా నేపాపము నెరుగనని ప్రమాణము చేసి చెప్పినాడు. పువ్వు చెట్టునకే పూచియున్న ట్లుండెనట! స్వయముగ దానే కోసి తెచ్చినట్లును పలుకుచున్నాడు. నిజమేమై యుండవచ్చును. వాని కేమియు దెలియకపోయియుండవచ్చును కూడను. కాని యదిచూడ కాగితపు పుష్పము!" అనుచు ని ఱుంపకు దాపూవును తీసి, యందుండి యొక రేకును త్రుంచి, మేయోకు చూపెను.

"అయిన నా పూవులోని యోషధియే యట్టి విషవాయువుల వెలిబుచ్చెనందువా?"

అందు కిభ్యంతరమేమి? ఆగాలి బీల్చుచుండుట వలననే యామె కావ్యాధి వచ్చెను. మరియు, పూవు గుండెలపై గ్రుచ్చబడియుంటచే, ముక్కుకు తిన్నగ నుండుటయే కాక, చాల సమీపమందు కూడ నుండెను. విషవాయువువలన వచ్చు వ్యాధి కాకుండినచో నే నొసగిన యౌషధము నిష్ప్రయోజనమే కావలసినది. కాని విరుగుడు మందు పనిచేసినది."

"టామీ చెప్పినదే వాస్తవమైనచో, పువ్వు చెట్టుననే కదా యుండవలయును? ఇట్టి సుమము చెట్టున బుట్టు టెట్లు?" అని మేయో యడిగెను.

"శత్రువు లెవరో చెట్టున కాపూవునుతగిలించి యుండవ

చ్చును. అది తెలియక తోటమాలి పూవు లన్నిటితో బాటు దానిని గూడ గోసియుండవచ్చును. నే నందువిషయమై చింతించుటలేదు. కాని శత్రువు తోటలో నెట్లు ప్రవేశించెనో యని యాలోచించుచున్నాను. అడుగుల జాడ లగుపడునేమో యని వెదకి చూచితిని. పచ్చగడ్డి దురుచగ నంతటను మొలచియుంటచే, నట్టిజాడలు విశదముగ గానరాలేదు. మాగ్నిఫైయింగ్ గ్లాస్'తో జూడగలిగిన, జాడలు అన్యుల పాదముల జాడలవలె లేవు. కొలతలో నవి మన టామీ జోడు జాడల వలెనే యున్నవి. వాని బూట్సు శోధించి చూడ, కొలతలు సరిపడినవి."

"అట్లయైన టామీయే యిట్టిపని జేసియుండునా? నే నది నమ్మ[illegible]లేను. టామీ చేయజాలడనియే నే ననుకొందును. [illegible] శత్రు వెవడో టామీకి తెలిసియుండవచ్చును. టామీని వశపఱచుకొని వాడు పూదోటకు వచ్చియుండును. అ[illegible]కు నిదర్శనము లున్నవి" అనుచు రోలో ఓ బిలు[illegible]న్న పొట్లము[illegible] నొక దాని నందుకొని విప్పెను. "మేమో, యీగుండ చూచితివా? డాక్టరుగా వచ్చి మందు నొసగిన వాడు నిజముగా ఆసుపత్రి వైద్యుడుకాడు. వా డెవడో శత్రువే యై యుండవలెను. ఏలనవిన, యీ గుండపరీక్షించి చూచితిని. ఇది రోగము కుదుర్చుటకు మందుకాదు. ఘనమైన విషము. లోనికి పుచ్చుకొనినచో మరణము కలుగును. ఆర్సెనిక్ ఆక్సైడ్."

[illegible] పలుకులు [illegible] యత్యంతాశ్చర్యము గొలిపెను. ఇంక నేమేమి [illegible] యని మేమో

మిక్కిలి యాతురముతో వినుచుండెను. మందుపాట్లపు వింత జెప్పి, రోలో యూరకొని తన మిత్రునివైపు చూచెను.

"రోలో—పుష్పము, పాట్లములును, ఒక్కని మహిమ యనియే నీ యుద్దేశమా?" అని మేరియో ప్రశ్నించెను.

"నా కటులనే తోచుచున్నది. కాని రాస్ గూర్చి నీ వేమైన నాలోచించితివా?" అని రోలో కనుబొమలు పైకెత్తి మెల్లగ బలికెను.

"తక్కిన వారిని ప్రశ్నించి నటులే వానిని గూడ ప్రశ్నల నడిగితిని. వాని ప్రత్యుత్తరమెంటు సమముగనే యున్నవి. కాని యొక్క యంశమున మాత్రము నా కేమియు బాంబుపోలేదు. నిన్నకై వర్తమాన మంపవలెనని మేరీ వానికి జెప్పినపుడు గదిలో నింకెవ్వరును లేకుండిరి. నిన్నే రప్పింపనున్నదని వెంటనే శత్రువు కెట్లు తెలిసెను? పోనీ, సెక్రెటరీయే ఘటిల్లో జేరియున్నాడేమో యని యనుకొనుటకు గూడ వీలులేదు. ఏమనగ, నిజముగా రాస్ దోషితరుపునే యున్నచో, మేరీ యుత్తరపు ప్రకారము వెంటనే నీ కేల కబురంపును? నీకు తంతి కొనగి పిస్తుట నా రెండవ టెలిగ్రాము వచ్చినది. అదియు నిజమే. రాస్ పేరనే యది వచ్చెను. బహుశః సెక్రెటరీ నీకు [illegible] మంపుట యెటులో తెలిసికొని, శత్రువు రాస్ నే యనుకరింప నాతంతి నంపెనేమో?—"

"సరియే, వానిగూర్చి వెనుకనుండి యాలోచింపవచ్చును. రాస్ దోషియని నే నెంచలేను" అని రోలో పలికెను.

"రాస్ చాల యోగ్యుడనియు, దయాపరుడనియు, కష్టముల నాగినవాడనియు గూడ నా యుద్దేశము" అని

మేయో యనుచు, జేబునుండి యొక చుట్ట దీసి, ముట్టించి, యగ్గిపుల్ల నార్పక యే పరధ్యానముతో దాని నట బడవేసెను. టేబిలుమీద నున్న మందుపొట్లముపై నాపుల్ల పడ, నిప్పియుం డుటచే నాపొట్లము నిప్పంటుకొనెను. అదిచూచి, రోలో యూర్పు జేయి చాచెనేకాని, మరల నేలకో యత్నముచేయక, మండుచున్న యా కాగితమువైపు దృష్టి నిగిడ్చి చూడసాగెను. అది తగులబడుట పూర్తియైన పిదప, రోలో, మేయోవైపు తిరిగి "చూచితివా?" అని యడిగెను.

"ఏమిటి? గుండ తగులబడదే?" అనుచు మేయో చుట్ట దీసి, చేతబట్టుకొని, కనుబొమలు పైకెత్తి, నిరూపకునివైపు జూచెను.

రోలో చిరునవ్వు నవ్వి, "అదికాదు నే ననినది—చూడుము" అనుచు, యటనున్న రెండవ పొట్లము దీసి, యందులోని గుండ నింకొక పొట్లము గట్టి, యా కాగితమును బాగుగ మలిచి, తుడిచి, దానినొక చిన్న దీపము దరి వెచ్చజేసెను. కొంత సేపటికా కాగితముపై నీలిపచ్చని రంగులో స్ఫుటముగ సి క్రింది యక్షరము లగుపడెను.

"రోలో, యీ కేసు వదలుము—లేకున్న, చచ్చెదవు."

ఇనస్పెక్టరు నిర్ఘాంతపడి చూచుచుండెను. దీపము కొడి నుండి కాగితము దీసివేసి, రోలో తన నోటియూపిరి నందుపై బ్రసరింపజేయ, కాగితముపై నున్న యక్షరము లన్నియు మాయ్యాక్షరము లయ్యెను.

"కోబాల్ట్ సాల్ట్ కదూ?" అని మేయో యనెను.

"అవును. యీద్రావకము కోబాల్ట్ క్లోరైడ్" అనుచు

మంచిది—నీటిలోగలిపి సిరావలె నుపయోగించుచుందురు. మన ద్రోహి యెవడో సామాన్యునివలె నగుపడడు" అని రోలో బకులు పల్కెను.

పిమ్మట మిత్రు లిరువురును క్షణముదనుక నేమియు మాటాడక యూరకుండిరి. అంత నిరూపకుడు మరల నిట్లు చెప్పసాగెను: "ఈ పనులన్నియు గూడ నెవడో యొకడే చేయుచున్నాడు. లాలీని చంపినవాడు కూడ వాడే యని తోచుచున్నది. కాని యావృద్ధ నీక్రూరు డెట్టి మాయోపాయమున మడియించెనో తెలియకున్నది. లాలీ హత్య జేయబడెననియే నా నమ్మకము. ఆత్మహత్య యని నే ననుకొనను. మృతకళేబరమును పరిశీలించి చూడ, నాకు లాలీ తన 'రివాల్వరు'తో దానే కొట్టుకొని మరణించినట్లగుపడదు. శరీరమున గాయము లెవ్వియు గానరావు. తన్నుదా గొట్టుకొనినను, ఇంకొకరిచే గొట్టబడినను, శరీరమున గుండుదెబ్బ కనబడక పోదు. పిస్తోలుతో నింకెవరినైన లాలీ గొట్టియుండవలెను. గదిలో నొక తోటా ఖజానాపెట్టెకు సమీపమున బడియున్నది. లాలీ కొట్టిన దెబ్బ తప్పియుండవలెను. లేకున్న నట్టి తోటా నేలపై బడియుండనేల? ఒక శరీరమునకు తగిలి, దూసికొని వచ్చినట్లగుపడదు... కాని, గది నల్దిక్కులను పరీక్షించి చూడ, లోని కెవ్వరును వచ్చియుండుట యసాధ్యముగా దోచుచున్నది. లోన గడియ యుండెను. అన్యులు లోనికి జన నలవిలేదు. ఉదయమునరికి కూడ గదితలుపు బిగించియే యుండెనట!"

"విషము తిని లాలీ మరణించెనేమో? మృతకళేబరమున పోస్టు-మార్టమునై జంప, శాస్త్రపద్ధతి యనిరి. విషపరీక్ష మాగ

మునసే చచ్చెను కాని, విషము భుజించ లేదనిరి. అది పీ లగునా?" అని మేమో యడిగెను.

"కా కేమి? విషప్రయోగము, అనేక విధముల జేయవచ్చును—నోటిలోనుండి మింగవచ్చును.—ముక్కుతో బీల్చవచ్చును—శరీరము పొడిచి రక్తములోనికి యెక్కించవచ్చును. కాని లాలీ మరణము విషప్రయోగము వలననే జరిగినను, ఆత్మహత్య యని చెప్పుట కవకాశము లేదు. లేకున్న నా మాయ పూవున కర్థము లేదు; మాయవైద్యుని రాకకు నిమిత్తము లేదు. ఈమందు పొట్లపు కాగితములపై నిట్లు వ్రాసియుండుటయు బోధపడదు...అదికాక, గదిలో నింక మరికొన్ని నిదర్శనము లగుపడుచున్నవి. ఇనుప పెట్టె కొంతభాగము కరగియున్నది. అది పిస్తోలువలనగాని, విషమువలన గాని జరిగియుండదు. ఒక వేళ—" అని యింక నేమో యనబోవుచున్న సమయమున, టేబిలుపై నొక ప్రక్క కమర్పబడియున్న టెలిఫోనుయంత్రము టంగుటంగున మ్రోగ నారంభించెను. వెంటనే రోలో లేచి, యంత్రము దరి కేగి, మారుగంట నిచ్చి, చెవియొగ్గి వినెను. తన్ను బిలచినది మేరీ యని తెలియగనే, రోలో యా బాలిక యేమి చెప్పునో యని యాతురతతో వినుచుండెను.

మేమో కుర్చీనుండి లేచి, యేమియు జేయ పని లేకుంటచే, టేబిలుపైనున్న వస్తువు లన్నిటిని చూచుచుండెను. అట నున్న పువ్వును, గుండలును, విషవస్తువు లని పోల్చికొనుటకు నిరూపకు డెట్టి పరీక్షల జేసియుండునో యని యాలోచించుచు, మేమో టేబిలుపై నున్న యొక విచిత్ర యంత్రమును శోధించుచుండెను. ఇంతలో, ప్రమాదవశమున మేమో చేయి

తగిలి, రొయుక పరీక్షనాళిక టేబిలుపై దిరుగబడెను. ఆ గొట్టము వెచ్చజేయుబడిన 'ఆక్వారీజియా' తో నింపబడి, భద్రముగ నొకచో నుంచబడెను. తిరుగద్రోయుబడి, గాజుబుడ్డి బ్రద్దలగుటచే, నందుండు ద్రావకము టేబిలుపై బడి, యచ్చటనే యున్న టెలిఫోను తీగెలపై ద్రవ్వ, నవి కరిగి వెంటనే తెగిపోయెను.

"హలో...ఆఁ.....అవును, నేనే—మేరీని......నీవే యా యు—..." అను మాటలు రోలోకు వినవచ్చిన పిమ్మట తీగెలు తెగుటచే, మరి యామె యేమి పల్కినదియు విన రాకుండెను. రోలో వెనుదిరిగి చూచునంతలో, మేయో చేసిన ప్రమాదము కన్నులకు ప్రత్యక్షము కాగా, వెంటనే యాతడు 'రిసీవరు' నటు బెట్టి, చిరునవ్వుతో మేయో నుద్దేశించి, "చేతులపై బోసికొంటివా యేమి?" అనుచు, వాని హస్తములు బరీక్షించెను. ఇన్స్పెక్టరు కేమియు హాని కలుగకుంటచే సంతసించి, "పాప మా యబల యేమి చెప్పనెంచెనో కదా? ఏదియు విపత్తు వాటిల్లి యుండదుకదా?" అని మెల్లగ రోలో తనలో ననుకొనుచు, మేయో నుద్దేశించి, నే నిప్పు డామెను చూడబోవలెను. రేపు మరల గలసికొందము" అని పలికెను.

ఠాణాకు బోవ మేయోకు గూడ వేళ యైనది. అందుచే నిరువురును లేచి, బయులుదేర నాయత్తపడిరి. నిరూపకు డంత తొందరగా టేబిలుపై బడ్డ ద్రావకము నొక గుడ్డతో దుడిచి, టెలిఫోను తీగెల నతుకకయే, వడివడి నొక నల్లని సర్జి కోటు దొడుగుకొని, "రమ్ము" అనుచు మేయోకు సాజ్ఞ చేసెను. పుస్తకను, పాట్లములను పదిలముగ నొక సంచిలో నుంచి,

చేత బట్టుకొని, తలుపులను మూసి, తాళము బిగించి, రోలో వాకిట నున్న నౌఖరు నుద్దేశించి "పెర్సీ, ఇటురమ్ము" అని కొంచెము బిగ్గరగ ననెను. తోడనే పెర్సీ, యజమానుని వద్దకు వచ్చి నిలచెను.

"ఓయీ, ఈ తాళముచెవి దీసికొని యుంచుము. ఇప్పటికే రాత్రి యైనది. ఒక గంట దనుక నాకొఱకిచ్చటనే వేచి యుండుము. ఈలోపున నేను రాకున్నచో, నీవు తాళము బట్టుకొని నీయింటికి బొమ్ము. ఉదయమున వేగము రావలెను" అని రోలో సేవకునితో జెప్పెను.

పిమ్మట రోలో, మోటారు సైకిలుపై నెక్కి, దీపము వెలిగించి, ఇన్‌స్పెక్టరును తనప్రక్క యాసనముపై గూర్చుండుమని, యతి త్వరగా వాహనమును పోనిచ్చుచు 'లాలీమందిర' ముఖుడై యరిగెను.

* * *

గంట మ్రోగించి, యెన్నిసార్లు పిలచినను, రోలో తన ప్రశ్నకు బదులు పలుక కుంటచే, 'రిసీవరు'ను వదలి, మేకీ తన సోఫాకుర్చీ జేరి, "నిజముగ నీ లేఖను తానే లిఖించకున్నచో, రోలో నాతో ధైర్యముగ 'లే' దని యేల చెప్పకుండును? తా వ్రాసిన జాబుకు దానే సిగ్గుపడి, నాప్రశ్నకు జబాబు కూడ నీయలేకున్నాడు" అని మనమున ననుకొనుచు, నిరూపకుని చేతకు మిగుల వగచి, కలలో గూడ నాత డిట్లు చేయునని యూహించని యీ ముగ్ధ కిప్పుడు వానిపై బట్టరాని కోపము రా, నేమియు దోచక గూర్చుండియుండెను.

స్త్రీ యగుటచే నబలత్వమున వచ్చు దుఃఖము నాపుకొనజాలక, మేరీ తన ముఖచంద్రుని కరకమలముల నిడుకొని, పొంగి పొరలి వచ్చుచున్న శోకప్రవాహమున నీదులాడుచు, నయనముల బాష్పవర్షము గురియుచున్న ట్లేడువ దొడగెను. తన కా బాలికయందుండు పూర్వపు యనురాగము నింతలో మరువ గలిగిన రోలో నివ్వ డామె యే మనవలయును? తాను విద్యార్థిగ నున్న దినములలో లాలీ తన కొనర్చిన మేలున కిదియా యాతడు చూపవలసిన కృతజ్ఞత? మేరీ వెక్కి వెక్కి, హృదయము వ్రక్కలగునా యనునట్లు కొంతతడ వేడ్చియేడ్చి, తత్కారణమున వచ్చు బడలికను చమ్మటలు గ్రమ్మ, సొమ్మసిలి కన్నులు మూయ. నామెకు వెంటనే చైతన్యము దప్పి, నిద్ర వచ్చెను.

కొంతసే పైన పిదప, పరిచారిక యొకతె వచ్చి తలుపు దోసి, యజమానురాలు నిద్రించుచుంటం గని, మరల తలుపును మూయుచుండెను. ఇంతలో నొక పురుషుడు వచ్చి మేడ మెట్లపై నుండియే దాసిని చూచి, "జూలియా, మేరీ యెక్కడ?" అని ప్రశ్నించెను.

"గదిలో శయనించియున్నది. భోజనమునకు లెమ్మనుట కిప్పుడే యామె వద్ద కేగితిని. కాని, నిద్రించుచుంటచే లేప లేదు" అని జూలియా పల్కెను.

"న న్నేలకో టెలిఫూనులో పిలచియుండెను. అగత్యమగు పని యుండెనేమో? నే వచ్చితి నని, యామెకు దెల్పుదువా?" అని రోలో యనెను.

అంత నా స్త్రీ గది జొచ్చి, నిద్రించుచున్న సుందరిని

మెల్లగ మేల్కొలిపి రోలో పంపిన వర్తమానము దెలియజే సెను. వచ్చియురాని మెలకువను, తన దాసి యేమనుచున్న దియు వినకపూర్వమే, "ర మ్మనుము" అని మేరీ నుడివెను.

తోడనే రోలోను తోడ్కొని జూలియా గదిలోనికి వచ్చి, సోఫాకు సమీపమున నొక కుర్చీ వేసి, గదినుండి వెలుపలకు వచ్చెను. మేరీ లేచి కూర్చొని, నిరూపకునివైపు మొగ మెత్తి చూచెను.

"మేరీ, యేడ్చుచుంటివా? ధైర్యము వహించవలెనుగాని తక్కిన యాడువారి వలె నీవును జేల వగుట తగునా? తండ్రి మరణము కన్న దుఃఖకరమగు కష్టము వేఱ లేదని నే నెరుగుదును. కాని—" అని యేమో యొదార్పు మాట లాడుచు, రోలో కుర్చీపై గూర్చునెను.

మేరీ యేమియు బదులు పలుకలేదు. ఇరువురును కొంత దనుక నట్లే యేమియు మాటాడక యూరకుండిరి. ఒకరి మొగ మింకొకరు చూచుచుండుట దప్ప, వే రేమియు జేయకుండిరి. కడకు మేరీ, నిరూపకునుండి ముఖము ద్రిప్పి, "నా తండ్రి కేసులో పని చేయలేనని యనినవాడవు మరల నిచటికి రాత్రి వేళ రా బనియేమి?" అని మెల్లగ ననెను. అప్పు డామె స్వరమున దీనశోకకోపతాపములు పెనగుకొనుచుండెను. సుందరి పలుకుల కేమియు నర్థము జేసికొనలేక, రోలో నిర్ఘాంతపడి ... చుచుండెను.

రోలో బదులు పలుకకుండనే, మేరీ యొత్తిగిలి, తన మేజాపై నున్న యుత్తరమును తీసి, రోలోపై బడవేసెను. ఐ వ్వాని తనపై నంత నిర్లక్ష్యభావముతో విసరిన యా కమ్మ నం

దుకొని, రోలో యుత్తరమును తనలో జదువుకొనెను. లేఖ పఠించుచున్నంత సేపును కూడ, మేరీ వానిపై దృష్టి నిగిడ్చి నిదానించుచుండెను. జాబు చదివిన పిమ్మట, నిరూపకుడు తనలో మెల్లగ నవ్వుకొని, మేరీవైపు జూచి, "ఈ యుత్తర మెప్పుడు వచ్చినది?" అని ప్రశ్నించెను.

"నీకే తెలియవలెను" అని కొంచెము తీక్ష్ణముగ మేరీ బదులు చెప్పెను.

"మేరీ, నీ విట్టి జేల వని నే ననుకొనలేదు. నీ కెందుకీ యనుమానము? నే నీ లేఖను వ్రాయలేదు. నేనే వ్రాసితినని నమ్మి, నాపై గినుక వహించితివా? లేనిపోని మోసములకు బాల్పడకుము. ఈజాబు నమ్మి, కలవర పడితివా? ఒకనాడును నే నిట్టి లేఖను లిఖియింతు ననియే యెంచెదవా? కష్టసమయమున నీకు నే దోడ్పడనా? నీ యాజ్ఞ ననుసరించి నడచుట నాకు విధాయకము కాదా? మీ సహాయము నందకున్నచో నే నెన్నటికైన ప్రయోజకుడనై యుందునా? నీ జనకుడు నాకొనర్చిన మేలునకు నే నేమి ప్రతిఫలము నీయగలను? ఇన్నినాళ్ళనుండియు మన మైకమత్యముతో మెసలుచున్నము, నా నైజము నెరుగలేక పోతివా? నన్నొక విశ్వాసఘాతకునిగా నెంచితివా?......పోనిమ్ము, ఇకనైన నా మాటల బాటింపుము," అనుచు రోలో యా బాలిక కొక యుపన్యాసము జెప్ప నారంభించెను.

"నీ వీ జాబును వ్రాయనే లేదందువా? ఐన నెవరు వ్రాసి రనెదవు? సంతకము కూడ నీది కాదందువా?"

"ఎవరు వ్రాసిరో మున్ముందు కనుగొనగలను. చేవ్రాలు

నా సంతకము వలనే యగుపడును, కాని నాది కాదు. వ్రాసిన వా డెవడో నేర్పరియే, కాని వాని నెటులైన బట్టి శిక్షించెద నని నమ్ముము. నామాట విశ్వసింపుము” అని నిరూపకుడు సమాధానము చెప్పెను.

“అటులైనచో టెలిఫూనులో ని న్నడిగినప్పు డేల నాతో స్పష్టముగ నట్లు చెప్పకుంటివి?” అని మేరీ మొగమెత్తి వానిని నిదానించుచు బ్రశ్నించెను.

రోలో యంతట సంగతి గ్రహించి, సుందరి కెంతు త న్నపై గోపము వచ్చెనో దెలిసికొని, లేబురేటరీలో జరిగిన దం తయు సమగ్రముగ విన్నవించెను.

“మేరీ, నీప్రశ్నకు జబా బీయకుండు నంతటి మూర్ఖుడ నని యెంచితివా! జరిగిన దంతయు నిప్పుడు తెలిసినదా? మేమో యా దావకమును తిరుగబోయుట యింత జేసినది” అనుచు నాతడు జరిగిన ప్రమాదమున కెంతయు వగచుచు, బ ల్కెను. పిమ్మట నాతడు, తా గనిపెట్టినవింత లన్నియు నా మె తో జెప్పుచు, పుర్రెను, పొట్లములను, విప్పి చూపించుచుండెను.

ఇంతలో గదిలో నున్న టెలిఫూను యంత్రము టంగు టంగున మోగుచు వినవచ్చెను. మేరీ లేచి, యంత్రమును స మీపించి, మారుగంట నిచ్చి, మాట్లాడ దొడగెను.

“నేను—మేరీనే...ఆఁ...ఎవరు?”

“మేరీ, నేను—రోలోని” అని యామెకు వినవచ్చెను. మేరీ యాశ్చర్యపడి, గదిలో నున్న నిరూపకునివైపు దృష్టి ని గిడ్చి చూచుచు, భయాశ్చర్యములతో గడగడ వణకుచుండిన శరీరమును స్వాధీనపరచుకొన నెత్నించుచుండెను.

* * * * *

రోలో మేరియో లిరువురును కలిసి మోటారు సైకిలుపై నెక్కి యేగిన పిదప, ద్వారపాలకు డగు పెర్కీ, కునికిపాట్లతో లేబొరేటరీవద్ద గూర్చుని, యజమాను డెప్పుడువచ్చునా యని వేచియుండెను. వయసున నేబది యరువది యేండ్లకు మించిన వాడు, యజమాను ననుసరించి, విశ్వాసముతో సేవ జేయుచుండిన యొక వృద్ధుడు సదా మహావాత నొప్పులచే బాధపడుచుండుటచే, ప్రతి దినమును వాడు రాత్రిపూట నొక పావు తులమునకు దక్కువకాని నల్లమందును తినుచుండును. ఆ కారణమున వానికి గునికిపాట్లధికము.

అట్లా వృద్ధుడు కునుకుచు గూర్చొనియుండ, నొక నల్లని కోటును ధరించి, మోటారు సైకిలుపై నెక్కి యొక పురుషుడు వచ్చి, పెర్కీని సమీపించి "తాళముచెవి నిమ్ము" అనుచు జేయి జాచెను. పెర్కీ కన్నులెత్తి యావచ్చిన వానిని చూచి, రోలో యని సంతసించి, యజమాను డంత త్వరలో మరలి వచ్చినందుల కాశ్చర్యపడి, తాళముచెవి నొసగెను. అందుకొని యాపురుషుడు తలుపుల దెఱచి, లోని కేగి, హాలులో నున్న సామగ్రిని శోధించి, టేబిలువద్ద కేగి, దాని సొరగుల బైకిలాగెను. అందులో వాని కొక యైదు బారుల 'రివాల్వరు' తుపాకి కానవచ్చెను. అందుపై 'రోలో' అను పేరు స్ఫుటముగ జెక్కబడి యుండెను. దాని సందుకొని యా పురుషుడు బాగుగ పరిశీలించి, యం దైదు తోటాలు దట్టింపబడి యుండుట జూచి, పదిలముగ వాటి నన్నిటిని వెలుపలి కూడదీసి, తన జేబులో నుంచుకొనెను. పిమ్మట వాడా రివాల్వరును యథా

స్థానమున నుంచివేసి, సొరగు మూసెను. కాని యంతలో వాని కేదో యాలోచన దట్టుటచే గాబోలు, కొంచెము సే పేమో యాలోచించి, మరల టేబిలుసొరుగు దీసి, చేదుపాకి నందుకొని, నిదానించి దానిని చూచి, తల పంకించి. తనలో మెల్లగ నవ్వుకొనెను. ఆయుధమును మరల తోటాలతో దట్టించి, యప్పటిరీతిని మరల సొరుగులో బెట్టెను.

పిమ్మట వాడు టేబిలు వద్దనే నిల్చుని, యన్నివైపుల జూచుచుండెను. అంత వాని దృష్టి టెలిఫోను యంత్రముపై బారెను. "ఏమిది? తీగెలు తెగియున్నవే?" అని తనలో మెల్లగ ననుకొని, జేబునుండి వాచీ దీసి చూచుకొని, మరల కొంత శ్రమతో క్రొత్త తీగెల నమర్చి, రిసీవరు నందుకొని, చెవియొద్ద నుంచుకొని యాలోచింపదొడగెను.

"వా డిరువురును పోలీసు ఠాణావైపు కదా పోవుచుండిరి? రోలో తిరిగి వచ్చుట కింక కొంత వ్యవధి యున్నది. ఈ లోపున నాపని ముగియుట కవకాశ మున్నది" అని యేమో గొణిగికొనుచు, తనకు దెలిసిన యొక నంబరు బిలచి గంట వాయించెను. మారుగంట వినవచ్చినపిదప, వాడు మాట్లాడ దొడగెను. మేరీయే వచ్చి తనతో మాట్లాడుచున్నదని తెలిసికొని, వా డంత తన సహజస్వరమును మార్చి, రోలో గొంతుకతో సంభాషింప దొడగెను.

"......ఆఁ...ఎవరు?" అని వినవచ్చిన ప్రశ్నకు వా డంత, "మేరీ, నేను—రోలోని" అని బదులు పల్కి, మాట్లాడసాగెను.

మేరీ, గదిలో నున్న నిరూపకునివైపు దీర్ఘముగ జూచు చుండ, నాతడు కారణము నెఱుగక, "మేరీ, ఏమది? ఆ మాట్లాడు చున్న దెవరు? ఏల భయపడిన ట్లగుపడుచున్నావు? అటూ లేల నావైపు జూచెదవు?" అని యడిగెను.

"అన్నా, నా కేమియు దోచకున్నది. నీవు నిజముగ రోలోవే యైన యడల, నీ టెలిఫూనులో 'నేను, రోలోని' అని యనుచున్న వీ డెవ్వడో తెలియకున్నది. వీని స్వరము కూడ నీ గొంతుకనే పోలియున్నది—" అని యింకను మేరీ యేమో చెప్పుచున్న సమయమున రోలో కుర్చీనుండి లేచి యూరుకొమ్మని మేరీకి సౌజ్ఞ జేసి, తన కోటు జేబులోనుండి యొక చిన్న కార్డు దీసి యామెకు గనపరచి, టెలిఫూను దరి కేగి, మేరీ నిటు రమ్మని చెప్పి, తానే యంత్రము నందుకొనెను ఊహాలు పరిపరి విధముల బారుచుండ, నా బాలిక నిశ్చేష్టయై కొయ్యబారి, యంత్రమును వదలి, యొకింత యెడముగ నిల్చెను. రోలో తన కంఠస్వరమును మార్చి, మేరీ గొంతుకతో నిట్లు మాట్లాడెను :

"ఏమి?...ఆఁ...అన్నను....ఆఁ, నౌకరులా, ఎవరును లేరు, టామీ మాత్ర మింక నున్నాడు...అలాగే, యత్నించి చూచెదను...భద్రముగ నుంచెదను."

టెలిఫూను వదలి నిరూపకుడు మేరీని సమీపించి, "వాడేమనుచున్నాడో తెలియునా? 'నీ జనకుని గదిలోని కొన్ని కాగితములను భద్రపరచితివా?' అని యడుగుచున్నాడు. ఎవరైన సేవకు లున్నచో, వానిచేతి కవి యొక కట్టగట్టి యిచ్చి, శీఘ్రమే లేబొరేటరీ కంపుమనుచున్నాడు. ఈరాత్రి యా కాగి

తములు నీవద్ద నున్నయెడల, చాల హాని కలుగవచ్చునని యనుచున్నాడు" అని తెలుపుచు, చిరునవ్వు నవ్వి. "మేరీ, యీ క్షణమున నే నిక్కడ లేకుండినచో, యేమి యుపద్రవము వాటిల్లియుండునో గ్రహించితివా?...మంచిది, వీనిపని బట్టించెదను. మేయోతో గలసి నేను వెలుపలి కేతెంచగనే, వాడా 'లేబొరేటరీ' ప్రవేశించెను. పెర్సీ యొక్క కునికిపాట్లపెద్దమ్మ. అందుచే, వానిని చూచి, నేనే యనుకొని వాడు తాళముచెవినొసగియుండును. ఆ దుర్మార్గు డెవడో నా కింకను దెలియకున్నది. కాని వాడు చాల యుక్తిపరుడని యనుకొనక తీరదు. తీగెలు తెగియుండియు, టెలిఫోను నుపయోగించక వదలలేదు. వాని తెలివితేటలు మెచ్చదగినవే కాని, యీసారి మాత్రము వాని త్రాష్టతో వాడే యురి బోసికొనుచున్నాడు. ఇప్పుడు వాడెట్లు తప్పించుకొని పోవునో చూచెదను" అని పలుకుచు రోలో, మేరీతో నాలోచించి యామె జూపిన యొక గదిలోనికి జనెను.

కొన్ని నిముసములలో నాతడు తన దుస్తుల మార్చుకొని వచ్చి మేరీయెదుట నిల్చెను. తోటమాలి యగు టామీ వలె గూఢ వేషధారుడై వచ్చిన యాతని జూచి మేరీ నిర్ఘాంతపడెను.

"నీకు టామీ వేషము బాగుగ నమరినది. పోల్చుకొనుట కసాధ్యముగ నున్నది!" అని యామె నిరూపకుని వైపు తేరిపార జూచుచు బల్కెను.

"క్షణము క్రిందట నేను రోలో కానని నీ వనుమానించితివి కదా!......నీ పోలిక యెట్లిదైనను, నా వేషము బా

గున్నదని మెచ్చుకొనినందుకు, నా కెంతయు సంతోషముగ నున్నది” అని రోలో మందహాసముతో ననెను.

మేరీ మారుపలుకక, కన్ను లెత్తి రోలోను చూచుచు, చిరునవ్వు నవ్వి యూరకుండెను.

“నే బోయివచ్చెద—సెల విమ్ము. టెలిఫోనులో ని న్నెవరు పిలచినను మోసపోకుము. జాగ్రత్త! ఆ దుర్మార్గుడు చాల కానివాడు. ఎట్టి పాపమున కైన వెను దీయన ట్లున్నాడు! వీడే నీ తండ్రిని చంపిన హంతకు డని నా కేలకో పొడకట్టు చున్నది” అని యామెతో ననుచు, రోలో బిరబిర మేడ దిగి, మేరీ మోటారు దెప్పించి, యందుపై నెక్కి, తా నెక్కివచ్చిన సైకిలును వదలి, శీఘ్రమే యానందమందిరము వీడి రేగెను.

* * * * *

రోలో వేస మూని, యా యువకుని స్వరముతో టెలి ఫోనులో మేరీతో సంభాషించు చున్నాడని, యనుకొనుచు, ‘బ్లాకీ’ వినవచ్చిన ప్రత్యుత్తరమున కమితానంద మందుచు, నిక నొక యిరువది నిముసములలో టామీ వచ్చి తా గోరిన కాగితముల నొసగునని యుబ్బి తబ్బిబ్బాడుచు, తనతో మాట్లాడినది నిరూపకుడని లేశమైన ననుమానించక, టెలిఫోన్‌ను వదలి, తోటమాలి యెప్పుడు వచ్చునా యని వేచియుండెను.

కొంతసేపటి కొక పెద్ద మోటారుబండి వచ్చి, లేబొరే టరీ వద్ద నిలచెను. అందుండి టామీ వేసమున నున్న రోలో దిగి, వాకిట నున్న పెక్కీని పలుకరించెను.

“పెక్కీ, నిమ్మళముగానున్నావా?...(నీకునికిపాట్లు నీతో

కాని పోవు!)...నీ యజమాను డెక్కడ? మేరీ అమ్మ వానికి తొందరగా నొక కబురు చెప్ప నన్ను బంపినది."

"ఆఁ, ఏమనుచున్నావు? నీ వెవ్వరు? ఏదీ, ఇటు రమ్ము" అనుచు నా వృద్ధుడు వానిని దీపపు వెలుగున చూచి, తన యజమానుడే యట్లు తోటమాలీ వేషమున నున్నాడని పోల్చలేక, "ఓహో, టామీ, నీవా? వెళ్లుము—వెళ్ళుము; లోనికి వెళ్ళుము; నా యజమానుడు లోపలనే యున్నాడు." అని లోని కేగుటకు వాని కనుజ్ఞ నిచ్చి, మరల తన యథాపీఠమున గూర్చుని, కునుక నారంభించెను.

రోలో యేమియు మాటాడక, యా వృదుని యమాయికత్వమున కెంతయు మనమున చింతించి, తనలో దా మెల్లగ నవ్వుకొని, బహు జాగరూకతతో, లోబ్రవేశించెను. హాలులో నెట్టి మానవుని సవ్వడియు లే కుండెను. రోలో తన విశాల నేత్రములతో నల్దిక్కులను శోధించి చూచెను. ఎవ్వరును కానరాకుండిరి. తనలో కొంచె మాలోచించుకొని, యా నిరూపకు డంత తన టేబిలువద్ద కేగి, సొరుగులోనుండి తన నైదు బారుల పిస్తోలును బయటకు దీసెను. ఆయుధమును పరిశోధించి, యందు తోటా లన్నియు నిమిడి యుంట గని సంతసించి, శత్రువు కంట నది పడలేదని లోలోన నుప్పొంగుచు, జేబులో నద్దానిని పదిలముగ జేర్చి, టేబిలువద్ద నిలచి, యందుపై నున్న గంటను గణగణ వాయించెను. గంట మ్రోగిన యుత్తరక్షణముననే, లోనుండి రోలోవలె నుస్తాబయిన బ్లాకే హాలులోనికి వచ్చి, టామీవలె నగుపడుచున్న నిరూపకుని సమీపించుచుండెను. తోటమాలీవలె నున్న పురుషుని చూచి బ్లాకే బ్రహ్మానందపర

వచ్చుడై, నవ్వుచు కుశల ప్రశ్నల నడిగి, 'కాగితము లన్నియు దెచ్చితివా?' అని ప్రశ్నించెను.

రోలో యంతకు మారు పలుకక, బ్లాకే వైపు సిడా నించి, చూచుచుండెను. అంత బ్లాకే తన మనమున కొంచె మనుమానించి నిశ్చయముగ సమీపించి, వాని ముఖమున్పై ప్ర తీక్ష్ణముగ నొక క్షణము చూచి, వెంటనే జేబులోనుండి యొక రుమాలు దీసి తన ముక్కుమీదుగా మొగమున్పై గప్పుకొని, వెనుకకు ముడివేసెను. రోలో యది చూచి తనలో నవ్వు కొని, తన వద్దనున్న చేదుపాకిని పైకి దీసి, యెక్కుబెట్టి బ్లాకే నుదుట నుంచెను.

"నీకు ప్రాణములపై నాశయున్నచో, చేతుల దించుము" అనుచు రోలో వానిపై గర్జించుచు బల్కెను. అత్తరుణమున రోలో ముఖచిహ్నము లిట్టివై యుండునని వ్రాయుట యసా ధ్యము. కన్నుల నిప్పులు రాలుచుండెను. పెదవు లదరుచుండె ను. నుదుట చిరి చమ్మట బట్టుచుండెను. ముఖమున నానంద ము—అసూయ—అనుమానము—వేగిరపాటు—అన్నియు గలసి తాండవ మాడుచుంటచే, వాని ముఖబింబము క్షణ క్షణమున నొక నూతనాకృతి దాల్చుచుండెను.

తుద కింతటి యుక్తిపరుడగు బ్లాకేయును శత్రువు చేతిలో నింత సులభముగ జిక్కబడెనా? మరియేమున్నది! చేతుల జో డించి నిరూపకుని కాళ్ళపై బడకున్న, నిక నొక నిముసములో బ్లాకి యేమి కానున్నాడు?

"నీ బుద్ధి కసాధ్యము లే"దని నుడివిన రోజా పలుకు బ్లాకకి జ్ఞప్తికి వచ్చెను. వ్యాఘ్రిము నోటి నుండి వై

నను యుక్తితో దప్పించుకొని జీవములతో వచ్చుట యంత
కష్టతరమైనది కాదు కాని, యసమాన పరాక్రమ ధీ విశారదు
డగు రోలో బారినుండి తప్పించుకొనుట దుర్ఘటము!

నిహూపకుడు తనలో దా ముదమందుచు, తుదకు శత్రు
వును తనచే జిక్కజేసిన పరమేశ్వరున కెన్నియో కృతజ్ఞతా
వందనముల జేసి, లాలీ కేసులో దా పడుచున్న శ్రమ 'బూడి
దలో బోసిన పన్నీరు' పగిది వ్యథా కాలేదని సంతసించి, ఇక
తప్పక త న్నెన్నుకొనునని యంతరంగమ్మున నెంతయు నుప్పొం
గి, తనకు శత్రువు స్వాధీనుడగుట కేమైన వెనుదీసెనా, తుపా
కితో వానిని కాల్చుటకే మనోనిశ్చయము జేసికొని, యొక
చేత నాయుధమును పట్టుకొని, రెండవ హస్తమును తన జేబు
లో దూర జేసి, యందుండి సంకెళ్లను తీసి, నేరస్థుని చేతుల
బంధింప నుద్యుక్తుడాయెను. కాని, బ్లాకీ మాత్రము తన మనో
నిశ్చలత్వమును వీడక, తన యుసుపుల దీయనున్న యా
నిహూపకుని కాంచి, యణుమాత్రము జంకక, రోలో యనిన
తాటింపుమాటల కేమియు లక్ష్యము సేయక, వాని మోము
జూచుచు చిరునవ్వు నవ్వుకొనుచుండెను. ఆ నైఖరి గని పెట్టి,
భరింప నలవిగాక వచ్చుచుండిన కోపము కొంతవరకణగ
ద్రొక్కుకొని, మరి పట్టజాలక, "ఓకీ, కడసారి ప్రశ్న నడుగు
చున్నాను. నీ ప్రాణములపై నీకు ప్రీతి యున్నయడల, నిప్పుడే
హస్తముల నొసగుము. లేదేని చచ్చుటకు నిశ్చయించుకొమ్ము.
తప్పించుకొన యత్నించుటకు నీ కిప్పుడు సాధ్యముకాదు. ఈ
పాటికి కప్పుడే పోలీసువారు కూడ వచ్చుచుందురు. నే నిచ్చ
టికి రాకపూర్వమే వారికి వర్తమాన మంపితిని. తడవు జేయక

చేతుల నొసగుము. తెలిసినదా?" అనుచు బ్లాకీపై మండిపడుచు, ననెను.

మారుపలుకక బ్లాకీ, రోలోవైపు తీక్షణముగ జూచుచునే యుండెను.

"నీజన్మ మీ ఘడియతో సరి" అనుచు రోలో పిస్తోలుతో బ్లాకీ నుదుట గాల్చెను.

'ఢాం'మ్మను పెద్ద శబ్దము వినవచ్చెనేకాని, బ్లాకీ చెక్కు చెదర కుండెను. ఆశ్చర్యపడి రోలో తుపాకిని మరల పేల్చెను—వరుసగ నాలుగు సార్లు పేల్చెను! బ్లాకీ శరీరముపై నొక్క గాయమైన పడలేదు. రోలో నిర్ఘాంతపడి చూచుచుండెను. "ఔరా! ఇంద్రజాలమువలె నున్నదే! పిస్తోలుతో గొట్టినను, వీనికి దెబ్బ తగులకున్నదే!" అనుచు నాతడు తనలో నాశ్చర్యపడుచుండెను. వైరి పకపక నవ్వుచుంట గని నా 'డిటెక్టివు'నకు కోపము ద్విగుణమై బాధింపదొడగెను.

బ్లాకీ విరసముగా నవ్వి, రోలోను గేలిసేయుచు, "ఆయుధ మద్దముగా దిరిగినది కదూ?" అని యని, తన జేబులో నుండి వేరొక రివాల్వరు దీసి, తల పంకించి, "కాలు కదిపితివా, చచ్చితి వనుకొనుము" అని పలికి, వాని చేతులోని సంకెళ్లను తా లాగికొని, నిరాయుధుడై యుండిన డిటెక్టివు హస్తములకు వానిని తగిలించెను. పిమ్మట వాడొక పెద్ద నలుచదరపు రుమాలును తీసి, బలవంతముగ నా గుడ్డను రోలో నోట గుక్కి, వాని నొక కుర్చీపై గూర్చుండబెట్టి, కాలు చేతుల గట్టి కుర్చీకి వానిని త్రాళ్లతో బంధించెను.

"రోలో, నన్నంత సునాయాసముగ స్వాధీనము జేసి

కొన నెంచితివా?" అను రీతిని తల పంకించి, బ్లాకీ, వెనుదిరిగి కుర్చీకి దూరముగ వచ్చుచుండెను.

ఇంతలో పోలీసువారు, లేబొరేటరీ సమీపించుచుండిరి. ఆ సవ్వడి గనిపెట్టి, బ్లాకీ వెంటనే టెలిఫోనుయంత్రము జేరి, తీగెల నన్నిటిని కత్తిరించి, రోలో వైపు చూచి చిరునవ్వు నవ్వెను. పిమ్మట వాడు హాలులోనుండి వెలుపలకు వచ్చి, తలుపులు మూసి, తాళము బిగించి, "పెర్సీ, తాళముచెవి యిది గో—తీసికొనుము" అని వానిచేతి కిచ్చి, నీ విక బోవచ్చును—చాల రాత్రియైనది, పాపము" అని పల్కి, వాకిట మెట్లపై నిల్చునెను.

* * * * *

తోటమాలివలె వేస మూనుటకు దుస్తుల సవరించుకొని, 'దొంగ నిప్పుడే పట్టి తెచ్చెద' ననుభావముతో జనిన రోలో యెప్పుడు వచ్చునా యని మేరీ వేచియుండెను. నిరూపకుడు మోటారు నెక్కి చనిన పిమ్మట, యామె భోజనమునకు గూర్చుండెనే కాని, మనమున గొట్లాడుచుండిన యాందోళన, యామగువ యాకలిని నశింపజేసెను. ఎంత మంచి పదార్థములు వడ్డించినను, ఆ సుందరి కవి రుచ్యములై యుండవయ్యెను. అట్లు మనమున నేమో యాలోచించుచు, మేరీ తినీ తినకుండు నట్లు కొద్దిగ భుజించి, మేడ నెక్కి తన గదిలో గూర్చుండెను. చీమ చిటుక్కు మనినను, ఆమె త్రుళ్ళిపడిలేచి, నల్దిక్కుల బరికించుచుండెను.

రోలోపై నామెకు విశ్వాసము మోదు. ఆ నిరూపకు

డు

ఇట్టి కేసులో నైన జయమును పడయునని యామె నమ్మక ము. వాని బుద్ధి కేదియు నసాధ్యము లేదని యామె యెంచు చుండెను. దొంగను పట్టి తెచ్చి, త న్నుపెండ్లి జేయునని మేరీ మనమున నూహించుకొని, త దు ద్దీపనమువలన గలుగు హర్షా బ్ధి నోలలాడుచుండెను.

మానవుని "యజ్ఞానచక్షువు" నకు దివ్యమగు దృష్టికల దు! మనమున నెన్నియో భావనలు సమకూడి, మనోవికార నిర్మితమగు భావిసౌఖ్యమునొక నిరుపమాన తేజోవంతమగు దివ్యసుందర విగ్రహముగ జేసి, మానవుని మనోఫలకమున దానిం బ్రతిఫలింపజేయుచుండెను. ఆకారణమున నల్పజ్ఞానియగు మానవుడొకప్పుడు, లోకములోనున్న సౌఖ్యములనెల్ల తనజన్మ ము నందే యాలోపించుకొని, యట్టి భావనా కల్పిత సౌఖ్యాం బుధిన్మునిగి తేలుచు, భావిసౌఖ్యమున కుప్పొంగుచుండును. కాని "విధిపత్రికపైనుజ్వలించుచున్న స్ఫురితాక్షరము" లేమిసూచిం చునో మానవదృష్టి కగోచరముగాన, మిన్నుగూలి యొకప్పుడు తన నెత్తిపై బడనున్న యంతటి ఘోరవిపత్తు వాటిల్లనున్నను, కనుగొననేరక వా డానందమున పరవశుడగును. అట్లే మేరీకూడ నేమేమో యాలోచించు కొనుచు, హృదయరంగమున నుద్భ వించుచుండిన యానందమ్మున మైమరచి, రానున్న యాపదను దెలిసికొన జాలక, రోలో మెప్పుడు వచ్చునా యని వేచియుండెను.

కొంత సేపటికి మోటారుచప్పుడు సమీపమున వినవచ్చె ను. పోలికబట్టి, మేరీ తన వాహనమే యదియని తెలిసికొ నటాలున లేచి నిలబడెను. 'లాలీమందిరము' వాకిట నామో

రు బండి వచ్చియుండగ, నందుండి కోలోవలె గూఢ వేషధారు డై యున్న బ్లాకీ దిగి, తొందరగా మేడమీదకువచ్చి, గది ద్వారము వద్దనిలచియున్న ముగ్ధ నుద్దేశించి, "వేగము—ఆల స్యముచేయక రమ్ము." అని పలికెను.

కారణ మరయ నుద్దేశించెనే కాని, మేరీ మరల నేలాకో యట్లు చేయక, తనలోదానే సమాధానము గుదుర్చుకొని, గది లోనుండి యొక శాలువ దెచ్చుకొని, మారేమియు బలుకక, బ్లాకీవెంట నేగెను.

కోటీశుతనయ

మూడవ ప్రకరణము

"బిల్లీ" హోటేలు.

By the Lord, thou sayest true, lad. And is not my hostess of the tavern a most sweet wench?"

" As the honey of Hybla,—"

Shakespeare.

ఇన్‌స్పెక్టరు కొందరు జవానులను వెంటబెట్టుకొని, వడి వడి లేబొరేటరీ జేరునప్పటికి, వానికి వాకిటనే నిరూపకుని వలె నగుపడుచుండిన బ్లాకీ యెదు రయ్యెను. అంత మేయో వాని నుద్దేశించి,

"ఏ మైనది? పట్టువడెనా? లేక—"

అని యింక యేమో యడుగబోవుచుండ, బ్లాకీ చేతితో వాని 'నూరుకొ'మ్మని సౌజ్ఞ జేసి, రహస్యముగ నేమో కొన్ని సంగతుల జెవ్రలో చెప్పెను. ఆశ్చర్యముతో విని మేయో,

"సరియే—అటులే చేయుదము. నీ యిష్టము" అనెను.

"తొందర వలదు—శత్రువు వెలుపలి కేతెంచకుండ జూచుచుండుడు. కొన్ని యేర్పాటుల జేసికొని, నే నైదు నిముసములలో మిమ్ము గలిసికొందును. ఇచ్చోటు బాసి, చన వలదు."

అనుచు బ్లాకీ వాకిట నాగియున్న మేకీగారి మోటారు బండి నెక్కి, త్వరలో నా స్థలము వీడి యేగెను.

త న్మిట్లు మోసబుచ్చి, చనిన బ్లాకెని నిజముగ నిరూప కుడే యని భావించి, వా డెప్పుడు మరలి వచ్చునా యని పోలీసువారు 'లేబొరేటరీ' వద్ద వేచియుండిరి.

"ఇంక నిచ్చట పని యున్నదా? నే నింక యింటికి బో వలదా?" అని పెర్కి మేయో నడిగెను.

"నీకు పని లేకున్న పొమ్ము — కాని రోలో తిరిగి వచ్చు వరకు నుండుట మంచిది. ఐన యాలస్య మయినది. ఇం కొక పది నిముసములే కద" అన మేయో యనెను.

సుమా రరగంటవరకు నందరు నట్లు వేచియుండిరి. నిరూ పకుడు మరలి రాలేదు. ఇప్పుడే వచ్చెద నని నుడివి యేగిన వా డింక రాకపోవుట కేమి కారణమో యని మేయో యోచిం పదొడగెను. తన చెవులో వాడు భద్ర మని పలుమరు వా రించి యేగెను కావున, తలుపు దీసిన నేమి యుపాయము కలు గునో యని యిన్‌స్పెక్టరు జంకుచుండెను. ఇక, పోలీసు జవా నుల కోపమునకు మేర లేకుండెను. కాలము మించిపోవుచున్న ది. చాల రాత్రి కూడ నైనది. బహుశః వారిలో కొందరికి మిక్కుటముగ నిద్ర వచ్చుచుండె నేమో! చేయు పని లేక వాకిట గాచియుండుట వారికి మనస్కరించ లేదు. దొంగను పట్టి వచ్చియు, వెలుపల నట్లూరక నిరీక్షించు చుండుట, వారికి బోనులో నున్న యెలుకను చూచుచు నేమియు జేయలేని మార్జాలములకు వలె, సంతాపకరమై యుండెను. వారిలో వారు గుసగుస లాడుచుండిరి. అంత వారిలో నొకడు విసుకు

భరింపలేక, పెక్నిని సమీపించి, "నీ యజమానుడు తాళము చెవిని నీ కొనగలేదా?" అని ప్రశ్నించెను.

కునుకుచు గూర్చుని యుండిన యా వృద్ధుడు త్రుళ్లిపడి లేచి, "ఏ మంటివి?—తాళముచెవియా? ఇదిగో చెవి" అనుచు నొక పొడవగు యినుప తాళముచెవి నా జవాను చేతి కందిచ్చెను.

అందుకొని యా భటు డంత మేయో నుద్దేశించి, "అయ్యా, తాళముచెవి నుంచివేసి యాయన యేగెను. 'నియమిత కాలములో రాజాల'డని యాయన కూడ భయపడెనేమో! తా ననిన కాలములోగా రాలే కున్నయెడ, తాళము దీయవలె నని యాతని యుద్దేశము కాబోలును" అని పల్కెను.

జవాను మాటలను విని, మేయో కొంతదనుక తనలో నాలోచించుకొని, "సరియే, తాళము దీయుము" అని యాజ్ఞాపించెను.

అట్టి జబాబు వచ్చునా లేదా యని నిరీక్షించు చుండిన యా పోలీసువారి కందఱకును, 'సరియే' అను మాట బ్రహ్మానందకరమై వినవచ్చెను. చెవిని పట్టుకొని యున్న భటు డంత వడివడి తలుపువద్ద కేగి, తాళము దీయ నుంకించెను. తొలుత, నా తాళముచెవి రంధ్రమున నిమడకుండెను. అది చూచి జవాను, తన యాతురతయే యట్టి యాలస్యముల నెలకొల్పె నని బుద్ధి తెచ్చుకొని, "తొందర పడిన నే కార్యమును సాగదు గదా!" యని మనమున ననుకొని, జాగ్రత్తగా మరల తాళము దెరువ యత్నించెను. కాని యా చెవి, రంధ్రమున దూరకుండెను. వా డెంత నేర్పుతో ప్రయత్నించినను కార్యము లేక

పోయెను. విసుగుతో వా డంత నా చెవిని నేలపై బడవేసి, కోపముతో పెర్సీపై దిరుగబడెను.

"ఈచెవి కాదు, దీని చెవి నిమ్ము."

త న్నటు గదించి యడుగుచున్న పోలీసువానిని తెల్ల బోయి చూచుచు, పెర్సీ కొంతతడవు పూరకుండెను.

"ఏమి? ఆ చెవి సరిపడదా?"

"ఇది వేరొక తాళముది. ఒక తాళముచెవి, యింకొక తాళమున కెట్లు సరిపడును?" అనుచు పోలీసువాడు కన్ను లెఱ్ఱ జేసి, కోపము బట్టలేక, పండ్లు పటపట గొఱుకుచుండెను.

క్రింద బడియున్న తాళముచెవి నందుకొని లేచి, పెర్సీ మిక్కిలి చికాకుతో జవానువైపె పెగాదిగ జూచి, తల యూచి, "కుదిరినది—పాగా జుట్టనేరక బుర్ర వంకర యనిన వానివలె నున్నావు. ఈచెవి దానిదే! నావద్ద మరి వేరు తాళముచెవు లెక్కడివి?" అనుచు స్వయముగ దానే యా చెవితో తాళము దీయ సిద్ధపడెను. కాని, వాని ప్రయత్నము సహితము నిష్ఫల మయ్యెను. బిక్కజచ్చి, నోట మాట రాక, పెర్సీ తెల్ల బోయి చూడసాగెను. అవమానము, భయము, అమాయకత్వము, ఆశ్చర్యము, అన్నియు పెనగుకొని, వాని మోమున తాండవ మాడుచుండెను.

అంతయు గనిపెట్టుచుండిన యిన్‌స్పెక్టరు సంగతి గ్రహించి, "పెర్సీ, ఇటు రమ్ము—ఏదీ, తాళముచెవి చూపుము" అని వాని చేతిలోని చెవి నందుకొని చూచి, కొంత దనుక నూరకుని, తల పంకించి, "సరియే—ఇంక నెట్టి తడవు చేసి

నను ప్రమాదము రావచ్చును. అన్నా, ఎంత మోసము!" అనుచు వడి వడి తలుపువద్దకు వచ్చెను.

కోటు జేబులోనుండి తన రివాల్వరు దీసి, మేయో, తాళపు రంధ్రములో నద్దానిని పేల్చి, బద్దలు చేసెను. తలుపు దోసుకొని యందరును లోన బ్రవేశించిరి. కొందరు వెంటనే హాలులోని కేగి చూచిరి. మేయో తనతో వచ్చుచుండిన భటులను వెనుకను నుండు డని యాజ్ఞ చేసెను. తోడనే సగము మంది ద్వారమునకు సమీపముననే యాగిరి.

ఒక కుర్చీపై కాలు సేతులం కదియ గట్టబడి, నోట గుడ్డ యుండిన, పురుషు డొకడు పోలీసువారికి గోచరించెను. వానిస చూచి, దొంగ దొరికె నని వా రందరును ముద మందుచుండిరి. ఇన్‌స్పెక్టరు మాత్రము వేరుగ నూహించుచుండెను. వాని యాతురత యిట్టిదై యుండెనని చెప్ప సాధ్యము కాదు. బిర బిర నాత డా బంధితుడై యున్న పురుషుని వద్ద కేగి, వాని కట్లను తెంచి, నోట నున్న గుడ్డ నూడదీసి, కుర్చీనుండి వాని ని లేవనెత్తెను.

"మిత్రమా, రోలో, నీ కిట్టి యవస్థ యెట్లు సమకూరెను?" అని యాశ్చర్యముతో మేయో ప్రశ్నించెను.

ఇన్‌స్పెక్టరుతో వచ్చిన పోలీసు పరివార మంతయు నొక్కసారి త్రుళ్లిపడిరి. వా రందరును క్షణముదనుక కలలో నున్నవారి వలె నేమియు నమ్మలే కుండిరి. నిజముగ నా పురుషుడు రోలో యేనా, అని వా రాశ్చర్యపడసాగిరి.

* * * * *

రాత్రి పదునొకండు గంటలు వినవచ్చెను. మనుష్యుల సంచారము తగ్గి, పట్టణమంతయు నిశ్శబ్దముగానుండెను. ఊరి బయట నున్న యొకానొక గృహము మాత్రము మెలకువతో నుండెను. క్రొత్తవారి కా యింటి సంగతి తెలియకున్నను, ఆ పట్టణములో నున్నవా రందరికిని కూడ, నది యొక హేయకరమగు స్థల మని యెఱుక. రాత్రిపూట నా మార్గమున చన నెవ్వరైన భయపడక మానరు. పోలీసువారు సహిత మా ప్రవేశమునకు బో వెరతురు.

గృహము చుట్టు నున్నతము లగు వృక్షములు, యిరకటముగా పెరిగి, పట్టపగలే చీకటి గలుగ జేయునంత దట్టమగు 'జీబు' కలిగి యుండెను. ఆ చెట్లపై చిలుక గోరువంకలవంటి యుత్తమజాతి పిట్టలు వసించు ననిన నమ్మలేము. గ్రద్దలు, రాబందులు, మాలకాకులు, మొదలుగా గల పక్షులే, యా వృక్షములపై గూళ్లు కట్టుకొని యుండును. అట సదా గూబల కూతలే వినవచ్చుచుండును. గృహములోని గొల్లునకు తోడు, చీ రెండపిట్టల చింతకీలు రాత్రిపూట నెడతెరపి లేక చెవ్వుల బడుచుండును. అట్టి భయంకర ప్రదేశమున నున్న యా గృహము మిక్కిలి పెద్దది యయ్యు, క్రిక్కిరిసి యిరకటముగా నుండును.

నాటి రాత్రి యొక పురుషుడు, తన శిరస్సుమీదుగా నొక యున్నిశాలువ గప్పుకొని, వడి వడి నడచుచు, మాటిమాటికి నిటు నటు నొకసారి పరికించుచు, రోడ్డు ప్రక్క నుండి వచ్చుచుండెను. సుమారు పదునొకండు గంటల సమయమునకు వాడు, ఊరిబయట నున్న యా చెట్ల యావరణలో

నున్న గృహమునకు వచ్చి లో బ్రవేశించెను. ఆ యింటి చావడిలో వ్రేలగట్టబడిన దీప మంత కాంతి గలదిగా నగుపడ కున్నను, వెలుగు రోడ్డుపై బడుచుండెను. చావడిలోనికి వచ్చి, యా పురుషుడు తన తలపై నున్న యున్ని వలువను తీసివేసి, యచ్చట నున్నవారిలో కొందరిని పలుకరించి, యొక కుర్చీపై గూర్చుని, యచ్చటనే యున్న యగ్నిహోత్రమువైపు తిరిగి, మంట గాచుకొన జొచ్చెను.

అప్పు డొక స్థూలకాయు డగు పురుషుడు వచ్చి, క్రొత్తగా వచ్చి, నిప్పు గాచుకొనుచున్నవానిని పలకరించి, చిరునవ్వు నవ్వెను. అంత నా నూతన పురుషుడు స్థూలకాయు డగువాని నుద్దేశించి,

"బిల్లీ—నేను చలి లా నైనది. మంచులో తడిసి వచ్చితిని. వెచ్చపుట్టుట కేమి తెచ్చెదవో, నీయిష్టము. ఆకలికన్న దాహము మిక్కుటముగా నున్నది" అని యనుచు, మరల మంట గాచుకొనుచుగూర్చుండెను.

వాని యుద్దేశము కనుగొనగలిగి కాబోలు, బిల్లీ పక్కున నవ్వెను. పిమ్మట వాడు "సరియే" యని వెనుదిరిగెను. స్థూలకాయు డైనను, బిల్లీ పొడవరి యగుటచే నాలు గడుగులలో చావడి దాటి లోని కేగెను. కొంత సేపటికి వాడు తిరిగివచ్చి, కొన్ని తినుబడి వస్తువులను న్యాయముగ దెచ్చి టేబిలుపై నుంచెను. వాని వెనుకనే యొక స్త్రీ వచ్చి, యొక పెద్ద గాజు గళాసుతో మత్తు కలిగించు కృత్రిమపానీయము దెచ్చి యుంచెను. ఆ యువతిని చూచి, నూతన పురుషుడు చిరునవ్వు నవ్వుచు, గళాసు నందుకొని "వట్టి" జేసెను. పిదప వాడు భో

సము ప్రారంభించి, పళ్లెరమున నున్న పదార్థముల నన్నిటిని తినివేసిన పిమ్మట, మూా రడిగి, మరల నిం కొక గళాసును తె మ్మని, విస్కీతో నింపి, వట్టి జేసి, తల పై కెత్తక భోజనము జేయుచుండెను.

అడిగిన వస్నియు దెచ్చి యొసగుచు, బిల్లీ యచ్చటనే నిల్చుని యుండి, యప్పు డప్పు డా నూతన పురుషుని ప్రశ్నించు చుండెను.

"టామీ—నే డింత యాలస్య మేల చేసితివి?"

ఆ క్రొత్తగా వచ్చిన పురుషుడు మితిమీర సారాం ధని వించుటచే నొంటిపై స్మారకము లేకనో, లేక, యూ స్థగ వల యుని ప్రశ్న తన చెవుల బడునప్పుడు వాడు నములు లభించు దుమ్ముల రుచివలననో, లేక మరి యే కారణముననో టామీ యెట్టి జబాబు నీయకుండెను. బిల్లీ మరల ప్రశ్నించెను. విం వొక్కసారి తల పై కెత్తి, మరలదించి, "ఊఁ" అని గుట్టుగూడ యూరకుండెను. అంతకన్న నబ బగు ప్రత్యుత్తర విాయము వాని నాలుక స్వాధీనములో నుండెనో లేదో చెప్పలేము, కాని, శరీరము మాత్రము వాని యధీనమున లే కుండె నని తెలియవచ్చుచుండెను. తప్పతా గి యుంటచే, యొడ లంత యు చెమ్మటలు గ్రమ్మి, మనిషిని 'జూగించు' చుండెను. వా నికి వడ్డన సేయుచుండిన బిల్లీ యణుమాత్రమును వెనుదీయక, యడిగినంత సారాయి నిచ్చుచుండెను. వాని కది క్రొత్త కాదు. అచ్చటికి వచ్చినవా రందరును కూడ నట్లే మైమరచి, మధు పాన మొనరించుచుందురు. నాడు టామీ యాలస్యముగ వ చ్చెను కాని, లేకున్నచో నితరుల పంక్తినే కూర్చునియుండును

వచ్చినవా రందరును తమ యిచ్ఛకు వచ్చినంతం, తిని, త్రాగి, యేదో యొక విధమున కాలయాపనము చేయుచుండిరి. కొందరు త్రాగుబోతులు స్మారకము దప్పి సెజ్జలపై నిటు నటు దొర్లుచుండిరి. కొందరు మాత్ర మింకను కొంచెము తెలివితో నున్నందున, నొకచో గూడి జూద మాడుచుండిరి. మరికొందరు కారణము లేకనే వారిలోవారు గొల్లు పెట్టి తగవు లాడుకొనుచుండిరి. ఒకచోట గొందరు పోగై, కేవ్వున యరచుచు, అసందర్భ చర్చలలో దిగి, బూతుపాటల బాడుచు, పకపక నవ్వగా తిట్టుకొనుచు, దయ్యములవలె వికృత కేళీవినోదముల సల్పుచుండిరి. ఇంద్రునిచంద్రుని లక్ష్యము సేయక, నోటి దగువారెల్ల వదరుచుండిన యీ రాక్షసావతారములతో సరస మాడుచు, లజ్జాభిమానములు లేని పలువురు యువతిని. కూడ నా మందిరమున, మగవారితో గలసిమెలసి, దాపకరము లగు నింద్యవినోదముల నోలలాడుచుండిరి. అందముయొక్కలి ఘాటగు చుట్టలను కాల్చుచుండుటచే నింటి డ పొగ క్రమ్మి దీపపు కాంతిని క్షీణింప జేయుచుండెను. భూలోక నరక మని వేరుగ నెచ్చట నైన నింతకన్న నసహ్యకరమగు ప్రదేశము కలదని యెంచువారి కీస్థల మొక్కసారి మాత్రము చూపినచో, నట్టి యభిప్రాయమును వెంటనే మార్చుకొందురు. ఘోర పాతకముల కెల్ల పుట్టినిల్లై; "పాపి" యను రెండక్షరములు స్ఫుటముగ నుదుట బ్రహ్మచే వ్రాయబడిన యవతార పురుషుల యాత్రాస్థలమై; లోకములో నుండు చెడ్డవ్యసనము లన్నియును నమకూడి, యెడతెరపి లేక సదా పాలింపబడుచుండు భయంకర ప్రదేశమై, మర్యాద మప్పిదము

లను సవతిపో రట్ల నూహించు మానాభిమాన లజ్జావిహీనులగు యవ్వన స్త్రీల పాపకృత్యముల బ్రోత్సహించి, మరుగు పఱచు వ్యభిచారవ్యసన రక్షణస్థానమై; రేయింబవళ్లను తల క్రిందు సేయు జూదగాండ్రతోను, "మద్యపాయీ"లతోను, దోపిడి దొంగలతోను, వ్యభిచారిణులతోను, క్రిక్కిరిసి, యా గృహ మెప్పుడును కోలాహల మొనరించుచుండును.

బిల్లీ పరిపాలనము క్రింద నున్న యా గృహ మొక ధని కునిచే స్థాపింపబడిన హోటే లగుటచే, నచ్చట తరుచుగ వల యు భోజనపదార్థములును, పర దేశీయ సారాలును, లభించు ను. మర్యాదస్థు లెవరును బిల్లీ హోటేలునకు బోరు. టామీ మాత్రము సమయము చిక్కినపు డెల్ల, నిచ్చటికే వచ్చి విం దొనరించుకొనుచుండును. అలవాటు ననుసరించియే నాడుకూడ వచ్చి, టామీ యొడ లెఱుగక త్రాగుచు,విఘ్నేశ్వరోపాసనము గలవాని పగిది, మితిమీరి భుజించుచుండెను.

మత్స్యమాంసాదులతో వండిన పదార్థములు నా డెన్ని యుండినను, టామీ కన్నిటి కన్న రుచ్యమై యుండిన దొక చిక్కని పులుసు! వాడు పులుసు పదేపదే మారడుగుచు, జుఱ్ఱుచుండెను. అట్లు వంటకము గుడుచుచుంటలో, ప్రమా దవశమున గొంతుకలో నేమి యడ్డుకొనెనో కాని,టామీ పొల బారి దగ్గ నారంభించెను. దాని నాపుకొనుటకై, యేదేని త్రాగుటయే మంచి సాధన మని యెంచి కాబోలు, వా డంత నొక గ్లాసును బ్రాందీ సోడాతో నింపి, యెత్తి త్రాగెను. పొలబారుట తగ్గుటకు మారది యధికముకాగ, దగ్గు హె చ్చయ్యెను. అందుచే వానికి కడుపులో నేదో యొక వికారము

జనించెను. ఆ త్రిప్పువలన, వాడు తిని తాగిన దంతయు వమ
నము కా జొచ్చెను.

ఆ తరుణమున వెలుపల నేదో మోటారుబండి వచ్చు
చున్నట్లు శబ్దము వినవచ్చెను. చప్పుడు తన వీనుల సోకగనే
టామీ నిదానించి యాలింపజొచ్చెను.

వాంతులతోగూడ, వాడు లోనికి బుచ్చుకొనిన దంతయు
బయటకు రాగా, టామీ కొంచెము నేద దేరి, తెలివి దెచ్చు
కొనెను. వమనములు కట్టినవి! పిదప వాడు బిల్లి తనకొరకు లో
నికి జని కొని తెచ్చిన యొక గ్లాసు నందుకొని, వాంతుల నా
పుట కది మంచి మం దని గ్రహించి, యా ద్రావకము రుచ్య
మై యుండకపోయినను, యెటులో కష్టపడి, లోనికి బుచ్చు
కొనెను.

మోటారుబండి వచ్చి, యా హోటేలు వాకిటనే యాగి
నట్లు టామీకి పొడకట్టెను. అంత వా డదరిపడి లేచి నిలిచెను.

"ఏ మిది?—ఇంత రాత్రివేళ నామె యెచ్చటి కేగ
బయలుదేరినది?... లేక, బహుశః రోలో మైయుండునా? అత
డే మై యుండవలెను. వానికి రే బవళ్లను విచక్షణ లేదు.
—కాని బండి చప్పుడు మాత్రము నా యజమానురాలి
మోటారుదివలె నున్నదే!.....అన్నా! నే నిక్కడి కేల వచ్చి
తిని? వా రిరువురిలో నెవను నన్ను చూచినను, యే మనుకొని
యెదరు? లోపలికి జని 'దాగుందు'నా? అదియును ప్రమాద
మే. మఱింత యనుమానమునకు కారణము!... లేక నా నీడ
జూచి, నేనే బెదరు చున్నానా? వా రిచ్చటికి రా నిమిత్త
మేమి? నేనే పొరబడుచున్నాను."

ఇట్లు పరిపరి విధముల నేమో తనలో జర్చించుకొనుచు, టామీ భయ మందిన వాని వలె బిక్క జచ్చి, రెప్ప వాల్పక, ద్వారమువైపు చూచుచుండెను.

అంత, నోట నొక సువాసన గల సిగరెట్టు నుంచుకొని, యొక పురుషుడు మెల్లగ లోనికి వచ్చుచుండెను. వానిం జూచు నంత, టామీ గడగడ వణకసాగెను. వాని మోము రక్తవిహీనమై, కన్నులు దృష్టిమాంద్యము లయ్యెను.

వా డంత, గద్గదస్వరముతో నావచ్చిన పురుషుని చూచి, "అయ్యా, క్షమింపుడు" అని దీనముగ వేడుకొనుచు, బలికెను.

ఆ పురుషుడు తనలో మెల్లగ నవ్వుకొని, టామీని నిదానించి చూచుచు, "నోరు మూయుము—నాతో నిటు రమ్ము" అనుచు వానిని దోడ్కొని, యా చావడి వీడి, చీకటిగా నుండు నొక నిర్జన స్థలమున కేగి, యిటు నటు నొక సారి పరికించి, సమీపమున నెవ్వరును లేరని నిశ్చయించుకొని, మెల్లగ వాడు టామీ చెవులో,

"టామీ, నన్ను రోలోగా భావించి భయపడితివా? నీ యజమానురాలి వలన కూడ నీ వేమియు భయ మందనక్కర లేదు. మేరీ నా చే జిక్కినది."

అనుచు వాని చెవిలో నేవో కొన్ని రహస్యముల జెప్పి, "గ్రహించితివా?" అని యడిగెను.

టామీ తల యూచ, నా పురుషు డంత తన జేబులో నుండి యొక చిన్న కార్డును తీసి, టామీని మరునాడు రమ్మని చెప్పుచు, ఆ కార్డుపై నొక యింటి విలాసమును వ్రాసి

నొసఁగెను. కార్డు దీసికొని, టామీ భద్రముగ తన జేబులో దాచెను. రోలో వలె గానవచ్చుచుండిన యా పురుషుఁడు టామీ చేతిలో నైదు బంగారు నాణెముల నుంచి, "జాగ్రత్త సుమీ—నీ యిష్టము" అని యనెను. పిమ్మట వాఁడు శీఘ్రమే యాస్థలము వీడి, వాకిట నిలచియుండిన మోటారుపై నెక్కెను.

* * * * *

దొంగ తుదకు తమ్ముఁగూడ మోసపుచ్చ గలిగినందుకు రోలో మేయో లిరువురును లోలోన నెంతయు నొచ్చుకొని, యా హంతకు నెట్లైన బట్టి శిక్షింపవలయు నని మనోనిశ్చయము జేసికొనిరి. రోలో సహజముగ చాల యుక్తిపరుఁడు—యోచన గలవాఁడు—తొందరపడి యే పనియును చేయఁడు. మేయో కొంచెము తొందరపాటు మనిషి. ఎప్పటి కేది తట్టిన, నది చేయును—గాని యాయన కూడ నిపుణుఁడే! ఇన్స్పెక్టరుగను అనుభవము మెండు. రోలో మాత్ర మింక చిన్నవాఁడు. ఐనను, వానికి లోకానుభవము లేకపోలేదు. అల్ప వయస్కుఁడయ్యు, రోలో బుద్ధివిశేషములలో నెంతయు వృద్ధుఁడే! నిరూపకుఁడుగా వచ్చినది మొదలాయన, యెన్నియో కఠిన కేసులలో తన చాకచక్యము జూపి, జయ మందుచుండెను. దొంగలను పట్టెను; హంతకుల శిక్షించెను; విచిత్రముల గనుగొన గలిగెను; నిరపరాధుల రక్షించెను. కాని బ్లాకీ వంటి శత్రువు నెన్నఁడును రోలో యెదుర్కొని యుండలేదు.

జవానులను పంపివేసి, పెన్నీ నింటికిఁ బోవుటకు సెలవొసఁగి

మిత్రు లిరువురును లేబొరేటరీలో గూర్చునియుండిరి. మేయో యెన్నియో యుపాయముల బన్నుచు, దోషిని పట్టుకొనుటకు బన్నవలసిన యన్నివిధము లగు యుక్తులను నిరూపకునితో జెప్పుచు, వాని యభిప్రాయము నడుగుచుండెను. పది ప్రశ్నలకొక జబాబు నిచ్చుచు, రోలో శిరము వాల్చి, గూర్చునెను. వాని యూహాప్రవాహ మపారమై, యాందోళనాతరంగమ్ములచే గలవర మంది పొరలుచు, విస్మయాంధకారసాగరమ్మున సంతరించుచుండెను.

“రోలో—చే దుపాకి బట్టుకొని యుంటి వేమో? ఏల గొట్టకుంటివి?” అని మేయో నిరూపకు డడుగ, నాయన తల పై కెత్తి, ఇన్‌స్పెక్టరు వైపు తేరిజూచి, చిరునవ్వు నవ్వి యూరకుండెను. అర్థము జేసికొనలేక, మేయో వానిని నిదానించుచు, చూచుచుండెను.

“మేయో, నా చేతిలో రివాల్వ రుండె నన్న మాట నిజమే కాని, అది పట్టి అలంకారార్థము పట్టుకొనుట కైనది—దానికి బదులు చేత నొక కఱ్ఱ యుండినచో గొంత లాభించి యుండు నేమో!” అని రోలో నింపాదిగ బల్కెను.

“ఏమి?—తుపాకి దట్టించి యుండ లేదా?”

“లే కేమి? ఐదు బారులతో దట్టించి యుండెను.”

“నా కేమియు బోధపడ కున్నది. నీ చేతిలోని యాయుధమును వాడు లాగుకొనెనా యేమి?” అని మేయో యాశ్చర్యముతో నడిగెను.

“లేదు.”

“ఐన నెందుకు పేల్చకుంటివి?”

"పేల్చి కేమి? ఒకసారి గాదు—నాలుగు సార్లు పేల్చితిని" అని రోలో బదులు పలికెను.

"గురితప్పనా యేమి? లేక, దెబ్బతగిలినను, వాడు లక్ష్యము చేయకుండెనా?" అని యిన్స్పెక్టరు రెట్టింపు యాతురతతో బ్రశ్నించెను.

"గురి తప్పు టెట్లు? వాని నుదుట నెదుర్క బెట్టి పిస్తోలు గాల్చితిని. గాయము తగులకుండెను. గుండు పేలిన శబ్దమున కు మాత్రము లోటు లేకుండెను."

"అదెట్లు వీలగును?"

"ఏమి?—మాయ తోటాల నెరుగవా? మీ పోలీసువారవి వాడరా? ఊరిలో నేదయిన దొమ్మి జరిగినప్పుడు మీరేమి చేయుదురు? అల్లరి సణప, దుపాకులు గొట్టరా? నిజముగ గుళ్లు దట్టించి పేల్చినచో, నిష్కారణముగ నెందరో చచ్చెదరుగదా! అందుచే నటుల నుత్త తోటాలను గొట్టెదరు. శబ్దము మాత్ర ముండును. హాని కలుగదు—ఏమందువు?" అని రోలో సమాధానము జెప్పసాగెను.

"అవు నవును. మాక్ టార్జెట్సు కదూ?" అని మేయో తల సూపుచు ననెను.

"అవియే!—నా రివాల్వరు మాయ తోటాలతో దట్టింపబడెను."

"వాటితో నేల దట్టించి యుంచితివి?"

"లేదు, లేదు—నేను దట్టించుట కాదు. మంచి క్రొత్త తోటాలతోనే నా యాయుధమును దట్టించి, సిద్ధముచేసి, మామూలు రీతిని నా టేబిలు సొరుగులో నుంచితిని. బహుశః శత్రువు

ముందు హాలులో ప్రవేశించి, అన్నియు బరీక్షించి యుండును. టేబిలు సొరుగులో వాని కాపిస్తోలు కనుపించెను. తోడనే వాడు దానిని తీసి, చూచెను. అందు దట్టింప బడియున్న తోటాలు నూడదీసి వాడు మాయ తోటాలతో మరల దట్టించి, యథాస్థానమున నుంచివేసెను. రివాల్వరు దీసి, తోటాలన్నియు సందిమిడి యుండుట జూచి, యవి మాయ వని నే ననుమానించనైతి;" అని రోలో సవిస్తరముగ నంతయు దెల్పుచుండిన సమయమున, వాని టెలిఫోను మ్రోగజొచ్చెను. లేచి యా నిరూపకు డంత రిసీవరు నందుకొని, చెవియొద్ద నుంచుకొని సంభాషింప దొడగెను.

"...ఎవరు?...జూలియా, ఆఁ, ఏమి?...ఆఁ... మేరీయా? నాతో వచ్చెనా? గంట గంటన్నర క్రిందటనా?... మోటారుపైనా?...అతులనా? లేదు. నే నామెకొఱకు వచ్చియుండ లేదే!...నేనే పిల్చితినా? లేదు. ఏదో మోసము జరిగినది...సరియే, భయపడవద్దు. ఇప్పుడే కనుగొనియెదను."

అంతయు నాలించుచుండిన మేయో, సంగతి గ్రహించి, క్షణముదనుక మాత్రము జూలియా పల్కులను నమ్మలేక, మరల నట్టి తలంపు వదలుకొని, ఆమె యట్టి యసత్యవాది కాదని యనుకొని, అంతయును విశ్వసించి, నిరూపకుని వైపు దిరిగి యేమియు ననలేక, యూరక చూచుచుండెను.

"మేయో,—యింక నెట్టి తడవును, చేయరాదు. ఘోరము జరిగినది! స్టేషను కేగి, జవానుల రప్పించి, నలుదిక్కులకు బంపుము. నీవే స్వయముగ జూలియా వద్ద కేగి యన్నియు సవిస్తరముగ గనుగొనుము. నే నీలోపల సిద్ధమై

యుండును. త్వర పడుము. మేరీ యా దుర్మార్గుని వాత బడి నది."

అని తొందరతో ననుచు, రోలో దుస్తుల ధరించుకొని, మేరీ యన్వేషణార్థమై తనకు తోడుజేయ మేయోను శీఘ్రముగ రాణాకు బంపి, తానును త్వరపడు చుండెను.

మేయో యేగిన కొన్ని నిముసములకు "టాక్సీ కాబ్" పై వడిగావచ్చి, యొక పురుషుడు లేబొరేటరీ ప్రవేశించెను. వానిని చూచి రోలో తృళ్లిపడి, మరల తనలో నేమో సమాధానము జేసికొని, మెల్లగ నవ్వుచు,

"ఓ్రిసీ నీవా? ఎవరో యనుకొంటిని. ఏమైన గనిపెట్టితివా? అటులైనచో, ఉదయము వరకు నాతో నేమియు జెప్పకుము. ఇప్పుడు చాలా తొందరపనిలో నున్నాను. మేరీ హరింపబడినది!" అని తీవ్రాలోచనతో బలికెను.

"ఆ సంగతి తెలియవచ్చెను. కావుననే, నే నిప్పు రాత్రివేళ నిచటికి వచ్చితిని."

"ఏమేమి? నీ కేసంగతి తెలియవచ్చిన దనుచున్నావు?" అని రోలో యాతురతతో నడిగెను.

"మేరీ శత్రువు వాతబడుట!"

ఆశ్చర్యముతో రోలో తన 'జూనియరు' ను నిదానించుచు, నొక యాసనమున గూర్చుని, "అయిన, నంతయు సవిస్తరముగ జెప్పుము. మేయో వచ్చులోపున నీ కథ ముగించవలెను" అని యనెను.

"పదిగంటలకు నే నచ్చటికి పోయియుంటిని."

"బిల్లీ హాొటేలు కేనా?" అని రోలో ప్రశ్నించెను.

"అవును. కాని నే నెవరికో అక్కై పోయి యుంటినో, ఆ మనిషి నాకు కానరాలేదు. చాలసేపు దనుక వెదకితిని. నిరాశ జేసుకొని, తుద కొక చోట నొంటరిగ గూర్చుంటిని" అని ట్రిసీ పూసగుచ్చినట్లు చెప్ప ప్రారంభించెను.

రోలో యంతయు వినుచుండెనే కాని, వాని ధ్యానము వేరుగ నుండెను. మాటి మాటికి నాయన తన జేబు వాచీ చూచుచుండెను.

"న న్నెవరు పలుకరించినను, మారు చెప్పకుంటిని. త్రాగినవాని వలె జూచుచు నొంటిగ్గైపై తెలివి లేనట్లు నటించితిని. సుమారు పదునొకండు గంటలకు టామీ వచ్చియుండెను."

"ఎవ రంటివి?—టామీయా?"

"అవును—లాలీగారి తోటమాలీ యగు టామీయే!"

"వా డేల వచ్చియుండెను—మేకి జాడ వానికి తెలిసి యుండెనా యేమి?" అని మరల రోలో యడిగెను.

"కాదు, వాడు వచ్చుట యామె గూర్చియే కాదు. తొలుత వానిని నే నేమియు ననుమానించలేదు. మధుపాన వ్యసనమే వాని నచ్చటి కీడ్చుకొని వచ్చెనని యనుకొంటిని—కాని క్రమ క్రమముగ గొన్ని సంగతులు వెల్లడియైనవి."

రోలో, చెవులు రిక్క బొడుచుకొని యాలించుచుండెను. ట్రిసీ చెప్పుచుండిన దంతయు వానికి మిక్కిలి యాశ్చర్యప్రదమై వినవచ్చెను.

"సుమా రర్ధరాత్రి యగునప్పటికి, మేకిగారి మోటారు బండి వచ్చి. వాకిట నిలచెను."

"బిల్లీ హోటేలు కేనా?" అని రోలో త్రుళ్లిపడి యడిగెను.

"అవును. అం దుండి యొకడు దిగి లోనికివచ్చెను. వానిని పరీక్షించి చూచితిని. సుమా రయి దడుగుల మనిషి. గురుతు లేమైన గనుగొన గలనేమో యని శోధించితిని. కాని నా కేమి యు నగుపడకుండెను. టోపీ వాని నుదురును కప్పివేసెను. నా డొక సిగరెట్టును కాల్చుచుండెను. వెళ్లిపోవుచున్నప్పుడు వా డద్దానిని రోడ్డుపై బారవేయ నే నది సంపాదించితిని. వాడు లోనికి జని టాపురాని సమీపించెను. ఆ సమయము జూచి, పయికి వచ్చి నేను మోటారువద్ద కేగితిని."

"ఏల?—వా రేమి సంభాషించు కొనిరో వినుట మాని మోటారువద్ద కేల పోతివి?" అని రోలో యడిగెను.

"ఆ మోటారుచప్పుడు, నాకు తెలిసిన బండియొక్క ధ్వని వలెనే తోలుత వినవచ్చినది. కాని యెవరి వాహనమై యుం డునో స్ఫురింపకుండెను. ఎందు కైనను మంచి దని బండివద్ద కేగితిని. చూడగనే యీ మోటారు మేరీగారి దని విశదమయ్యె ను. అంత బండిలో నెవ రున్నారో యని చూడ గోరిక పుట్టినది. వెంటనే నా జేబు లాంతరుతో బండిలో చూచితిని. మొగము పై గుడ్డ కప్పబడి, యొక స్త్రీ యగుపడెను. మొదట, పోలిక బట్టలేక పోతిని. ఆమె గాఢముగ నిదురించుచున్నటుల గానవ చ్చెను. మొగముపై నున్న గుడ్డను తీయ ధైర్యము జేసి, చేయి జాచితిని. ఇంతలో సమీపమున నడుగుల చప్పుడు వినవచ్చెను. నా చేతిలోని విద్యుద్దీపము నార్పివేసితిని."

"అయిన, మరి యా స్త్రీ యెవ్వరో చూడనేలేదా?" అని రోలో యాతురతతో ననెను.

"లేదు—వెంటనే నే నా స్థలము వీడి, సమీపముననే

యున్న చెట్ల చాటునకు బోయి, దాగితిని. మోటారులో వచ్చిన పురుషుడును, టామీయును కలసి వచ్చుచుండిరి. వారిద్దరును, చీకటిగానున్న యొక యేకాంత స్థలమున కేగిరి. వారి వెనువెంటనే నేనును సవ్వడి జేయక యరిగితిని. మరుగున నిలచి, వారి సంభాషణ నంతయు నాలకించితిని. కొన్ని మాటలు మాత్రము నాకు స్పష్టముగ వినరాకుండెను. వారి మాటల బట్టి, మోటారులో నున్న యామె లాలీగారి ప్రియ తనూజ యగు మేరీ యని గ్రహించితిని."

"అయ్యో పాప మాయబల యెట్టి చిక్కులలో చిక్కియున్నది? కష్టము లెప్పుడును ఒంటరిగా రావు కదా?" అని రోలో తనలో మెల్లగా ననుకొనెను. వాని ముఖచిహ్నములప్పుడీ తీరున నగుపడుచున్నవని వ్రాయుటకు సమయోచిత పదములు తోచకున్నవి.

"ఏదో ఘోరము జరుగనున్నదని నాకు వెంటనే తట్టెను. ఆలోచించి, మేరీ నెట్లైన గాపాడవలెనని నిశ్చయించితిని. ఇంక నేమి జరుగునో చూచుటకు, పొంచియుండిన స్థలమున నాకాళ్లు నిలువకుండెను. ధ్యాస మన్యథా పోవుచుంటచే, వారి మాటలుకూడ నట్టిపైని స్పష్టముగ వినరాకుండెను. ఆ పురుషుడు టామీ కొరకొక చిన్న కాగితముపై నేమో వ్రాయుచుండెను. పిమ్మట నేమి జరిగినదో కనిపెట్టకయే, నే నచ్చోటు వదలి, మోటారువద్ద కేగితిని. బండిలో మేరీ యొక్కతెయే యున్నదని తెలుసును. అందుచే, వెంటనే మోటారును నే నెక్కి స్వగృహోన్ముఖముగ బండి వదల నిశ్చయించితిని. లాలీ మందిరమునకు మరల మోటారును త్వరలో దోలగల నని యనుకొంటిని.

బండిపై నెక్కి చక్రిముదరి గూర్చుంటిని. బండి నడుపుటకు సిద్ధపడితిని. కాని వాహనము కదలకుండెను. కారణమరయ, బండిదిగి ముందుకువచ్చి చూచితిని. చక్రములకు బ్రేక్ తాళము వేయబడియుండెను. ఆకారణమువలననే, బండి కదలకుండెనని తెలిసికొంటిని. అంత నేమిచేయుటకును క్షణము దనుక దోచకుండెను. మేరీని బండినుండితీసి, యెత్తి. మోసుకొని, పరుగిడి, చెట్లచాటున కేగ నిశ్చయించితిని. అంతకు దప్ప, వేరొక రక్షణోపాయము నా కేమియు దట్ట లేదు.

"ఇంతలో నా పొట్టిమనిషి రోడ్డు మీదకు వచ్చుచుండెను. శీఘ్రమే చెట్లమరుగునకు పరుగున బోయితిని. ఆ పురుషుడంత, బండి చక్రములకు వేయబడియున్న బ్రేక్ తాళము దీసి, మోటారు వదలెను.....ఎట్లైన నేమి, మేరీని వాని బారినుండి రక్షింపలేకపోతిని. మోటారే దిక్కునకు బోయినదో చూచితిని. దాని గమ్యస్థాన మేదైయుండునో యని యాలోచించితిని. అంత టామీవద్ద కేగినచో తెలిసికొనవచ్చునని నా కొక యూహ తట్టెను.

"తోడనే మరల హోటేలు లోనికి బోయితిని. టామీ యప్పుడే జేబులోనుండి కొన్ని కాసులనుతీసి బిల్లీ కిచ్చుచుండెను. అందుకొనుటకు బిల్లీ చేయి జాపెనేకాని, వెనుదిరిగి చూచునంత వానికి నెల్లీ, తన వైపు వచ్చుచున్నట్లగుపడగ, చాపిన చేయి దీసివేసి, టామీ యొసగనున్న నాణెములను వలదని తల నూపుచు, చిరునవ్వు నవ్వి లోని కేగెను. ఆ వెంటనే టామీని సమీపించి, నేను వానిప్రక్కనే గూర్చుంటిని. కొంతసేపటికి వానితో కత్తు కలపగలిగితిని. వాడు నన్నేమియు ననుమానించలేదు.

"వానికి విందు జేయ, నాకు చాల యభిలాష యున్నదని యంటిని. అప్పటికి టామీ నన్ను తన మిత్రవర్గములో జేర్చుకొనెను. తొలుత 'వల' దనెను కాని, మరల నా బలవంతము పైని నాతో నొక గళాసు త్రాగుటకు సమ్మతించెను. త్రాగుట ప్రారంభించిన వెనుక, వానిచే మితిమీర త్రాగించుట యంత కష్టతరమైన పనికాదు.

"టామీ ఒళ్లు దెలియక విస్కీ సేవింప మొదలుపెట్టెను. నన్ను కూడ నధికముగ త్రాగు మని నిర్బంధించెను. అడ్డు చెప్పక, నేనుకూడ గళాసు నందుకొని త్రాపిగ సుత్తె జేయుచున్నట్లు నటించితిని. వాడు మాత్రము పరవశ మగుదనుక దాగుచునే యుండెను. అట్టి యవస్థలో వాని హృదయాంతర రహస్యములను వెలిబుచ్చునేమో యని కదపి చూచితిని. కాని ప్రయోజనము లేకపోయెను. కొంత సేపటికి టామీ తెలివి దప్పి, నేల కొరిగెను. వాని నాపుచున్న వానివలె నటించి, టామీని పట్టుకొంటిని. అప్పుడు పదిలముగ వాని జేబుల తనిఖీ చూచితిని. ఒక చిన్న కార్డు లభించెను. అందుపై నేదో విలాసము వ్రాసియుండుట చూచితిని. మోటారుపై వచ్చిన పురుషుడు టామీ కదివరకు యేదో వ్రాసి యొక కార్డు నిచ్చియుండెను. నా చేత జిక్కిన దదియే యయి యుండ నోపు నని తలచితిని. బహుశః మేరిని చేర్చవలసిన గమ్యస్థాన విలాస మదియై యుండు నని నా కేలొకో స్ఫురించినది. అంత నిక నచ్చట కాలయాపన మొనర్చుట శ్రేయస్కరము కాదని, వెంటనే మీ వదకు పరుగిడుచు వచ్చి, త్రోవలో నీ 'టాక్సీ' నతి కష్టముపై నందుకొని, బండివానికి బాగుగ నద్దె

యిచ్చెదనని యాసపెట్టి, యొప్పించి, సాధ్యమగునంత త్వరలోర మీాసన్నిధికి వచ్చితిని.”

ట్రిసీ పల్కుల నతి జాగ్రత్తతో నాలించి, రోలో కొంతదనుక నేమియుననక, జూనియరు వైపే జూచుచు, నూరకుని, పిమ్మట

“సరియే—మంచిది. నేనూరక యనుమానించుటలేదని రూఢియైనది. ఇంక వానిపని బట్టించెదను. బిల్లీ హోటేలుకు నిన్నంపుట మేలే యైనది. నీ వచ్చటికే పనిపై బోయియుంటివో, యాకార్యము నెరవేరకున్నను, కొన్ని యగత్యమగు సంగతులను కనుగొంటివి. నాకందుకు చాల యానందముగానున్నది. నీవు దెల్పిన యంశముల నాధారముగా గొని, మేకి నిప్పుడు రక్షింపగలము. టామీావద్ద నీవు సంపాదించిన కార్డును నాచేతికిమ్ము. నీవిప్పుడు వెంటనే పోలీసు ఠాణాకు జని, మేయోను కలసికొనుము. కొంతమంది భటులను కూడ తోడ్కొని త్వరలో రండు. ఈ కార్డుమీాది విలాసమును' చూచితివి కదా, జ్ఞాపక ముంచుకొనుము...నే నిప్పుడె బయలుదేరుచున్నాను. ఇక వెళ్లుము” అని పల్కెను.

కోటీశుతనయ

నాలుగవ ప్రకరణము

సాహసము!

"దురదృష్టాదికం నాత్రప్రతిబన్ధం ప్రకల్ప్యతాం,
ప్రియస్యవస్తునో లాభే దురదృష్టం నసిధ్యతి."

మోటారులో నెక్కిన కొంత సేపటిదనుక తనతో బండిలో నున్నవాడు నిరూపకుడే యని భావించుచు, మేరీ యేమియు బ్రశ్నల నడుగలేదు. కొన్ని నిముసములు పదంపడి, యాబాలిక వాని నేమో యడిగెను. బ్లాకీ ప్రత్యుత్తర మొసగలేదు. బండి నతి త్వరగా బోనిచ్చుచుండెను. మేరీ మరల ప్రశ్నించెను. వా డొక్కసారి యామె వైపు జూచి యూరకుండెను. తన మాటలు వానికి స్పష్టముగ వినవచ్చుట లేదేమో యనుకొని మేరీ గట్టిగ నేమో బల్కెను. బ్లాకీ యెప్పటికిని బదులు పలుకకుండెను.

అంతకంతకును, బ్లాకీ నడవడిక యనుమానాస్పద మయ్యెను. సహజముగ మేరీ భయపడదొడగెను. మేరీ యెల్లో ధైర్యము దెచ్చుకొని, రూఢిగ గనుగొనుటకై బ్లాకీని సమీపించి; వాని ముఖమువైపు నిదానించి చూడసాగెను. అంత నామె దిగులు స్థిరపడెను!

పెడనవ్వు మోము నలంకరింప, నా పాపి యంతట దన టోపి నూడదీసి, యామె వైపు దిరిగెను. కెవ్వున యఱచి,

మేరీ తటాలున వెనుక కొత్తిగిలి, బిక్క జచ్చి చూచుచుండె ను. శరీరమున నామె కొక విధమగు కంప ముదయించి, ము చ్చెమ్మటలు గ్రమ్మెను. వీధులలో నింకను జన సంచారము తగ్గ నందున, నొకవేళ నాబాలిక కేక లిడి యఱచినచో, నలుగురును పోగై, బండి నాపుదు రేమో యని భీతిల్లి, యట్టి తరుణమున పోలీసువారి చేతులలో బడిన హాని సంభవించు నని యెంచి, బ్లాకీ వెంటనే యామె నోటి మీదుగా నొక గుడ్డ యదిమి కట్టెను. భయాశ్చర్యములచే గలవరమందిన హృదయముగల యా సుందరి, దుర్మార్గుడగు బ్లాకీ తనపై దిరుగబడి యామెను బం ధింప నున్నాడని యెఱిగి, వాడు తన్ను సమీపించగనే, పాప మొక్కసారి త్రుళ్లిపడి, కెవ్వున యరచి, స్మృతి దప్పి ప్రక్క కొరిగెను.

మోటారును త్వరగా పోనిచ్చుచు, బ్లాకీ యమితకాలము లోనే పట్టణము దాటి, యూరి బయట నున్న 'బిల్లీ' హో టేలు దరి గొంత సే పా వాహనము నాపి, మరల బోనిచ్చెను. 'కీ డెంచి మే లెంచు' దీర్ఘాలోచనా పరుడగు బ్లాకీ, మోటా రు పోవుచున్నంత సేపును, పరి పరి విధముల నాలోచించుకొ నుచు, రోలోను తలచుచున్నపు డెల్ల గొంచెము భయపడుచు, 'మేరీ హరణము' వానికి వెంటనే కాకున్న గొంతసేపటికైన దెలియవచ్చునని మనో నిశ్చయము జేసుకొని, మోసము జరి గినదని తెలిసికొనిన యుత్తరక్షణముననే యాయన తన్ను వెంట దరుమునని యనుకొని, యట్టి యవసరమున వానికి మోటారు చక్రముల జాడలే గురుతు లని భావించి, మోటారే దిక్కుకు బోయినదో రోలో కెఱుక లేకుండ జేయవలెనని తలంచి

యే మేమో పన్నాగముల బన్నుచుండెను. రోలో తప్ప, నింకే నిరూపకుడు తన్నెదుర్కొనినను, బ్లాకీ యణుమాత్రము లక్ష్య ము చేయకుండును!

'సందుగొందుల' బడి మోటారు రతి త్వరగా పోవుచుండె ను. అప్పు డప్పుడు బండి కొంత దూరము ముందుకు నడచి, మరల నా దారినే వెనుకకు వచ్చుచుండెను. చంద్రాస్తమాన మగు నప్పటికి బండి పోయి పోయి, యొకా నొక పాడు గృహ మును సమీపించుచుండెను. అప్పటి కింకను వేగుఁజుక్క పొడమ కుండుటచే, నంధకారము క్రమ్మియుండెను. మోటారొక వా రధివీదుగా పోవుచుండెను. వంతెనపై కొన్ని గజముల దూర మైన నింక బండి పోవకమునుపే, మోటారాగి మఱి కదలకుం డెను. కారణ మరయు నుద్దేశముతో బ్లాకీ బండి దిగెను. వా డట్లు వాహనము బరీక్షించుచుండ, దూరమున నేదో శబ్ద ము వినవచ్చుచుండెను. చెవులు రిక్క బెట్టి, బ్లాకీ విన జొచ్చె ను. ఆ మార్గముననే యేదో మోటారుసైకిలు వచ్చుచున్నట్లు వానికి పొడగట్టెను. సైకిలు చప్పుడు వినవచ్చుచున్న వైపు బ్లాకీ నిదానించి చూచుచుండెను. చీకటిగా నున్నందున వాని కేమియు గోచరింపకుండెను; కాని, కొన్ని నిముసముల తరువాత నా దిక్కున బ్లాకీ కేదో వెలుగు కానవచ్చెను. అది సైకిలు దీప మని వెంటనే వాడు గ్రహించెను.

* * * * *

టేస్రీ సెలవు దీసికొని యేగిన పిమ్మట, దనలో చాలసే పేమో యాలోచించుకొని, రోలో లేచి దుస్తుల సవరించుకొని, జేత నొక సంచి బట్టుకొని, లేబొరేటరీనుండి వెలుపలికి వచ్చి

వాకిట నిలచెను. అప్పుడు వాని హృదయమున నిట్టి భావనలు
పెనగుకొనుచుండెనని తెలిసికొనుట దుస్సాధ్యము. దురాత్ము
డగు బ్లాకీ సుందరి నెందుకై బలాత్కారముగ గొంపోయెనో,
వా డామెనెట్టి యిడుమలగుడుపునో, ముందిక నేమికానున్నదో,
వానికి లేశమును బోడకట్టకుండెను. నిరపరాధి యగు మేరీపై
నింత ద్వేష మాక్రూరున కేల కలుగవలెనో రోలో గ్రహింప
లేకున్నను, వాడేదో విపరీతకార్యముల దలపెట్టెనే మున్ముందు
లాలీగారిని కడతేర్చి, యటుపై నీదుండగముల జేయుచున్నా
డని, రోలో యనుకొనెను. ట్రేసీని "బిల్లీ హోటేలు"న కం
పుట చాల పనికివచ్చెను. మొదటినుండియు తానెవరిపై యను
మానము నెలకొల్పెనో, యా టామీ నేటికి నిర్దోషి కాడని
స్పష్టమయ్యెను. కావున, దొలుత వానిని పట్టుకొనిన కొంత
లాభ ముండునని రోలో యెంచెను. ఇంకను టామీకి మాత్రి
ము నిరూపకుడు తన్ను వెన్నాడు చున్నాడను సందియమైనను
కలుగలేదు. రోలోయది గ్రహించి, తనలో మెల్లగ నవ్వుకొని,
తలపంకించి, 'రేపు వీనిపని బట్టించెదను.' అనుకొని మరునాడు
'వారంటు' దీసికొనివచ్చి, టామీని పట్టుకొన నిశ్చయించి,
ప్రస్తుతము మేరీకి వాటిల్లిన యాపద దప్పుకొన గుండె ఝల్లు
మన, 'తక్కిన వాటికేమిగాని, ముందీమెను రక్షించుట యావ
శ్యక'మని తలచి, పోలీసువారింకను రాకమునుపే బయలుదేరి,
తనమోటారు సైకిలు మేరీ యింట విడచివచ్చి నందున, శత్రు
వెక్కి వచ్చి లేబొరేటరీ వాకిట వదలివేసిన మోటారుసైకిలు
పై నెక్కి, ట్రిప్పీ యొసగిన కార్డు నొకసారి జేబులోనుండి తీసి
చూచి, తడవు సేయక బండివదలెను.

* * * * * *

వాహనమే కారణముగ నాగెనో యని బ్లాకీ మోటారు దిగి 'ఎంజన్' శోధించి చూడ, పెట్రోలు సరిపోయెనని తెలియవచ్చెను. చేయునది లేక, బ్లాకీ యూరక నిల్చుండెను. దూరమున నగుపడుచున్న సైకిలుదీపము గాంచునంత, వాడదరిపడెను! ఆ వచ్చుచున్న దేవ్లే యుండనోపు నని వాడొకింత సెపాలోచించి, యొకవేళ నా వచ్చినవాడు తనకు శత్రువైనచో నేమిచేయవచ్చునని తలపోయు చుండెను. ఎట్టియాలోచనయు దోచకుండుటచే, జేబులోనుండి వాడొక సిగరెట్టునుతీసి, ముట్టించి, నోటనుంచుకొని, సైకిలుదీపమువైపే దృష్టినుంచి, మోటారు తలుపుపై తనకుడిచేయి నానుకొని, నిలబడెను. మోటారుసైకి లతి త్వరగావచ్చుచు, బ్లాకీయున్న స్థలమును సమీపించుచుండెను. కొన్ని నిముసములలో నది దగ్గరకు వచ్చి, వంతెనపై, బ్లాకీనుండి సుమారు నలువది, యేబది గజముల దూరమున, నాగెను.

అం దుండి యొక పురుషుడు దిగి, మెల్లగా బ్లాకీ వైపు వచ్చుచుండెను. వాని సైకిలులాంతరు కాంతిని చూచి, బ్లాకీ యాపురుషుని నిరూపకుడని పోల్చికొనెను. క్షణముదనుక బ్లాకీ కేమియు బాలుపోకుండెను. పిమ్మట వాని కేదో దివ్యమగు ఆలోచన తట్టుటచే గాబోలు, తనలో మెల్లగ నవ్వుకొని, మోటారులోనున్న స్త్రీరత్నముపై నొకసారిచూచి, యామె మొగము పైనున్న గుడ్డను తీసివేసి, యటనే నిల్చియుండెను. నిముస నిముసమునకును రోలో తనకు దగ్గర దగ్గరగా వచ్చుచుంటచే, బ్లాకీ యింక దడవుచేసిన నేమి యుపద్రవము వచ్చునో యని,

నిద్రావస్థనున్న బాలికను వెంటనే బండినుండి తన రెండుచేతు లపై నెత్తుకొని, వంతెనపై నిలచియుండెను.

ఇంకను చీకటియుంటచే, నిరూపకుని కేమియును, స్పష్ట ముగ గానరాకుండెను. మోటారునిలచియుండుటయు, సమీప మున నడుగులచప్పుడు వినవచ్చుటయు జూడ, నిరూపకుని య నుమానము ద్విగుణమయ్యెను. అంత నతడు జేబులోనుండి తన లాంతరుదీసి, ప్రకాశమానమైన యా విద్యుద్దీపమును బ్లాకీయు న్నవైపు దిప్పెను. ఆకాంతిని, బ్లాకీహస్తములలో నొక దివ్య సుందర విగ్రహముబోలు స్త్రీరత్నముమూర్ఛనంది, పడియుంట వానికి గోచరించెను. తోడనే రోలో హృదయపీఠమున నేదో దిగులుజనించెను. ఆకూ్రరుని కరములలో స్మృతిలేక జిక్కియు న్న జవ్వనిని వా డేమి చేయనున్నాడో రోలో యూహించ లేకుండెను. బ్లాకీముఖచిహ్నముల బరీక్షింప, నా నిరూపకుని ధైర్యము సన్నగిల్లెను.

అట్టి తరుణమున, రోలో యవస్థలోనున్న యెట్టి ధీరచి త్తునికైనను, మనోనిశ్చలత్వము తగ్గుననికాని, వీడుననికాని, నుడివినచో నాశ్చర్యములేదు. మెరుపుదీపము వెలుగున గాన వచ్చిన యానారీమణిని, తన మనోహారిణిగ బోల్చికొని, యా వామామణికి వాటిల్లిన ముప్పు దప్పింప నేదియు నుపాయము దోపక, ధైర్యవిహీనుడై నిలచిన రోలో కప్పుడు మనస్థిమితము చాలకుండెననిన, వింత లేదు!

క్షణముదనుక నిశ్చేష్టుడైనిల్చుని, చలించియున్న భా వలు మరల శీఘ్రముగ గుమిగూడి యేదేని యాలోచన నా స్ఫురింపజేయకుంటచే, రోలో దైవముపై భారము నునిచి.

‘కానున్నది కాకమానదనుకొని తలచి, పరుగున వచ్చి బ్లాకీపై బడ నుద్దేశించెను.

బ్లాకీ యంతట, నిరూపకుడు సాహసించనున్న కార్యమును గ్రహించి, పండ్లు పటపట గొఱకుచు, రోలో నుద్దేశించి,

“తొందరపడకుము—ముందు కొక యడుగైనను వచ్చితివేని, మేరీ చచ్చెనని నమ్ముము” అనిపలికెను.

శత్రువు పలుకుల నలక్ష్యము చేయుచు, రోలో పిస్తోలు దీసి, చేత బట్టుకొని, నవీన క్రోధావేశుడై, యున్మాదుని వలె గ్రిందుమీదు గమనించక, బ్లాకీపై బడ వచ్చుచుండెను. బ్లాకీ వెంటనే, యబలయగు మేరీని వంతెనమీదుగా, క్రింద నున్న నీట బదిలముగ జారవిడచెను.

* * * * * *

“అయ్యా! నేనుగూడ మీతో వచ్చెదను.”

“జూలియానా! నీ కేమి పిచ్చియా యేమి? త్రోవలో నెన్ని యుపద్రవములో బొల్పడ వలసియుండునో తెలియదు. నీవు వచ్చినయెడల చాల ప్రయాస పడవలసి యుండును.”

లాలీ మందిరము వాకిట నొక పెద్ద మోటారు నిలచి యుండెను. ఇరువురు పోలీసుజవానులును, హేమోగనను, అందు గూర్చుండియుండిరి. ప్రిన్సీకూడ మోటారు నెక్కుచు, ‘ఇక పోనిమ్ము’ అని బండి నడుపువానితో ననెను. మోటారు బయలుదేర సిద్ధముగనుండెను. అంత పరుగున లోనుండి జూలియానా వచ్చి, తాగూడ వచ్చెదనని యనెను. ఆమెకూడ తమతో వచ్చుట మేలు కాదనియు, చాల యిబ్బందులకు లోబడవలసి వ

చ్చుననియు, యామెకు మేయో నోర్పించుచుండెను. ఇన్స్పెక్టరు తన్నాటంక పెట్టుచున్నాడని జూలియా, జేమ్సీపై పుదిరిగి దీనముగ ప్రార్థించుచున్నట్టుల వానిని చూచుచు నూరకుండెను.

'అయిన నీ యిష్టము—రమ్ము' అనుచు జేమ్సీచేయి జాచెను. జూలియా యానందముతో నాసహాయము బట్టుకొని, బండినెక్కి, జేమ్సీప్రక్కనే కూర్చుండెను. అంత బండి బయలుదేరెను.

పోలీసువారు కూర్చుని వచ్చుచున్న మోటారు సైకిలి వేగముగా బయలుదేరుచుండెను. మేయో, కడు యాతురతతో, 'త్వరగా పోనిమ్ము' అనుచు బండి నడుపు వానితో నప్పుడప్పుడనుచుండెను.

జూలియా జేమ్సీ లిద్దరును నొకరి ప్రక్క నొకరు కూర్చుని యుండుటచే, జూలియా మాటిమాటికి వెనుకకు తిరిగెను. ఆమె యెడతెగకుండ పోలీసుల పక్కనెగిరి సైకిలి దగ్గరగా వినుచు, భయోత్పాతముల నొందుచు, జేమ్సీ యామెను ధైర్యము చెప్పుచుండెను.

లారీలో నెక్కి చనిన సైకిలు కన్న, మెయో యొక్క కారు న్యాయముగ బయలుదేరని కారణమున, పోలీసు వారి మోటారు శీఘ్రముగ వంతెనను సమీపించుచుండెను.

“జేమ్సీ—యిటు చూడుము—ఆ దూరమున నగుపడుచున్న దేమైయుండును?” అనుచు జూలియా వాని భుజముపై దట్టుచు, రెండవచేతి వ్రేలితో ముందుకు జూపుచు నడిగెను. బండిలోనివా రందరును గూడ, నామె మాటల నాలించి, యాతురతతో దృష్టి నిగిడ్చి యామె చూపిన దిక్కు జూచి

సాగిరి. కొంత సేపటికి వారి కది యొక మోటారుబండి యని తెలియ వచ్చెను. కాని, యది యొక వారధిపై నేల నాగి యున్నదో యని, పోలీసువారు యోచింప దొడగిరి. పోలీసు వారి వాహనము కూడ నావంతెన వద్దకు వచ్చువరకి. మెయో కెప్టియో సంకోచము గలిగి, బండి నడుపువానిని, 'మోటారు నాపు' మని యాజ్ఞాపించెను.

అందరును బండినుండి దిగిరి. పిస్తోలులు దీసి, చేత బట్టు కొని, మెయో త్రేసీ లిరువురును ముందుకు నడువ సాగిరి. పోలీసు జవానులు యిన్స్పెక్టరు యాజ్ఞ ననుసరించి, మోటారు వద్దనే యూగిరి. జూలియూ రెండడుగులు ముందుకు నడచి వంతెన కొక ప్రక్కనున్న యినుప దడి నానుకొని నిల్చుండెను.

జాగరూకతతో పోయి, ముందున్న బండిని బరీక్షించునప్పటికి త్రేసీ మెయో లిరువురును తెల్లబోయిరి. వాహనము మెకిన్లే, యని వారికి తెలిసెను. బండిలో నెవ్వరును లేకుండె గాలింపబడి, యిరువురు నొంటరి నిల్చునిరి. అంతలో త్రేసి వంగి, క్రిందబడియున్న యొక సిగరెట్టు పీకను తీసి, 'షేనా! యీ సిగరెట్టును చూడుము' అని మెయోతో ననెను. 'ఈ మార్క్యుగల సిగరెట్టు పీకరో నాకు బిల్లీ హాలో పిలువబడి యానెను. ఈ వంతెనపై నా దురాత్ముడు గంట క్రిందట నిల్చి యుండియుండును. అయినను, వాడిప్పుడు యెటకేగెను?'

జూలియూ కేమియు దోచక, పరి పరి విధము లగు వికారము లెన్నియో హృదయమున జనించి, వేగుచుండ, పిచ్చిదానివలె యా వంతెనపై నిల్చి, క్రింద బారుచున్న నీట దృష్టి నునిచి, చా[illegible]గు మేటితో గలసి, యూనపాపుల దినములనుండి

యు నామె తోడనే యుండి పెరిగిన జూలియా, తన చెలి నెంతో ప్రేమించుచుండెను. మేరీ కూడ, తన బాల్య చెలి యగు జూలియాను పరిచారికవలె జూడక, పూర్వపు యభిమానము, జూపుచు, నెల్ల విషయములు నామెతో జెప్పుచుండెను. జూలియా కడుం విశ్వాసముతో నామెవద్ద గొలువు జేయుచు, యజమానురాలి చిత్తవృత్తి ననుసరించి, వినయ విధేయతలతో మెసలు చుండెను.

వేకువ జామున వీచు పిల్ల వాయువులు, సంతోషమున నున్న జనుల కత్యంత హృద్యములై యుండు ననుట నిజమే కాని, శోకాంబుధిని మునిగి యనుమాన తరంగములచే దరుమబడుచున్న జూలియా వంటి వారికి మాత్రము, ఆనంద దాయకములై యుండుటకు మారు, సంతాపకరములై యుండుననిన కేవలము స్వభావమే. అప్పుడే పొడమి, తూర్పు దిగ్భాగంబున నపూర్వకాంతితో ప్రజ్వలించుచుండిన వేగు జుక్కం గాంచిన జూలియా కేలనో హృదయ తాప మధికమయ్యెను. క్రిందనున్న జలకముల దృష్టి నిగిడ్చి నిల్చుండిన జూలియా కన్నులు నీటనే మునుగుచుండెనో కాని, యామె తటాలున, వెనుకకు వచ్చి 'మేరీ!' యని కెవ్వున యఱచి, మూర్ఛిల్లి నేల జతికిల బడెను. ఆ కేక నాలించిన ట్రేసి పరుగిడి వచ్చి, యామె నెత్తుకొని పదిలముగ నొక మోటారులో బంధుకొన బెట్టెను.

'ట్రేసీ,—ఏమిది? ఆమె కేమైనది?' అనుచు హేమో ప్రశ్నించెను.

'నా కేమియు దెలియదు. 'మేరీ' యని మాత్ర మొక కేక వేసినది.' అని ట్రేసీ బదులు చెప్పుచు 'ఆమె మూర్ఛిల్లు

టకు గారణమేమై యుండునో కదా?—అచ్చటనే నిల్చొని యుండెను'—అనుచు ముందు జూలియా నిలచిన చోటుకు జని క్రిందకు జూచెను. అంత వా డాతురతతో 'మేయో! ఇటు చూడుము!!—ఘోరము!!' అని తన వ్రేలితో నీటివైపు జూపెను.

* * * * *

విద్యుద్దీపము వెలుగున నే కన్యాలలామ ముఖబింబము గమనించునంత, రోలో తన సహజ స్థైర్యము బాసి మనోనిశ్చలత్వములేని వాడయ్యెనో—ఏ రామామణిని తన చిన్ననాటనుండియు గాఢానురాగముతో జూచుచు, యామెను రక్షించుటకై తానెట్టి శ్రమలకు నైన లక్ష్యపెట్టక సమయము వచ్చిన మృత్యుముఖమునైన నెదుర్కొన వెనుదీయునో—ఆ సుందరి మేరీ, హృదయ హీనుడగు బ్లాకీచే నీట బడవేయబడుట కన్నులార జూచి, యంతరాళమున నుద్భవించిన క్రోధ మోహశోక తాపముల నణపజాలక, రోలో చేతనున్న పిస్తోలును వెత్తి వానివలె గురి చూడకయే కాల్చి, కోటు దీసి యట బడవైచి, తటాలున వంతెనపై నుండి నీటగెం

బ్లాకీ తడవు సేయక వెంటనే రోలో తీసివేసిన కోటు నొకసారి జేబులలో బరీక్షించి, తనకు లాభకరములగు వస్తువు లందేమియు లేకుంటచే గాబోలు, మొగము చిట్లించుకొని కోపముతో కోటును నీటబారవైచి, రోలో యెక్కివచ్చిన తన సైకిలుపై నెక్కి చనెను.

'ఈత గొట్ట నేర్చియుండు' అనిన లోకోక్తిని సమగ్రముగ గ్రహించి కాబోలు, రోలో చిన్నప్పటినుండియు నా పని

...సముగందాసక్తి గలవాఁడై యుండెను. ... లలో జరుగు చున్న దినములం దొకనాఁడున పడవ-పందె ములలో నెంతయో ప్రవీణత జూపి, యెల్లరిచే గొనియాడఁ బడుచుండెడు వాఁడు. విలాసార్థమై చిన్నప్పుడు నేర్చుకొనిన యీఁత, రోలో కిప్పుడెంతయో పనికి వచ్చెను. నీట దుమికి, కొంత దనుక నన్నె నైపుల వెదకి చూడ మేరీ వానికి దగిలెను; అంత రోలో మోదముతో నామెను పట్టుకొని, యదివరకే యలసి యుంటచే, అతి కష్టముతో నామెను తీరము జేర్ప యత్నించుచుండెను. కాని, కొన్ని గజముల దూరము ప్రయాసపడి యీఁదుకొని వచ్చిన పిదప, వాని బడలిక యధికమై బలము తగ్గెను. అతి కష్టముతో రోలో యెంతో, సమీపముననే యున్న వంతెన కంబము నొకదాని పట్టుకొనెను.

అట్టియవస్థలో నున్నసమయముననే ఛేరిసీ వంతెనపైనుండి రోలోను చూచి మేరియోతో 'త్వరపడుము' అనుచు బల్కెను. పోలీసు వారందరును పరుగెత్తి వారకై దాటి క్రిందకు దిగి యొడ్డున నిలచిరి. వారివద్ద నొక పెద్దమోటు తాఁడుండినను పడవలై యుండెను. అట్టి యాధారము లేదు కావున నేమి చేయవలెనో యని వారాలోచించిరి. ఆలస్య మొనరించినచో ప్రాణాపాయము గలుగ నున్నది. ఒడ్డున చిన్న తెప్ప లెట్టివియు లేకుండెను. ఆ రేవుగురు గడపవలసిన యొక పెద్ద పడవయు, తెడ్లును, మాత్రముండెను. అందరు నేకీభవించి యా పడవను నీటిలోనికి కీడ్చిరి. పడవలో గూర్చొని, వారంత దమ శక్తి కొలఁదిని, పడవ గడపిరి. కొన్ని నిముసములలో వారు మేరీ రోలోల మోపించి, వారిరువురను పడవలోనికి దెచ్చిరి.

‘బ్రతుకు చెప్పడా’ యని కేకలు వేసిన నాటకములో మేకి యొక్క తీయే తెలివి దప్పి యుండెను. రోడ్డులో నిక్కి యూలసి, బలహీనుడై యుండుట గని పెట్టి ఫ్రెసీ పరుగున నేగి, మా టారులో నున్న [illegible] పంచిలోనుండి యొక బ్రాందీ బుడ్డిని తెచ్చి, బలవంతముగా నోటిలో కది కొంచెము త్రాగించెను. ఈ లోపున పోలీసులు గుంపు చేసి మోసుకొని సాతెరి [illegible]కి వచ్చిరి. ఫ్రెసీ భుజముల మీదగా బట్టుకొని రోడ్డులో ముందుగ నడచెను.

మూర్ఛిల్లి నేలమీదిలో బడియున్న జూలియూ లేచి, మతి చెడిన దానివలె భయదృష్టులతో నలుదిక్కుల జూచుచుండెను. పోలీసు వారింక వంతెనపై మోటారుకారు గొంత దూరమున నుండగనే, యామె లేచి, క్రిందకు దిగి, దడ దడ ముందుకు వచ్చి, మేకీని సమీపించెను. స్మారకము దప్పియున్న మేకీని చూచిన తోడనే జూలియూ భయముంపడి, గజ గజ వణక సాగెను.

ధైర్యము దెచ్చుకొని, నీరు నిండియున్న కన్నులతో, జూలియూ ఫ్రెసీ వైపు దిరిగి, ‘ఫ్రెసీ!— మేకి జీవించి యున్నదా?’ యని యాతురముతో ప్రశ్నించెను.

* * * * * *

తెల్లవారెను. చీకటిని క్షీణింపజేసి, దీపములను వెల్లం బాఱజేయుచు బ్రాగ్భూమినుద్యోతించిన సాంధ్యరాగ మాకాశ వీథిని సింధూర కాంతితో నలంకరించెను. ‘నిశాసతి’ తన మర్త్య క్రీడల నిరాఘాటముగ నెరవేర్ప నిచ్చగించి, ‘కాంతానాథుని’ నిద్రాపాశమున బంధింపనుంకించెనో యనగా, దివాకరుడా రుటరి

గనుగొని క్రోధావేశుడై మొగ మెఱ్ఱ జేసి యామెపై దిరు గబడెను. నిద్రాప్రపంచ కారాగార బంధిత ప్రాణ రక్షణార్థ ము మార్తాండుం డరుదెంచి జీవులకు పునర్జీవన మొసంగు చుండెను.

ఒకదాని వెనుక నొకటిగా రెండు మోటారులును వడిగా పోవుచుండెను. 'ట్రేసీ, ఆమె జీవించునని నీకు ధైర్యమున్న దా?' అని జూలియా మురల ప్రశ్నించెను. ముందుబండిలో, మే రీ రోలోలు మాత్రమే యుండిరి. రోలో యామె నాడింబరీ క్షించి, మామూలు విధమున నామెకు తెలివి దెప్పించుటకు తనకు దెలిసిన సాధనముల నెల్ల యత్నించుచుండెను. రెండవ బండిలో పోలీసు వా రందరును గూర్చుండిరి. ట్రేసీ బండి నడుపుచుండెను. పోలీసు వారెక్కివచ్చిన మోటారులో నున్న పెట్రోలు డబ్బా బ్లాకీ విడచిన మేరీ బండికి పనికి వచ్చెను.

మోటారులు పట్టణములోనుండి పోవుచుండ రోలో యొ క చోట బండి నడుపు వానితో మోటారు నాపు మని యాజ్ఞా పించెను. రెండు బండ్లును నిలచెను. రోలో దిగి యొక యింటి వాకిట నిలచి, గంట నొక్కి తలపు బిలచెను. ఆ యింటి గోడ కు దగుల్పబడి యున్న బల్లపై "డాక్టర్ కెన్నీ" అని వ్రాయ బడి యుండెను. లోనుండి కెన్నీ వచ్చి, రోలోను చూచి, యా శ్చర్యముతో 'ఏమి?' యను ప్రశ్నార్థకముగా కనుబొమలు పైకెత్తెను. మేరీ గూర్చి వానితో రోలో కొంత జెప్పి, యౌష ధముల గొని రావలసినదని వేడెను.

అందరును రోలో 'లేబొరేటరీ' చేరుకొనిరి. కెన్నీ తనకు దెలిసిన సాధనముల నెల్ల జేయుచుండెను. మేరీ కనులపైన

రువ కుండెను. డాక్టరు మొగము దించి, కార్యము లేదని తల నూచెను. జూలియా యేడ్చుచు నొకచో గూర్చుండెను. మిస్ట్రీశిక్కజచ్చి యొక కంబమునకు జేరబడి రెప్ప వాల్చక మేరీ వైపు జూచుచుండెను. కెన్నీ ప్రక్కనే, రోలో ట్రిసీలు నిల్చుని యుండిరి.

"కెన్నీ—ఆమె జీవించుట యసాధ్య మందువా? ఏ విధ మునైన బ్రతికింప జాలవా?"

బదులు పలుకక, కెన్నీ పెదవి విరచెను. వాని ముఖము నిదానించుచు రోలో నిల్చునెను.

కొంతసే పాలోచించి, నిరూపకుడు కెన్నీ నుద్దేశించి, "ఎలక్ట్రికల్ రీససిటేషన్ వలన లాభ ముండునా?" అని బొమలు ముడివడ, నడిగెను.

"లాభ మున్న నుండవచ్చును. కాని, నే నెన్నడును యత్నించలేను" అని కెన్నీ యనెను. "అయినను, మన శక్తి కొలది యత్నించి చూచుట విధి! దైవాధీన మెట్లున్న నట్లు జరుగక మానదు."

ఇట్లు వా రాలోచించుకొనుచున్న సమయమున, సెక్రెటరీ రాస్, బిరబిర లోనికి దోసుకొనివచ్చెను. మేరీ చుట్టును మూగి యున్నవారి నొకసారి చూచి, సంగతి గ్రహించి, యాతురతతో డాక్టరు నుద్దేశించి,

"అయ్యా, ఆమెకు తెలివివచ్చినదా?" అని ప్రశ్నించెను.

మొగము పైకెత్తి చూచి, "ఇంకను రాలేదు. బ్రతుకునని నమ్మకము తోచకున్నది" అని కెన్నీ, మెల్లగ ననెను.

ఆ పలుకులు చెవిని పడగనే, రాస్ మొగము వైవర్ణ్యత

నొందెను. కన్నుల నశ్రులు కమ్మ్రు పొడగెను. హా! యాపమున చెప్పరాని శోక దశాసల ముద్భవించెను. వాడంత రోలో నైపు దిరిగి, "రోలో, నీకును యట్టి యుధైర్యమే తోచుచున్నదా? ఏటువంటైన నామెను బ్రతికించు మార్గము లేదా? అయ్యో, ఈమె మృతి నొందవలసినదేనా? దైవమా, నీ కామెపైని నింత కనికరము లేదా?" అనుచు నొక బాలిక వలె గద్గదస్వరముతో బలుకుచు, మేనుని దీర్ఘముగ జూచుచు, కంట నీటి బిందువుల దుడుచుకొనుచుండెను.

రోలో, కొంతదనుక దీర్ఘాలోచనాపరవశుడై, కెన్నెరాసుల నుద్దేశించి, "ఆఖరు యత్నము గూడ చేసి చూచెదము" అని యనెను.

వల్లె యని కెన్నీ తల నూచెను. రాస్ సంతోషమును కనబరచి, "ఐన నామె బ్రతుకు మార్గ మున్నది!" అని యని రోలోను భుజముపై దట్టుచు, యేమో యనసోయి పురల సల్లు చేయక, తత్సమాన భావమునే తన విశాలనయనముల మూలముల వెలిబుచ్చి, "నిన్నెరిగినవా రందరును నీకు కృతజ్ఞులై యుందురుగదా!" యను తాత్పర్య దృష్టితో వానిని చూచుచుండెను.

ధైర్యము చేసి రోలో, ట్రిసీతో, "ఆ సామగ్రి నంతయు గొని తెమ్ము, యత్నించి చూచెదను. అదియే యాఖరు తెరవు! ఎలెక్ట్రిక్ రిససిటేషన్ వలన నామె బ్రతుక వచ్చునని నా కేలాకో తట్టుచున్నది" అని పల్కెను.

ట్రిసీ, లోనుండి "కేటరీ" దెచ్చె, తీగెలను, యంత్రిమును సరిచూచి, సర్వమును సిద్ధముచేసెను.

పాన్పుపై మేరీ వెలకిల బరుండ పెట్టబడి యుండెను. కంఠశోణిలకు దీగెల దగిల్చి, యంత్రమును నడుపుచు, నా విద్యుచ్ఛక్తి ప్రభావ మెట్లు పరిణమించునో యని, గాఢాతురతతో నిదానించు చుండెను. అచ్చట నున్న వారందరును రెప్పవేయక చూచుచుండిరి. డాక్టరు కెన్నీ, పాన్పుదరి నిల్చుచు మేరీ హస్తము బట్టుకొని, నాడి పరీక్షించుచుండెను. టోనీ "మోటారును" కాపాడుచు, నిరూపకునికి వలయు సహాయ్యము నెల్ల జేయుచుండెను.

నూతనపురుడు, విద్యుచ్ఛక్తి ప్రభావ మొకప్పు డేమాయు దెలియకున్నను, కాలక్రమమున నిప్పు డిప్పుడు చాల యద్భుత విషయము లెరుక యగుచున్నవి. ఇరువదియవ శతాబ్దమున, కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు విశేష శ్రమవలన నీ యద్భుతశక్తిం గూర్చి యనేక సంగతుల గనిపెట్టగలిగి, విద్యుచ్ఛక్తియే జీవ మని బోధించుచున్నారు. మన శరీరములోని రక్తనాడులే తీగెల వలె నీ శక్తిని ప్రసరింపజేయు ననియు, యీశక్తి మన లో వ్యాపించియుండుట వలననే మనము జీవించి యున్నార మనియు, నది నశించుటయే మరణ మనియు, నది సగ్గి చాలక పోవుటయే వ్యాధిగ్రస్థతకు గారణ మనియు,—వేయేల, మన శరీరమే యొకవిద్యుచ్ఛక్తిప్రసరణయంత్ర మనియు, రక్తమాంస యుతమగు "బాటరీ" యనియు జెప్పుచున్నారు! రాగివంటి రెండు వివిధ లోహములదెచ్చి, హెచ్చుగ నీళ్లతో గలుపబడిన 'ఆసిడ్' ద్రావకములో నుంచి, యా లోహములకు రెండు తీగెల దగిలించి, వాటి చివరలను దగ్గర జేర్చి కలిపినచో, విద్యుచ్ఛక్తి యుద్భవించును. ఇట్టి శక్తియే మన శరీరములో నున్న

దనియు, దానినే మనము నాడిశక్తి యని యనుచున్నామనియు పెద్దల యభిప్రాయము. ఆకారణమున నిప్పుడు, విద్యుచ్ఛక్తినే మూలాధారముగ గైకొని, వైద్యులు దానిని సర్వరోగ నివారణ సంజీవి వలె నుపయోగించుచున్నారు. మన శరీరములోనే మాంసకండ ద్వారానైనను విద్యుచ్ఛక్తిని బ్రసరింప జేసినచో, నా కండరము వెంటనే యుబ్బి, పెద్దది యగుట గాని, లేక తగ్గి, చిన్నది యగుట కాని తటస్థించును. ఇందు మూలముననే గూనివంపు కూడ సుదర్చగలుగుట సాధ్యమగుచున్నది. శరీరమునందే భాగమునందైనను, రక్తము గూడు కట్టియున్న యెడల, నచ్చట "పోజిటివ్ పోల్"ను తగిలించినచో, విద్యుచ్ఛక్తి యచ్చటి రక్తమును పలుచనజేసి, యా ప్రదేశము నుండి దానిని దీసివేసి, "నెగెటివ్ పోల్" తగల్చబడి యున్న చోట జేర్చును. ఇట్లే యనేక రీతుల మనము విద్యుచ్ఛక్తి ప్రభావమును ప్రత్యక్షముగ జూడగలుగు చున్నాము. యంత్రమూలమున నిట్టి యపూర్వ ప్రతిభావిశేషములు గల నాడిశక్తి (విద్యుచ్ఛక్తి)ని శరీరములోనికి బంపగలిగిన మానవుడు ప్రకృతిలోని యెట్టి విచిత్రముల నైన నెప్పుడైన యొకప్పుడు కనుగొన గలుగుటకు సమర్థుడే గదా!

రోలో యా విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రము నుపయోగించుట కిదియే తొలిసారి. మొదటి ప్రయోగము మేరీపైనేజేయవలసి వచ్చినందున, నాయనయాతురతకు మేరలేకుండెను. తన యత్నము జయమందునో లేదో యను శంక గూడ గొట్లాడుచుండెను. కడుసాహసముతో నాయనయంత్రమును నడిపించుచుండెను.

అంత లేబొరేటరీలో నున్నవారి కందరకును కూడ నా

శ్చర్యము గొలుపు నట్లు విద్యుచ్ఛక్తి ప్రభావమున కొన్ని నిముసముల పిదప మేరీ కన్నులను విచ్చెను.

"కెన్నీ! చూడుము—ఆమె కను రెప్పలదరుచున్నవి!" అని రోలో పలుకుచు రెట్టింపు ధైర్యముతో యంత్రమును నడపుచు, విద్యుచ్ఛక్తినామె శరీరములోనికి బ్రవేశింప జేయుచుండెను. శరీరము వేడెక్కె. యాబాలిక గుండెయు యథావిధి నాడ దొడగెను. కెన్నీ యచ్చెరువందె, క్షణమువనుక నేమియు నమ్మ లేకుండెను. ఆంతయు గారడీవలె దోచుచుండెను.

తీగెలను వదల్చి, రోలో చిరునవ్వునవ్వి, "కెన్నీ—ఎలక్ట్రికల్ రీససిటేషన' ప్రభావము జూచితివా?" యనుచు, "ఇక నీ వౌషధముల నెక్కించి చికిత్స జేయుము, ప్రమాదము దాటినది" యని పల్కెను.

పిమ్మట మేరీ హస్తము నందుకొని నాడి పరీక్షించి, రోలో యామె వైపు జూచుచుండెను. మేరి చిరునగవుతో నాతని హస్తము బట్టుకొని, బలహీనతతో నదుముచు రెప్ప వాల్చక నిరూపకుని జూచుచు, కన్నులనెన్నియో భావముల వెలిబుచ్చెను.

కోటీశుతనయ

ఐదవ ప్రకరణము

స్త్రీ హృదయము!

గీ. “సహజముగ మగవాఁడు పాషాణ హృదయుఁ;
డబ్జలోచనా సాహచర్యమునఁ గాని
వాని హృదయము మృదులత నడయ; దమృత
సేకనస్పర్శరహితాబ్జ కాంతమ్మును.”

—కోకిల.

“ఎచ్చటి కేగియుండునో చెప్పఁగలవా?”

“నా కెట్లు తెలియును?”

నిమ్నచిత్త ప్రభావమును నించుమించుగ మేఘనాథుఁ పుట్టిన నాఁటిది పురస్కరిల యగునాఁటి సద్యోహ్నము, మోహనా యువుప్రుమ భటులను వెంట పిలిచికొని, బిల్లీ సూరాములు కేఁగి, టామీని ఖచ్చితిగ జేయు నుద్దేశముతో బిల్లీని పిలిచి, “టామీ యెచ్చట?” యని యడిగెను.

బిల్లీ—టామీ యెవరు?

మేఘో—టామీ యనువా డెవ్వఁడో యెఱుగవా? ఆ పేరు గలవా డెవ్వఁడును హోటేలుకు నిన్నటి దినమున వచ్చి యుండ లేదా?

బిల్లీ—నాకు జ్ఞాపక మున్నంతవరకు నట్టివా డెవ్వఁడును లేఁడు.

మే—నీవు నిజమే పలుకుచున్నావా? పోనిమ్ము, నిన్న నర్ధ రాత్రిమున నెవ్వరైన నిచ్చటికి వచ్చిరా?

బి—నలుగు రైదుగురు వచ్చి యుండిరి.

మే—వారిని నీ వెరుగుదువు గదా?

బి—ఎరుగను.

మే—నేను నీ మాటలను నమ్మ లేకున్నాను. వా రెంతవరకు నిక్కడ నుండిరి?

బి—[illegible] గంటవరకు నుండిరి. ఒకడు రాత్రియంతయు నుండి, వేకువ నేగెను. మిగిలినవా రెప్పుడేగిరో తెలియదు.

మేయరు కొంచెము కోపగించుకొని, జవానులను పిలచి, హోటేలు నంతయు వెదకి రావలసినదని యాజ్ఞాపించి, మరల ప్రశ్నింపసాగెను.

మే—వారిలో నెవ్వరైన రాత్రి యనుమానముగ దాగియుండెనా?

బి—అందరును మామూలుగనే ప్రవర్తించిరని నా నమ్మకము.

మే—అనూంబు కేవల మసత్యము. ఒకడు నిన్న తప్పక రాత్రి యుండెను. నా కాసంగతి తెలుసుక. వాడే టామీ. నీవు వాని నెరిగియు మరుగు పరచుచున్నావు. నిజము చెప్పుము—లేనిచో, నీకును ముప్పు వచ్చును.

బి—నా కేమియు తెలియదు. రాత్రి వచ్చినవారిలో టామీ యనువా డెవ్వడును లేడు.

మే—ఐన, వారల పేరుల జెప్పుదువా?

బి—అందు కభ్యంతర మేమి? (అనుచు నేదో యొక హస్త పుస్తకమును దీసుకవచ్చి, చూచుకొని) నోక్స్, పాత్రిక్ టామ్సన్—నెడ్ మొదలగువారు.

మే—పోనిమ్ము, అం దెవరికైన చెముడున్నదా?

బి—లే దనియే నే ననుకొనుచున్నాను. బాగుగ నా కేమియు తెలియదు.

మే—వీ రందరును తరుచుగ నిచటికి వచ్చుచుందురా?

బి—లేదు.

మే—ఇంతకు ముం దెప్పుడైన వచ్చిరా?

బి—ఒకటి రెండు సార్లు వచ్చియుండిరి.

మే—సరియే, ఈసారి నా కిచ్చటి కెవ్వాడయిన వచ్చుట తటస్థించినచో, నాకు వెంటనే వర్తమాన మంపుదువా?

బి—తప్పక కబు రంపెదను.

మే—మరచితిని, నేటి వేకువజామున నొక స్త్రీగ నని యంటివి. వా రెచ్చటి కేగియుండునో, చెప్పగలవా?

బి—నా కెట్లు తెలియును?

ఇంతలో జవానులు తిరిగివచ్చి హోటేలు నంతయు వెదకినను వారికి గావలసినవాడు కానరాలేదని మేయోతో విన్నవించిరి. తన శ్రమ వ్యర్థ మాయెనని యిన్స్పెక్టరు చింతాకు పడుచు, చేయునది లేక, జవానుల దోడ్కొని హోటేలునుండి మరలెను.

పోలీసువా రేగిన పిదప బిల్లీ తనలో నవ్వుకొని, లోని కేగి, "నెల్లీ—నెల్లీ—" అని బిగ్గరగ పిలిచెను. ఆ పిలుపు విని, లోనుండి స్త్రీ యొకతె వచ్చి ముందు నిలిచెను. నెల్లీ ముప్పది యేండ్లకు మించిన వయసుగలది యయ్యుంగూడ యిరువది యేండ్ల జవ్వని వలె నగుపడును. కడచిన రాత్రి టామ్ వచ్చి భోజనమునకు గూర్చున్నప్పుడు గళాసుతో ముందు

వానికి బాలిందీ నొసగిన దీమిదియే. సామాన్య స్త్రీల కన్న కొంచెము కుఱుచదయ్యె, సంపూర్ణ యంగసౌష్టవము కలిగిన నెల్లీ యందకత్తెలలో నెన్నదగు యువతికాని, కురూపికాదు. గోధుమవన్నె కలిగి, తఱుచై నిడుపుగ బెరిగిన జుత్తును సొగసుగ గత్తిరించి, మీదకు నెత్తిబెట్టి, పన్నెలతో నుంగరముల కొప్పువలె నగుపడునట్లు సరి జేసి, గులాబీలతో నలంకరించుకొని, నెల్లీ తెలుపు గౌను ధరించి, ఊలుతో నగ మల్లిన మేజోడును చేత బట్టుకొని, చిరునవ్వుతో వచ్చి బిల్లీ యెదుట నిలబడెను.

"నెల్లీ, నీ వనినది నిజమే!"

"ఎట్లు తెలిసెను?"

"ఇప్పుడే పోలీసువారు వచ్చి పోయినారు."

"ఇంకను వానిని గూర్చి నా కేదో భయమే!"

"ఏమి? ఈసరికి టామీ స్టీమరు నెక్కియుండడా?"

*　　*　　*　　*　　*

నాటి యుదయము సుమారు సూర్యోదయ సమయమున రోజాస్లాకీలు వారి స్వగృహ మగు 'రావెన్ రెస్టు' మందిరమున నొక గదిలో గూర్చుని సంభాషించుకొనుచుండిరి.

రో—నాథా, అంతకు దప్పు, వేరు తెర వేదియు గానరాలేదా? ఒకవేళ నామె స్మృతి నొందినచో నే మగును?

స్లా—నీవలెనే, నేనును, చాలా సేపాలోచించితిని. మేమీ కెట్టి హానియు గూడ జేయుటకు నాకు మన సొప్పలేదు. కాని యీ తరుణమున నిం కెట్లు తప్పించుకొనుటయో నాకు దెలియలేదు. ఆయుధపాణినై రోలో నా మీద

కు వచ్చుచుండెను. వంతెనపై నుండి క్రిందకు జూడ, జలచలనము చాల మందగమన్నమై యగుపడెను. వంతెన యెత్తుగలది కూడ కాదు. రోజుచే నీట జారవిడచిన యడిలు, సహాయ ముండదని తోచినది. అదియునుగాక, రోజా యామెను కాపాడుటకై నీట దుముకునని, నాకు తెలుసును. ఆమె క్షేమమెందియు నిప్పుడు 'ఆసను' కు జనిన దెలియవచ్చును.

రో—నీవే మనుకొనిన ననుకొనుము కాని, నా కేలాకో యా బాలికపై నొకవిధ మగు మక్కువ కలదు. ఆమెను తలచికొనినపు డెల్ల నా హృదయము చలించి కరుణారస భరిత మగును. పాప మా ముగ్ధ కిప్పు డేమైనదో!

బ్లా—(నవ్వుచు, దన యుద్ధాంగి నోరచూపుల జూచుచు) నీ హృదయము చాల మెత్తనిది. నీ వగనిపై దప్ప నన్యులపై నీ దయారస ముప్పొంగుచుండును!

రో—(చిరునవ్వుతో) హాస్యముకాదు. నిజముగనే యనుచున్నాను. పాప మామెపై నాకు చాల జాలి కలుగుచున్నది.

ఇట్లాలుమగ లిరువురును వాదించుకొనుచుండిన సమయమున నొక పురుషుడు వడి వడి వచ్చి, వాకిట నుండిన సేవకునిచే లోనికి గబు రంపెను. గదిలోనికి రావలసినదని యనుజ్ఞనీయ, నా వచ్చినవాడు వెంటనే లోనికి వచ్చి, బ్లాకీ కెదురుగ నిలచెను. రోజా వాని నొకింత సేపు నిదానించి,

“టామీ, ఏమ ట్లగుపడు చున్నావు? చాల తొందర పనిపై వచ్చిన ట్లున్నావు! నీ యజమానురాలి కేమైనది?” అని యడిగెను.

టామీ—(త్రుళ్లిపడి) ఏమి? ఆమె కేమివచ్చినది? మేరీ మీ వద్ద లేదా?

బ్లాంకి—లేదు: చేతిక్కిన పక్షి యెగిరిపోయెను.

టా—(ఆశ్చర్యముతో క్షణముదనుక దన యజమానురాలగు బ్లాంకిని చూచి) అయిన, నాకు చాల ముప్పు రానున్నగ? ఆమె గృహమున నుండకుకదా యని, నేను తోటకిదివరకును పోలేదు. నేటితో నామెయొద్ద కొలువుండుట యంతమొందును.

రోజా—ఏమి? ఇప్పుడు పోయి, యాలస్య మయినందుకు క్షమాపణ జెప్పుకొనుము.

టా—మేరీవలన నాకేమియు భయములేదు. ఆమె చాల యమాయికురాలు!

రో—(నవ్వుచు) అటులనా? ఇప్పటికిని యీ బాలిక నిన్ను బసరుణిగనే భావించుచున్నాదా?

టా—నాకు బ్రహ్మచము డని ప్రమాణం యగు హా.

బ్లా—టామీ, ఆమెవలన హాని లేకున్న నీ కింక భయమేల?

టా—నెల్లీ నా కొక సంగతి చెప్పినది. గోలుల నే నేమియు లక్ష్యము చేయలేదు. కాని యిప్పుడది నిజమని విశదమగుటచే భయ మగుచున్నది. నిన్నరాత్రి యెవడో నావద్ద చాలసేపు గూర్చుండి ముచ్చటించెనట. నాకు నిద్రవచ్చినప్పుడు వాడు నా జేబులోనుండి యేమో సంగ్రహించినటుల నెల్లీ యనుమానించినది.

బ్లా—పైవిలాసమువ్రాసి నీ కొక కార్డు నొసగితిని. అది యేది?

టా—నావద్ద లేదు. అదియే వాని చేతిలో బడినది.

బ్లా — (కొంచెము సేపాలోచించి, యేదో తనలో సణుగుకొనుచు) సరియే; అటులైన, నిన్నా టేప్రిసీ కనిపెట్టియుండెను. నిన్నటి రాత్రి హూటేలువద్ద నిన్ను గలసికొనినప్పుడు, చీకటిలో చెట్లసీడను నాకెవడో యొక పురుషుడు తచ్చాడుచుండినటుల శంక పుట్టెను. వాడే టేప్రిసీ యై యుండనోపును.

టా — అయిన నాకిప్పుడు తెరు వేది?

బ్లా — అన్నట్లు, నేడు యింకొక గంటన్నర లోపున నొక స్త్రీమరు ప్రయాణ మగుటకు సిద్ధముగ నున్నది. ఒక వారము దినములైన నీ వీ యూరినుండి వెడలిపోవుటకైన నగును. ఈలోపున నీకు నే నన్ని విషయములను తెలియజేతును. అపిమ్మట నీవు నా కొక ముఖ్యకార్యము జేయవలసియున్నది. నా సలహా యిదియే! లేకున్న నీకు శిక్ష తప్పదు. పొమ్ము. నీకు వలయు ద్రవ్యము రోజా యిచ్చును. తీసికొని వెంటనే చనుము. (అనుచు రోజా వైపు దిరిగి, యామె కేమో చెప్పి) ప్రియే, నాకు వేళ మించిపోవుచున్నది. మేరీ సంగతి యేమైనదో కూడ దెలిసికొనవలెను. ఆఫీసును యింకొక యరగంటలో జేరవలెను (అనుచు దుస్తుల మార్చుకొనుటకు వేరొక గదిలోని కేగెను.

* * * * *

నాటి సాయంత్రము రోలో, మేరీ, జాలియాలు ముప్పరును 'లాలీ మంది' రోద్యానమున నొక పూపొద వ

వేయబడిన చలువఱాతి కుర్చీలపై సుఖాసీనులై ముచ్చట లాడుకొనుచుండిరి. మేరీ కూర్చుని యుండిన పీఠమున మెత్తని దిండ్లు వేయబడియుండెను. ఆమెకు నీటిగండము దాటి, యింక నిండుగనొక దినమైన కాలేదు; కావున నా బాలిక యింకను తన యెప్పటి యారోగ్యస్థితికి రాలేదు. అందుచే నామె దిండ్లపై నొత్తిగిలి కూర్చుండెను: కాని, వ్యాధిగ్రస్తయై బలహీనను గా నున్నట్టుల గానరాలేదు. మురియించి వీచుచున్న పిల్లవాయువుల నవ్వడప్పులను పొగడుచు, చేతికందుకొనివచ్చిన పొదరింటి చిగురుటాకుల విలాసార్ధము కోసి యాడుకొనుచు, సంభాషణలో నవ్వులాట మాట లేవేని వెలువడిన, నందరును యిప్పెనగా నవ్వుచు, వారా యారామమున చాలసేపు వరకు గాలయాపన మొనర్చిరి. మేకోలోల కన్న, జూలియా యుత్సాహ మెక్కుడుగ నుండెను. ముగ్గురును తరుణవయస్కులు—యవ్వనులు—లేబ్రాయులు—తలిదండ్రులు లేని యనాథలు—అవివాహితలు—మిత్రులు. కాలము మిక్కిలి యనుకూలముగ నుండెను. సంధ్యాసమయము. మబ్బు లేని యాకసము. మెల్లగ వీచు గాలి. శోభావంతమగు సుందరోద్యానము. కావున వారొక విషయమై కాని, యొక యుద్దేశముతో గాని మాట్లాడుకొను చుండుట లేదు. వారి సంభాషణ క్షణమునకొక విధముగా మారుచుండెను. మంచుపై జారునట్లు పరుగిడుచుండెను; ఆటంకము లేదు—నిలకడ లేదు. స్వేచ్ఛగా, సంతోషముతో నా మువ్వురును తమ యిచ్చ వచ్చిన రీతి పిచ్చలపిడి ముచ్చటించుకొనుచుండిరి.

కొంతసేపటి కచ్చటికి సెక్రెటరి రాస్ వచ్చి, "ఆఫీసు

భాగట్టా”ల చేయ్రా మేరీ నడిగి, కనుగొని, కొన్ని కాగితముల పై నా యువిద సంతకములఁ దీసికొని, యాఫీసు ముగించి, స్వ గృహమున కేగుటకు సెలవు దీసికొనెను.

“రాస్, నీ దేహములో నస్వస్థతగా నున్నదా యేమి? నిద్దుర లేనివాని వలె నీ కన్నులు లోతుకు బోయి కళకాంతులు లేక యున్నవి.” అని సెక్రెటరీని చూచుచు రోలో మెల్లగ బలికెను.

“నా దేహారోగ్య మేఁనో చెడు చున్నది. రాత్రి నిద్దుర పట్టకున్నది” అని రాస్ నవ్వుచు పల్కెను.

“ఆఫీసు పని యెక్కువగానున్నదికాబోలు; పగలెల్ల నిచ్చట నె యుండును. అందుకు తోడు నా స్వంత చిక్కు లాయనను కలవర బెట్టుచున్నవి. పాపము! ఆఫీసులో నుండలేక, నాకు వా టిల్లిన యవాయమును విని లేబొరేటరీకి పరిగెత్తి వచ్చెను!” అని మేరీ యనెను.

“ఉదయమున కదూ? —అవును. అప్పటి కింక విద్యు చ్ఛక్తి యంత్రమును యత్నించలేదు. నిజముగ రాస్ యాతు రత చాల యధికముగ నుండెను. ఆడుదానివలె నిన్ను జూచి కన్నుల నీరు దెచ్చుకొనెను. ఉద్యోగికిని, అధికారికిని యట్టి సంబంధ మున్నకదా మెప్పు!” అని రోలో పల్కెను.

“రాస్, ఇంటికి బోవుటకు నీ కాలస్య మగుచున్నది కా బోలు? నీ విక వెళ్లవచ్చును—” అని మేరీ సెల వొసగెను.

జూలియా యెవరితోడను మాటలాడక, కొంతవనుక నస్తమించుచుండిన సూర్యుని జూచుచు, గూర్చుండెను. అంత మేరీ యామె నుద్దేశించి, “చెలీ జూలియా, తదేక ధ్యానము

తో న క్లేమి కని పెట్టుచున్నావు?" అని యడిగెను. మేరీ వైపు దిరిగి యా చెలికత్తె పక్కున నవ్వి, "ఏమియును లే"దని తల నూచెను.

మేరీ యంతట రోలో వైపు దిరిగి, "నీ 'జూలియను' నెటకు బంపితివి? ట్రేసీ కానరాకుండుట జూలియా కేమియు మనస్కరించకున్నది" అని చిరునవ్వుతో ననెను.

"చెలీ, ఏమంటివి? ఇట్టి పరియాచకము లేల యాడెదవు? నాకు ట్రేసీపై నేల—"

అని యింక యేమో యనబోవుచుండ, మేరీ నవ్వి, "పో నిమ్ము; జూలియా, అయిన నీ కా కోప మేల?" అనెను.

ఒకరి నొకరు చూచుకొని యా బాలికలు పక్కున నవ్విరి. రోలో లేచి నిలువబడెను.

"నా కొక చిన్న పని యున్నది. నే బోవలెను. ట్రేసీ నా కొరకై యిచ్చటికి వచ్చినయెడల, నాయింటికి బంపుము. ఇంటి వద్ద కూడ నేను లేకున్నచో, నా లేబొరేటరీలో నుందునని చెప్పుము" అని మేరీతో నని, "క్షమింపుము, అవసర మగు పని యున్నది. లేకున్న, నా కిచ్చట గూర్చుండుట చేదు కాదు."

ఇట్లు పలుకుచు, మందస్మితవదనారవిందయై తన వైపు విదానించుచుండిన యా యరవిందలోచన నొక్కసారి తేరిపార జూచి, తనవైపు జాపబడిన యామె కరకమలము నందుకొని, మెల్లగ నదిమి, యొక్కసారి చిరునవ్వు నవ్వి, "సెలవు" అని పలికి వెనుదిరిగి రోలో యరుగుచుండెను.

* * * * *

విలువగల యుడుపుల దొడుగుకొని, యొక చక్కని యుంగరమును జేబులో నుంచుకొని, బంగరుపోచీ వాచీ చేతికి గట్టుకొని, సుగంధపరిమళ ద్రావకముల జే రుమాలుపై బోసికొని' పంట్లాము జేబులో గొన్ని 'బాంకునోటు' ల నిమిడ్చి, చేబెత్తము నిటు నటు నాడించుచు, యవ్వన సూచకముగా నంకురించుచుండిన నూనూగు మీసముపై జేయి వేసి తదేక ధ్యానముతో దువ్వుకొనుచు, నొకానొక యువకుడు మెల్లగ నడచుచు, నాటి సంధ్యవేళ బిల్లీ హోటేలు వైపు జనుచుండెను. సుమా రిరువదియైదేండ్లకు పైబడని తరుణప్రాయము డగు యా పురుషుడు మిక్కిలి చక్కనివాడై, చపలచిత్తలగు జవ్వనుల కన్నుల కొక భూలోక మన్మథుని వలె గన్పట్టుచుండెను.

బిల్లీ హోటేలు జొచ్చి, యా యందకాడు తనకు వలయు నిమ్మరసషర్బత్తు నొక గ్లాసు ద్రాగి, యచ్చటివారితో నొకింత దనుక గుశల సంభాషణ జేసి, బిల్లీతో చాలసేపటివరకును మాట్లాడుచుండెను. అప్పుడు బిల్లీ నిజ సతి యగు నెల్లీ ప్రవేశించి, వానివైపే దృష్టి నిగిడ్చి చూచుచు నిలచెను. బిల్లీ, యా పురుషుని కంత, నెల్లి కెరుక జేయుచుండ, యింతలో నెవరో వచ్చి వానికొఱకై చావడిలో గూర్చుని యున్నారని తెలియరాగ, 'నిప్పుడే వచ్చెద' నని దెల్పి బిల్లీ గది వీడి వెలుపలికేగెను.

నెల్లీని చూచి నవ్వుచు నా పురుషుడు కూర్చొన వలసినదని వేడ, నామెయు వానితో ముచ్చటింప కుతూహల పడుచుంటచే, నొక యాసనముపై జతికిల బడి ముసిముసిగా నగజొచ్చెను.

బిల్లీ చాలసేపటి వరకును మరల నా గదిలోనికి రాలేదు. హాటలుకువచ్చిన పరిచితులతో గాలక్షేపము జేయుచు, వీరి మాటయే మరచెను.

అట్టిటు లొకింత దనుక మాటలాడుకొనిన పిదప, నెల్లీ యా నూతన పురుషునితో క్రొత్తదనము వదలి, చిరకాల పరిచయము గలవానితో పగిది, ముచ్చటింపదొడగెను.

"ఛార్లెస్, నీపరిచయము కలుగుట నాకు చాల యానంద ము నిచ్చుచున్నది" అని నెల్లీ యాయువకుని నుద్దేశించిపలికెను.

"సుందరీమణీ, నీవంటి యందకత్తెను చూచు భాగ్యము లభించినందువలన నే నెంత సంతసించుచున్నానో నీ వెఱుగవు. నేడు నిజముగ నాకు సుదినము. నే నెప్పుడు నింత యాహ్లాద పరవశత నెఱుగను" అని మోహాదృష్టుల నామెపై బరపుచు ఛార్లెస్ చేరబడి కూర్చునెను.

చపలచిత్త యగు నెల్లీ వేగిరపాటు తీవ్రమై యుండెను. తన యందము నొక సుందరపురుషుడు నేర్పుమై బొగడుచున్నా డని గ్రహించి, నెల్లీ లోలోన తన రూపురేఖావిలాసముల కెంతయు గర్వించుచు, మైమరచి, ఛార్లెస్‌తో సరస సల్లాపము లాడ మొదలుపెట్టెను. వానికి మాత్రి మేలనో యామె కుం డిన వేగిరపాటు లే కుండెను. సమయోచితపు మాటల నాడు చు, నామెతో గలసి నవ్వుచుండెనే కాని, వా డొకింతయు జలింపకుండెను. నేర్పుతో నెల్లీ చూపెట్టుచుండిన ప్రేమచిహ్న ములను మాత్రము వా డేమియు దిరస్కరించ లేదు. హెచ్చరిక జేయుచునే, ముచ్చటించుచుండెను. వా డేమైన యవ్వనరాగ ము వెలిబుచ్చునేమో యని నెల్లీ నిరీక్షించుచుండెనే కాని,

ఢభూమెయు బయలుపడ కుండెను! ఒకరి నొకరెరిగి యింక గంటమైన కాలేదు. అంతలోనే, వారి పరిచయము పరిపక్వ మంది, స్నేహముగ పరిణమించెను. కాని, యింక నన్యోన్యాను బంధ ప్రేమముగా మారలేదు.

* * * * *

రోలండునివాస గృహమున చాల రాత్రి వరకును, రక్షక భటాధ్యక్షు, నిరూపకు లిరువురును వివిధ విషయముల గూర్చి మాటలాడుకొని, లాలీ మందిరమున నిన్న యల్లరుల జేయుచుండిన హంతకు డెవడై యుండునో యని యాలోచించుకొనుచు, వానిని బట్టుకొను మార్గముల జర్చించుకొనుచుండిరి.

మే—టామీ నేడు పనికి రాకుంట కదియే కారణ మందువా?

రో—మరేమి? ఈ యూరిలోనే యుండడని నా యభిప్రాయము. వాని కెట్లో యీ చోకీ తెలిసినది. తోడనే పలాయితుడైనట్లు తోచుచున్నది.

మే—అంతియ కావలెను. వేరుగా తలచుట కవకాశము లేకున్నది. ఈ చుట్టు ప్రక్కల నెక్కడను లేడనుట నిశ్చయము. అన్ని చోట్లను వెదకించితిని.

రో—బిల్లీ హారోటేలుపై నొక కన్ను వేసి యుండుట యెంతులకైన మంచిది. బిల్లీకి కొంత తెలిసి యుండవచ్చును.

మే—అవును. బిల్లీ నడవడిక నాకును, అనుమానాస్పదముగనే యగుపడినది. రోలో, అట్లయిన టామీ నిజముగా దోషి యనియే నీ యభిప్రాయమా?

రో—అందు కభ్యంతర మేమి? స్వయముగ వాడేమియు జేయ లేకున్నను—చేయకున్నను—వాడీ కుట్రలో జేరి యున్నాడని మాత్రము రూఢిగ దెలియఁగలను.

మే—(ఆలోచించుచు) టామీ యెంత యమాయకుని వలె ప్రవర్తించుచుండెను! తొలుత నీకు వానిపై గొంచెమైన ననుమాన ముండెను. కాని, నాకేమియు లేకుండెను. వాడు నిర్దోషియనియే వానింజూచి నే ననుకొనుచుంటిని.

రో—అటు లగుపడువారే, యెంత పనికైన వెనుదీయరు.

* * * * * *

లాలీ గారి యాకస్మిక మరణ వార్త వార్తా పత్రికలలో బ్రచురింప బడుటయే గాక, మేరీ సంతకముతో లేఖల మూలమున బంధు మిత్రుల కెల్లరకును తెలియ జేయబడ, నందరును "పరామరిక" యుత్తరముల వ్రాసి, మేరీ నోదార్చుచుండిరి. పట్టణమునకు సమీపమున నుండువారు స్వయముగ వచ్చి యా బాలికను చూచుచుండిరి.

రోలో సెలవు దీసికొని, యానంద మందిరా రామము వీడ్కొనిన పిదప, నొక యరగంట దనుక జాలిచూ మేరీ లా పూదోటనే కాలము బుచ్చి, పిమ్మట గృహము లోని కేగిరి. కెన్నీ యప్పుడే వచ్చి, మేరీని చూచి, రేగెను.

అప్పు డొక సేవకుడు మేడ మీదకు వచ్చి, యెవరో బంధుగులు వచ్చియున్నారని మనవి చేసెను. తోడనే మేరీ లేచి, వారి నెదుర్కొనుటకు సిద్ధపడుచు, నా వచ్చిన వారిని మేడపై కి దీసికొని రావలసినదని సేవకుని కాజ్ఞాపించెను.

ఇంకొక యైదు నిముసములలో మేరీ తన మేనత్త యగు "పాలీన్" కౌగిట బడి యేడ్వదొడగెను. బాలిక నోదార్చుచు, పాలీన్, కంట నీరు దెచ్చుకొని, తా గూడ దుఃఖిత యయ్యెను. వీ రిద్దరిని చూచి "సోఫియా" బిక్క జచ్చి, కొంచెము దూరముగ నిలచెను. "పీటరు" సామానుల సరిచూచుచుండెను. సోఫియా పీటరు లిరువురును పాలీన్ బిడ్డలు. సోఫియా యొక పదునాల్గేండ్ల చక్కని బాలిక. పీటరు ముప్పది యేండ్ల యువకుడు—'పార్లమెంటు మెంబరు' వాని కింకను పెండ్లి కాలేదు !

రాత్రి భోజనములు ముగిసిన పిదప, మేరీ తన బంధువుః తో కొంత సేపు లోకాభి రామాయణము ముచ్చటించి, వారివద్ద సెలవు దీసికొని, తన శయనా గారము జొచ్చెను. పాలీన్ సోఫియాలు కూడ రెయిలు ప్రయాణపు టలసటచే వేగముగనే పక్కల జేరిరి. పీటరు మాత్రము చాల రాత్రిదనుక మేలుకొని యుండి, కొంత సే పేదో పత్రిక జదివి, యటుపై దన పడక గది జొచ్చి, యేమో యాలోచించుచు, నొక కుర్చీపై గూరుచుండెను.

పీటర్ చాల కాలము నుండియు మేరీపై గట్టిదాని వలపు గలిగి యుండెను. ఆ బాలిక గూడ వాని నభిమానముతో పలకించుచుండెను. కాని ప్రేమించ లేకుండెను. ఒకప్పుడు పీటరు ధైర్యముచేసి, బాలికతో [illegible] ప్రస్తావించెను. ఆ వృద్ధుడేలకో తన ముద్దు [illegible] ! [illegible]కీయ సమ్మతించలేదు. సాహసించి పీటరు [illegible] నెన్నడును కదపి చూడలేదు. ఆ ముగ్ధ రాలిపై దన మానసము నిల్పియున్నదని పీటరుకు

గూడ దెలియును. ఆ కారణమున పీటర్, రోలో నొక వైరిగా జూచుచుండెను. రోలో నామె నెరుగక యుండినచో, పీటరు నవశ్యము పెండ్లియాడి యుండును కదా యని వా డూహించుకొనుచుండును. ఒక నిరుపమాన సౌగసుందనము గల గుణనిధి యగు కన్యకామణి రోలో మూలమున తనకు జిక్కకున్నది గదా యని, పీటరు నిరూపకుని పై గినుక వహించి యుండెను. పాప మా సంగతి రోలో కణుమాత్రమును దెలియకుండెను.

నాటి రాత్రి మేరీని చూచి, యామె లావణ్యమున క చ్చెరువడి, యా ముద్దుగుమ్మ యెట్టులైన దనకు లభించునా యని పీటరు వే విధముల దనలో నాలోచించుకొన దొడగెను. మేరి వంటి సుందరీమణి యెట్టి ధీర చిత్తునైన జలింప జేయుగల దనిన వింతకాదు. సామాన్యపురుషు డగు పీటరు, సుందరిపై గన్ను వేయుటలో యాశ్చర్యము లేదు. వరుసకు మేరీ వానికి మరదలు! దగ్గర చుట్టము. అందమైన పిల్ల. తలిదండ్రులు లేని యనాథ. పీటరు కూడ దరిద్రుడు కాడు. విశేష ధనవంతుడు, విజ్ఞానవంతుడు. కన్ను, ముక్కు తీరు గలవాడు. మేరీ తన్ను భర్తగా నేలుకొనిన, పీటర్ జన్మమున నింక నెరవేరని కోర్కెలుండబోవు! ఆ బాలికను చూచిన దాదిగా, పీటరు మన్మథ వికారుడై, యోర్వలేని తాపమున బడి, పడకగదిలో పిచ్చివాని వలె నేదో యాలోచించుచు గూరుచుండెను.

వల పౌక తాపకారి యగు యానందము—ఆనందదాయక మగు తాపము. ఆరాగ మొక యుడుకు మిఠాయి వంటిది. నోట బెట్టుకొనినచో నాలుక కాలి, చురుకును—కాని రుచ్యమై మధురముగ నుండును. అది యానందమ్మున నుంచి,

హృద్గాఢాగ్ని నోల లాడించును—లేదా, తాప దవానలమున గాల్చి, వేధించి తహతహ లాడించును.

పీటర్ కన్నులకు మేరీ మోహనాకారము దక్క నే, రే డియు గానరాకుండెను. కొంతసే పైనపడక బరువుపై నాతడు మేను వాల్చునే కాని, మైమరచి నిద్రింపలేకుండెను. కలలలో గూడ నా ముగ్ధ రూపమే గానవచ్చుచుండెను. అడు గడుగు నకు వానికి నిద్రాభంగ మగుచుండెను. కలనుంచి త్రుళ్లిపడి లేచి, గదిలో దా నొక్కడే యున్నట్లు విశదముకా నుస్సు రని వేడి నిట్టూర్పు పుచ్చుచుండును. నిద్రలో కూడ నామె నామమే స్మరించుచు, “మేరీ” యని పలువరించుచుండును.

కోటీశు తనయ

ఆఱవ ప్రకరణము

" తుఫాను "

"The sea is the largest of all cemeteries, & its slumberers sleep without monuments... .....The same waves roll over all, the same requiem by the minstrelsy of the ocean is sung to their honour..... there, unmarked, the weak & the powerful, the plumed & the unhonoured, will sleep on until awakened by the same trump, when the sea shall give up its dead."

Mantell.

బ్లాకీ రోజా లిరువురును టేబిలు దరి ప్రాతఃకాల ఫలాహారమునకు గూర్చుండిరి. బ్లాకీప్రక్క నొక కుర్చీపై "కరాలీ" తోక ముడుచుకొని కూర్చుని. యెవ్వెవో వికార చేష్టల జేయుచుండెను. "కరాలీ", బ్లాకీ పెంచిన యొక పెద్ద జాతి కోతి. బ్లాకీ, నాటి యుదయమే వచ్చిన యొక వార్తా పత్రికను విప్పి, చదువుకొను చుండెను. భార్యాభర్తలకు వలయు పదార్థముల నన్నిటిని టేబిలుపై నుంచి వైచి, సేవకుడు వెనుకటి యింటిలోనికి బోయెను. రోజా యొక గ్లాసులో మగనికై వేడి కాఫీ బోసి చెమ్చాతో కొంచము చక్కెరనందు గలుపుచుండెను. పత్రిక చదువుచు, నందొక విషయమును జూచి, బ్లాకీ తృ

శ్రీపతి 'అన్నా' ఎంత ప్రమాదము వచ్చినది!' అని యాలో చించుచు ననెను. భర్త పల్కుల నాలించి, రోజా గిన్నె నంది చ్చుచు, ప్రశ్నార్థకముగ గన్నుల నెత్తి 'ఏమి జరిగినది?' అని యడిగి, బ్లాక హస్తముల నుండి పత్రిక నందుకొనెను. నల్లని పెద్ద యక్షరములతో ముద్రితమై, యా పత్రికయం దొక విషయ మిట్లుండెను.

'తుఫాను నష్టము'

కెప్టను జేమ్సు హూకరు గారి యాధిక్యతక్రింద 'తుఫాను' అను యోడ నడి సముద్రమున దగులబడి నశించినది. ప్రయాణీకు లందరును చనిపోయి రని తెలియవచ్చినందుకు చింతిల్లుచున్నారము.........

రోజా యీ వార్త జదివి, భర్తవైపు జూచెను. బ్లాకి చింతాక్రాంతుడై శిరము డించి, యాలోచించుచుండెను. మ గని విచారము గని, రోజా, "నాథా! వాడు మరణించె నను రూఢివార్త తెలియకనే, యేల చింతింపవలయును? తప్పించు కొని వాడు బ్రతుక కూడదా?" అని సమాధానము చెప్పెను.

"రోజా, ని కేటి వెర్రి?...అందరును చచ్చిన వెనుక వా డొక్కడు జీవించు టెట్లు? అయ్యో! వానిపై నెంతయాశ నెలకొల్పి యుంటిని? నేటికి నా యత్నము లన్నియు వ్యర్థ మాయె ననియే కదా యూహించవలయును? పాడుదైవ మా మరు నేల ధ్వంసము చేయవలెను? నే దలపెట్టిన కార్యముల

కన్నిటికిని కూడ నేవో విఘ్నములు కలుగుచునే యున్నవి...
.........కాని తుద కే మగునో చూచెదగాక!" అని తల
పంకించి, పిడికిలితో టేబిలుపై దట్టుచు, బ్లాకీ తనలో నేమో
నిశ్చయించుకొనెను.

అప్పుడు వాని ముఖ లక్షణముల గమనించుటకు, రోజా
కూడ భయపడెను. తన నాథు డమిత క్రోధావేశుడై యుం
టంగని యెదురాడిన నేమి కోపగించునో యని యేమియు
మాటాడక యామె శిరము వంచి యూరకుండెను.

తన యాసనమునుండి క్రిందకు దుమికి, "కూలీ" దూర
ముగ జని, భయముతో యజమానునివైపు జూచుచుండెను.

"ఇటుపై కరుణ వహించుట కూడదు. హృదయమా!
ఇకగఠినత బూనుము. నాకార్యమునకింక నడ్డు వచ్చువా రెవ
రుందురో చూచెదగాక!" అనుచు బ్లాకీ తనలో నేమేమో
శపథముల జేసికొని, నిజపతి వైపు దిరిగి "రోజా! నీ వేమియు
నాటంకముల జెప్పకుము. కొలదిదినములవరకును నేనొక రాక్ష
సుడనే యనుకొనుము. నీ వెరిగిన బ్లాకీ ననుకొనకుము. నా
యూహా లన్నియు రక్త మయమై యున్నవి! ఎదురు జెప్పిన
యెడల, నా మాటలిటుపై జురకత్తులవలె వాడిగా నుండవలసి
వచ్చును. నొచ్చుకొనకుము."

అని తీవ్రముగ ననుచు, నేమియు భుజింపక, కొంచె
ము కాఫీ మాత్రము త్రాగి, బ్లాకీ దుస్తుల దొడుగుకొని, గృ
హము విడి చనెను.

బ్లాకీ వెడలిన పిమ్మట, రోజా వార్తా పత్రికలోని విష
యము నింకొక సారి చదివి, కొలదిగ గుడిచి, ఛాకొలేట్ త్రా

గి, మెల్ల మెల్లగ నడచుచు, తన గదిలోనికి బోయి, యొక సోఫాపై జేరబడి, యేమో యాలోచించుచుండెను.

“ఏమిది? నిన్నటి యుదయము కదా వాడు ‘తుపాను’ నెక్కెను? అప్పుడే యాస్టీమరు తగుల బడినట్లు వార్త రావలె నా? నిన్న సాయంత్రమే నిప్పంటుకొనెనా? దైవకృతము లొక్కొక్కప్పు డెంత విపరీతములై యుండును! ఇక, తన పని పూర్తి యగువరకును బ్లాకీ నామాటలు బాటించువాడు కాడు. నేనేమి చేయగలను? కానున్నది కాకమానదు. విధివశ మెట్లున్న నట్లు జరుగును !”

* * * * *

మానవునకు వాటిల్లు కష్టము లన్నియును, వాని యజాగ్రత వలననో, జ్ఞాన విహీనతనో, అనుభవము చాలకనో, కలుగు చున్నవి. తోక బట్టి యీడ్వకున్నచో, గుఱ్ఱము మూత్తిపై దన్నదు; పట్టు రేపకున్నచో కందిరీగలు పైబడి కుట్టవు. తెలివిమాలినతనమునకు గూడ బ్రాయశ్చిత్త మవసరమై యున్నట్లున్నది! మన మొనర్చు నెట్టి పనికైనను, కార్యఫల మొకటియున్నది. అది పదార్థమునంటిన నీడవలె, వెన్వెంటనే వచ్చుచుండును. కొన్ని వేళలయం దది యదృశ్య భంగి నుండ వచ్చును. మరికొన్ని సమయములయం దది వికృతరూపము గూడ దాల్చ వచ్చును! ఒక డొక పామును కొట్టబోవు తరి దెబ్బ తప్పును—అప్పుడు సర్పము వానిపై దిరుగ బడ వచ్చును. ఒక డొక చిలుకపై ముచ్చట గొలదియు, దానిం దెచ్చి యొక పంజరమున నుంచును—ఆహారము బెట్ట దలువు

దీయు తరి నా పిట్ట పై కెగిరి పోవచ్చుచు. ఒక్కొక్కప్పుడు మానవు డొ ,ర్చు పనులతో వాని యుద్దేశమున కెట్టి సంబంధ మునుండదు. వాని తలపును బట్టి కార్యఫలము రాబోదు. అట్లు, సత్కార్యమ ,ు లొకప్పు డపజయము నొంద వచ్చును; దుష్కృత్యముల వ ,లన లాభము కూడ కలుగ వచ్చును. కావుననే, 'తా నొ ,కటి తలప దైవ మొకటి తలచు'నను లోకోక్తి పుట్టినది. కా ,ని, నిప్పులేక పొగ పుట్టనట్లు, మానవు డేదో యొక యవక తవక పని చేయునిదే, యెట్టి యాపదయు రాకూడదని కొం ,రి యభిప్రాయము. ఒక డొక తప్పు జేయును— తత్కార్యఫ ,లు మొకానొకప్పుడు వా డనుభవించక, యింకొక డనుభవిం ,పవలసి వచ్చును. కావుననే, "తండ్రిపాపము పిల్లల జుట్టుకొ ,ను" నను సామెత వాడుకలో నున్నది. అది న్యాయమా, కా ,వా, యని విచారించుట కిప్పు డవసరము లేదు. తుంటరి యొ ,క డొక కుక్కను కొట్టుట కొక రాయి విసర నప్పు డది , మార్గమున చనుచుండిన వే రొకనికి తగుల వచ్చును. "ఎ ,ంజిన్ డ్రైవరు" చేయు పొరపాటు వలన రెయిలు బండిలో నున్న ప్రయాణీకు లందరకును, అపాయము కలుగ వచ్చును. వేరు లేక వృక్షము నిలువనట్లుగా, ప్రపంచమున కావచ్చు దుస్థితులకును, దురవస్థలకును—అన్నిటికిని కూడ మూలకా ... మాత్రము, మనుష్యుని యజ్ఞాన ప్రతిభావిశేషమే! అ ... ము లేల పుట్టవలెను? అగ్నిపర్వతము లుద్భవిం ... చుము? వరదలు కొట్టుకొని రా నిమిత్త మేము ... ... దుగవచ్చును. ఇవన్ని ది ...

ర

లక్షణము. ముసురులో దడియుట యన్ననో, ఇది మానవుని తెలివి హీనత. ఏలననిన, వర్షము మీద పడకుండునట్లు నరుడు గృహముల నిర్మించుకొన గలడు. గొడుగు ధరించ గలడు. అటులనే యొకప్పుడు ప్రకృతి భీకరాకృతి దాల్చినను, తనూత్రాలమున నిక్కట్లు గుడుచుట నరుని యల్ప జ్ఞానమే. మానవుడు తన ప్రజ్ఞా విశేషమున కష్టముల నొడ్డక గలడు. లేదా, జ్ఞాన హీనతను, ముప్పుల మూట గట్టుకొన గలడు. తన జ్ఞాన ప్రతిభా విశేషమున నరు డొకప్పు డొక ముప్పు దప్పించుకొన గలిగినచో మెప్పులేదు—కాని యాపద పాలైనచో నట్టే నిందితుడు!

నడి సముద్రము. ఆకసము స్వచ్ఛముగా నుండెను. ఇంక సుమారు గంట గంటన్నరలో సూర్యాస్తమానము కానున్నది. మురిపించి వీచుచుండిన నీటిగాలి మిగుల ఆనందదాయకముగ నుండెను. అట్టి తరుణమున "తుపాను" అను పొగయోడ నిప్పంటుకొని, దగ్ధమగుచుండెను. సృష్టి వైచిత్ర్యముల కెంతని యచ్చెరు వందవలయును? చూపు మేర దూరమున నేవైపు గాంచినను, ప్రకృతి శోభావంతమై, ముదము గూర్చుచుండ, "తుపాను" నడి సముద్రమున దగులబడుట, కేవలము స్వభావ విరుద్ధమై, వసుదేవ తనయు డప్పుడీయు సమయము దోసిట నిక్షేపనంబు బహునట్లు దుశ్శకున కారణమై, జీవనాశన సూచకమై, పొడకట్టుచుండెను. పడవ నిండ ప్రయాణీకులు క్రిక్కిరిసి యుండిరి. అగ్నిమూలమున చేగిన ...

మగుటచే, గ్రిందనుండి నీరు పడవలోనికి దోసికొని వచ్చుచుం డెను. అప్పుడు "తుపాను" లో జనించిన కోలాహల మిట్టి దని వచించుట యసాధ్యమే కాక, హృదయము వ్రక్కలు సేయును. పడవ నాయకుడగు హూకర్ మిగుల ధీమంతుడే యయ్యు, నాలోచనను పాలుపోయిని కొందల చిత్తముతో, విచారగ్రస్తుడై, చేయునది లేక, తన సహాయులోపము లేకుం డుటకై యవసరమగు పనులనెల్ల జేయుచు, పనివారిచే జేయిం చు చుండెను. కాని బూడిదలో బోసిన పన్నీరు వగిది, వాని యత్నము లన్నియు నిష్ఫలము లగుచుండెను. రేగిన తేనె పట్టు వలె పడవలోనున్న వారందరును గొలుమనిరి. అంతఱకును, పడవ యింకొక మైదారు నిముసములలో నిర్మూల మగునని, విశద మయ్యెను. ఎల్లరును పరిపరి విధముల హూకరును ప్రశ్నిం చుచుండిరి.

"అయ్యో, మఱెట్టి రక్షణోపాయమును లేదా?" అని యొక డడిగెను.

"లేదు" అని గద్గద స్వరముతో, శిరమువాల్చి, కన్నీరు నించుచు, హూకర్ బదులు చెప్పెను.

నిజమగు శోకమనునప్పుడు, హృదయాంతరాళమునుండి వెరలి వచ్చి, కన్నుల నశ్రులు జిమ్మిన హూకరుదే శోకము! అంత దుఃఖము భరించగలిగిన యాతడు నిజముగా వీర పురు షుడే! తన యాధిక్యత క్రింద నున్న యోడ దిక్కులేక నాశన మగుట గన్నులార జూడ వలసిన కష్టమే కాక, పాపము తనపై భారము నునిచి, ప్రయాణము జేయుచుండిన తన చుట్టును మూగిన జనులను చూడ, హూకరు మనమున నొక శోకాగ్ని

జనించి, రగిలి, లోలోన వానిని దహించుచుండెను. తన యుసువులపై నాశ వానికి లేశమును లేకుండెను. కాని తన్న ప్రియాణికు లందరు నొక్కసారి మృతినొందుట దానెట్లు చూచి సహించ గలడు? తనమూలముననే కదా యిట్టి ఘోరమ్ము వాటిల్ల నున్నది? ఇం కొకడు పడవ నాయకుడై యుండెనచో నెటు వచ్చియుండునో? ఓడ ని ప్పంటుకొన కుండునే మో! అంటుకొనినను, అపాయము రాకుండ నాతడు కాపాడ గలిగి యుండునేమో! ఎంజిన్‌ను శోధించకుండుట హూకరు తప్పిదము కావచ్చును. అగ్ని తగిలిన కొంతసేపటి ధనుక నపాయము గనిపెట్ట జాలకుండుట వాని యవివేకమును కావచ్చును. 'సిలెండరు' బ్రద్దలగుట వానియజాగ్రతవలననే సంభవించెనేమో? పడవ తగుల బడుచున్నప్పుడు "వైరెస్ టెలిగ్రాము" నిచ్చుటలో యాలస్యమగుట కూడ వాని తెలివి తక్కువ చేతనే నైయుండవచ్చును. ఏదెటు లైనను, పడవ వాని యధీనమున నుండెను. ఏముప్పును రాకుండ గాపాడు నాయకు డతడు! కావున హూకర్ తన్నుదా బరిపరి విధముల నిందించుకొనుచు, విచారించు చుండెను.

తన్ను బ్రశ్నింప వచ్చిన వారి నోదార్చుచు, సేవకుల కేవేవో పనుల జేయుమని యాజ్ఞాపించుచు, పడవ పై భన్నుడై చేతులను వెనుకకు మోడ్చి, హూకరు దీర్ఘాలోచనతో నిలచి యుండెను. అట్టి తరుణమున నొక పొడవరి యగు పురుషు డొకడు ముందుకు దోసుకొని వచ్చి, "కెప్టెను" నుద్దేశించి,

"అయ్యా, పడవ మునుగుట కింక నెంత వ్యవధి యున్నది?" అని యడిగెను.

“నాలుగైదు నిముసములు.” అని హూకెరు బదులు పలుకుచు తన కంట జిమ్మిన నశ్రుబిందువుల దుడుచు కొనెను.

అంతనా పొడుగు మనిషి, “అయ్యా, పాపము మీరేమి చేయగలరు? దుఃఖించవలదు. దైవాధీన మిట్లున్నది. ధైర్యముతో నుండుడు. శోకము కార్యకారి కాదు” అని హూకెరుతో ననుచు, తానొక ‘క్లెర్జిమన్’ కావున, తోడి ప్రయాణీల నందర నొకచో జేర బిలచి, వారి నుద్దేశించి, మరణము నెదుర్కొనుటకు ధైర్యము గొలుపుటకై, యిట్లుపన్యసించెను.

“మిత్రులారా, మనప్రాణములుశీఘ్రకాలములో బోనున్నవి. ‘పదిమందితోచావు, పండుగ వంటి’ దని పెద్దలందురు. దుఃఖించుట కిది సమయము కాదు; వ్యవధి కూడ లేదు. దైవ ధ్యానమే చేయవలయును. దేవుని ప్రార్థించుచు, నందరము గలసి యా మహాత్ముని సన్నిధి కేగుదము.”

ఈ లోపున, హూకర్ సేవకులచే రక్షణ నౌకల గొన్నిటిని నీట దింపించెను. వాటిలో గొన్ని సగము కాలియుంటచే నుపయోగము లేని వయ్యెను. మిగిలిన నాలుగైదు తెప్పలలో స్త్రీలును, పసి పిల్లలును కూర్చుండ బెట్ట బడిరి. స్వల్ప సంఖ్య మాత్రమే యా పడవలో నిమిడెను. హూకరు కూడ నొక నావలో గూర్చుండుటకు చోటు జేసి, యందరును వానిని ప్రాణముల గాపాడుకొన వలసినదని ప్రార్థించిరే కాని, యాత డందు కొడంబడక, “నా ప్రాణముకన్న నధిక విలువ గల యోడయు, మీ వంటి మిత్రులును నశించుచుండ, నే జీవించి యుండి ప్రయోజన మేమి?” అని బదులు పలికె, “తంపాను”తో దాగూడ నగ్నిహోత్రుని వాత బడుటకు మనో నిశ్చయము

జేసికొనెను. అగ్ని, నాలుగు మూలలకువ్యాపించి, మిన్నునంటు పొడవున, జ్వాలల బరపుచుండెను. పొగ, క్రమ క్రమముగ దట్టమై, 'స్టీమరు' నంతట నాక్రమించి, యొకరి మొగ మింకొకరికి గాన రాకుండ జేసెను. కాలి, యతుకులు విడుచున్నప్పుడు, యినుప మేకులు బైకి దృళ్లుచుండెను; ఢామ్మను భయంకర శబ్దములు తరుచుగ విన వచ్చుచుండెను. అగ్ని కణములు తుళ్లి, జనులపై బడునప్పుడు, వారి దుస్తు లంటుకొని మరింత యల్ల కల్లోలము గలుగ జేయుచుండెను. అంత దనుక, నగ్ని నార్ప, హూకరు పనివారిని నియమించెనే కాని, మరి కార్యము లేదని విశద మగునప్పుడు, వారి నాపని మాను మని చెప్పెను. పడవలోని జనుల యార్తనాదములు, యేడుపులు, మొర్రలు, కేకలు, సముద్ర ఘోషను మించి వినవచ్చుచుండెను. పడవ మునుగ నున్నప్పు డందరును యేకమై, దేవుని ప్రార్థించుచు నిలువ బడిరి. కొంద రెప్పుడైన నీటి చావే కదా యని, యోడపైనుండి నీట గెంతుచుండిరి. అందరును వారి వారి బంధు మిత్రుల సమీపమున నుండి, యొకరి నొక రోదార్చు కొనుచుండిరి. ఆలి మగ లేకీ భవించి, యేక దేహముతో మృతి నొంద నిశ్చయించి, యొండొరుల బాహు వల్లికల బిగి కౌగిట నుండి మరణమునకు వేచి యుండిరి! వచ్చియు రాని జ్ఞానము గల పసి పిల్లలు తమ తల్లుల బట్టుకొని భోరున నేడ్చుచుండిరి. పాప మా ప్రాణ రక్షణ పడవలలోనైన, స్టీమరులో నుండిన యందరు స్త్రీలును, పిల్లలును, యిమడ కుండిరి!

"తుపాను" పూర్ణముగ బరశురామప్రీతి యయ్యెను. ఫిరంగి పేల్చిన శబ్దముతో నోడ ఢామ్మని పేలి, శిథిలమై

ముక్క ముక్క లయ్యెను. బరువుగల భాగము లన్నియును జలగర్భము జొచ్చుచుండెను. ఆ నడి సముద్రమున నప్పుడంతయు శోక మయము; భయము; మరణము!

* * * * * *

'రోలో లేబొరేటరీలో', రెండవ పూట మేయో వచ్చి, తన మిత్రునితో సంభాషించుటకై యొక వాలు కుర్చీపై గూర్చుని యుండెను. నిరూపకు డంత దా సరిజేయుచుండిన యొక 'కెమేరా' యంత్రము నటు బడవేసి, యిన్స్పెక్టరును చూచి, చిరు నగవుతో పలుకరించి, యొక సిగరెట్టును ముట్టించి, మేయో కొక టొసంగి, తానును వాని కెదురుగ గూర్చుండెను. పిమ్మట వా రిరువురును కొంత దనుక పని తొందర లేక మాట్లాడు కొనిరి.

రో—మేయో, నిన్న రాత్రి యిటనుండి యేగిన పిమ్మట టావిరా గూర్చి, మరేమైన నాలోచించితివా ?

మే—లేదు ఏమి? అధిక మేమైన బయలు పడెనా యేమి?

రో—నేటి పత్రికలో 'తుపాను' కాలిపదను యంశము జదివితివా?

మే—లేదు. పని తొందరలో నుదయము పత్రిక విప్పనేలేదు. 'తుపాను' కాలిపోయెనా? అపాయ మేమైన జరిగెనా?

రో—పడవ దగులబడునప్పుడు హాని తప్పునా? ప్రయాణీకు లందరును చనిపోయిరని తెలియ వచ్చినది. తోడి వారితో గూడ టావిరా మరణించి యుండునా, లేక విధి వశమున దప్పించుకో గలిగెనా, యని, నే నాలోచించు చున్నాను.

మే:—(ఆశ్చర్యముతో నోటనున్న సిగరెట్టుదీసి చేతబట్టుకొని) రోలో 'తుఫాను' నశించిన, మాత్రాన టామీ జాగ్ర చెట్లు? ఆ పడవపై నెక్కి చనెనని నాతో నీ వెప్పుడును చెప్పనే లేదే ?

రో—అవును. నాకును, టామీ వార్త నేడే తెలిసెను. 'తుఫాను' పై నెక్కి చనెనని ట్రేసీ కనుగొనగలిగెను. ఆ పిమ్మట నీ పత్రిక వచ్చెను.

మే—ట్రేసీ కెట్లు తెలిసెను ?

రో—(నవ్వుచు) ట్రేసీ యిప్పుడు తరుచుగ బిల్లీ హోటేలు కేగుచుండునని తెలియునా ?

మే—ఏల?

రో—(మేయోయొక్క యాతురమును గని పెట్టి మరింత నవ్వుచు) ఆహోటేలులో నున్న నెల్లీ నెరుగుదువా?

మే—ఎప్పుడో చూచి యుందును. ఏమి, ట్రేసీ నెల్లీని ప్రేమించు చున్నాడా?

రో—(నవ్వ నాపుకొనజాలక) మేయో! అంతవేగముగ నీ యభిప్రాయముల ధృఢ పఱచుకొందు వేల? ట్రేసీ చేసికొని వచ్చిన కార్యముల నెల్ల దెల్పెదను వినుము. నీవు టామీని పట్టుకొనుటకై బిల్లీ హోటేలున కేగి యుంటివి! జ్ఞాపక మున్నదా ?

మే—ఉన్నది.

రో—అప్పుడు బిల్లీని నీవు కొన్ని ప్రశ్నల నడిగి యుంటివని చెప్పితివి. మీయిరువురి సంభాషణను నేను డైరీలో వ్రాసి కొంటిని. నా కేలాకో బిల్లీపై యనుమానము కలిగ

నది. టామీ యా చోకీ వానికి దెలిసి యుండునని యూహించితిని. కావున ట్రేసీతో కలిసి యోచించితిని. నాటి నుండియు దఱుచుగ ట్రేసీ నచ్చటికి బంపుచు న్నాను. ట్రేసీ తొలుత బిల్లీని మచ్చిక చేసి చూచెను. కాని అంత సులభముగ బిల్లీ ట్రేసీ వలలోజిక్కడా యెను. అందుచే ట్రేసీ నెల్లీ చెలిమి జేయ దొడగెను. సాహజముగ నామె చపల చిత్తురాలు కాదు. కాని ట్రేసీ యామెను వశ పరచుకొన గలిగెను. ఆమె మూలమున ట్రేసీకి టామీ సంగతి తెలిసెను.

మే—టామీని గూర్చి నెల్లీ కేల తెలియ వలెను?

రో—అట్టి తలపు నాకును కలిగెను. నెల్లీ టామీల కెట్టి సంబంధ మున్నదని యోచించితిని. రూఢిగ నాకును యిప్పటి కెట్టి సమాధానమును తోచుచున్నది. కాని కొలది కాలములో నంతయు బయలుపడవచ్చును. టామీ మృతి నొందుటయే వాస్తవమయినచో మనకు గొంత చిక్కు. వానిని పట్టుకొనినచో చాల విషయములు బయలుప డును. టామీని గూర్చి నాకింకొక యనుమానము తట్టుచున్నది. టామీ వాని నిజమైన పేరు కాదు. టామీ గూడ వేషధారుడై నాటక మాడుచున్నాడు.

మే—మిత్రమా, నీ పలుకులు నా కాశ్చర్యము గొలుపుచున్నవి. టామీ వేషధారియని చెప్పుటకు నిదర్శనములెవ్వి?

రో—కాలక్రమమున నన్ని నిదర్శనములును వెలువడును. టామీ మారువేషమున నుండకున్నచో వాడు చెవుడు లేనిదే, యట్లేల నటించవలెను?

మే—చెముడు లేదని నీ కెట్లు తెలియును?

రో—చెముడు లేదని తొలుత నా కనుమాన ముండెను. ట్రిసీ నా సందియము దీర్చెను.

మే—నెల్లీ మూలమున నేనా?

రో—అవును.

*　　　*　　　*　　　*　　　*

మోహావస్థలో నున్నవారి చైతన్యప్రవాహ మపారమై, యంధకారబంధురమై, యస్థిరమై యుండును. వారి చేష్టలు వికృతభావనాకల్పితములు; ఊహలు బుద్ధి జాడ్యజనితములు. మోహ మొక భూతమువంటిది. తా బట్టినవారి నున్మాదులుగ జేసి, వారి జ్ఞానమును హరించును. మోహపాశబంధు లంధులు. ముందువెనుక లరయక, హృదయోద్దీపన ప్రేరితులై వర్తించెదరు.

హాస్పేలునకు తరచుగ వచ్చుచు బోవుచున్న ట్రిసీని చూచి, నెల్లీ వాని రూపురేఖల కచ్చెరువడి మారు వేషమున నున్న నిరూపకుడని యెరుగక వాని చెలిమికై యత్నింపసాగెను. ట్రిసీ కూడ యామెను ప్రేమించుచున్నటుల నటింపుచు వచ్చెను. కాలక్రమమున వారి చెలిమి పరిపక్వ మంది, నెల్లీకి కళ్లు గప్పెను. తరుణవయస్కుడగు సుందరాకార పురుషు డొకడు తన వలలో జిక్కి పరవశు డాయెనని యామె యెంచెను; గాని ట్రిసీ యుద్రేక మొకింతయు నామె పోల్చుకొనలేకుండెను. ఏమియు మరుగుపరచక, నెల్లీ తన రహస్యముల నెల్ల వానితో జెప్పుచుండెను. ట్రిసీ, తన పై వేషమునే గాక, నిజ

మగు పేరు గూడ మార్చి, ఛార్లెస్ డిక్ అను నామముతో నామెవద్ద మెలగుచుండెను.

నాటి సాయంత్రము, నెల్లీ ప్రియుని రాకకై చక్కని దుస్తుల ముస్తాబై, శిరోరుహముల జక్కజేసికొని, యింపగు పరిమళ ద్రవ్యముల జల్లికొని, యూలుతో నేదో యల్లుచు, తన గదిలో సోఫాపై గూర్చుని యుండెను. మాటి మాటికి ద్వారము వైపు జూచుచు యామె ప్రేయసీ యెప్పుడు వచ్చునా యని నిరీక్షించుచు, మిక్కిలి యాతురతతో నిముసములు గడపుచుండెను. అప్పుడామె మనమున నుద్భవించుచుండిన భావనలివి యని కాని, యిట్టివని కాని నిర్ణయించి చెప్పుటకు మానవమానస తత్వవేత్తలకు గూడ నసాధ్యము. ఆతురత, ఆనందము, అనుమానము—అన్నియు నొక్క సారి జనించుచుండెను.

"......అట్లేల యూహింప వలయు? నన్ను నిరాకరింప నుద్దేశ మున్నచో ననుదినమును నాదరికేల వచ్చును? 'నెల్లీ, రేపుకూడ నీవేళకే వచ్చెద'నని చెల్పి, నిన్న నన్ను వదలి చను నప్పుడు, నా వైపు జూచి చిరునవ్వు నవ్వ నేల?......లేదు. ఛార్లెస్ నన్ను నిజముగా ప్రేమించుచున్నాడు. లేనిచో దన విహాస్యముల నెల్ల నాతో నేల చెప్పును? తినబోవుచు రుచు లెంచనేల? నేడు నన్ను దప్పించుకొని చనిన కదా? నన్ను ఛార్లెస్ నిజముగా ప్రేమించ లేదే యనుకొందము. అయినను, నా మాట ద్రోసి వేయునా? పురుషు లట్టి కఠినత బూనుదు రనుట కల్ల!...ఇంకను రాడేల?..." అనుచు దనలో బహువిధముల దలపోయుచు, నెల్లీ తెలియరాని హృదయవేదనంబడి

యుండెను. ఊలుబంతి చేతనున్నదే గాని, నెల్లీ యల్లినది కొంచెమే! ఆమె కేమియు దోచకుండెను. ఇంతలో నొక స్థూలకాయుడగు పురుషుడు గదివద్దకు వచ్చి యొక కవరును నెల్లీ వద్దకు విసరెను. తృళ్ళిపడి లేచి, యామె కవరు దీసికొని, కోపముతో నా పురుషుని చూచుచు 'బిల్లీ—తటాలున వచ్చి నన్నదరజేయవలెనా? వచ్చుచున్నావని తెలియజేయరాదా? కవరు మీఁద బడగనే, తృళ్ళిపడి లేచితిని! —సరియే, వెళ్ళుము' అనుచు మరల సోఫాజేరి కవరు విప్పుచుండెను. ఇంతలో ట్రేసీ వచ్చి తలుపుదరి నిలచెను. నెల్లీ కవరును సగము చించి, కవాటమువైపు జూచునంత, ట్రేసీ యగుపడ, నామె యానందము పట్ట నలవికాకుండెను. బుగ్గలు లొత్త బడు చిరునగవుతో ట్రేసీని పలుకరించి "రమ్ము" అనెను. తోడనే ట్రేసీ ముందువచ్చి, తలుపుల గొంచెము మూసి యామెను సమీపించెను

"నెల్లీ, నేను కొంచె మాలస్యమైనది. క్షమింపుము."

"క్షమించుటకు నే నెవరు? నీ దయయున్న నొకసారి యీ దీనురాలిని చూడవచ్చెదవు; లేకున్న లేదు" అని నెల్లీ మొగము ప్రక్కకు దిప్పి, పల్కెను.

ట్రేసీ తనలో నవ్వుకొని, 'సుందరీ, నాపై నంత కోపమేల? మనఃపూర్వకముగ నీ చెలిమి నే గోరకున్న, ననుదినమును నీ చెంత కేల రావలయు? ఆసంగతినైన గ్రహింపవా?' అనుచు వేడుకొను వానివలె, నెల్లీ హస్తముల బట్టుకొనెను. ఆమె చేతనున్న యుత్తర మంత వాని కంటబడెను.

స్త్రీల కోపమునకు, ప్రియుల యాదరణవాక్యములే కదా విరుగుడు! నెల్లీ ట్రేసీవైపు దిరిగి, కన్నులువిప్పి, పకపకనవ్వెను

"ఛార్లెస్—నిజముగ నన్ను ప్రేమించుచున్నావా? లేక మొగము తుడుపు మాటలచే భ్రమ పెట్టుచున్నావా? నీ వను దినమును నిటకు వచ్చుచున్నవే గాని యొకనాడును నీ యనురాగము వెలిబుచ్చియుండవు. నీపై కోప మనియా, యంటివి? నిజమే. ఒకానొక పురుషు డొక జవ్వని చెలిమిం జేసి, యామె తన్ను ప్రేమించుచున్నదని యెరిగియు, తన కౌగిలి నొసగకున్న, నట్టి క్రూరునిపై నామె కోపము జూపిన దన, సహజము కదా?" అనుచు నెల్లీ తన రెండు చేతులతో వాని కంఠము బట్టుకొనెను. అప్పు డామె చేతనున్న కవరు క్రిందబడెను.

* * * * *

"బార్నాడ్, నీ కిప్పుడు నయముగా నున్నదనుకొందును?"

"అమ్మా, మీదయ కెన్నిని వందనములు. నేడు నా కెంతయో నయముగ నున్నది. లేచి, తిరుగుటకు వలయు శక్తి కలిగినది శరీరమున మరి యెట్టి బాధయు లేదు—కొంచెము బలహీనత తప్ప—" అనుచు వాడు కృతజ్ఞతాదృష్టితో దన్ను జూడవచ్చిన డాక్టరువైపు మొగము ద్రిప్పి, హీనస్వరముతో బలికెను.

తన రోగికి మేలుగా నున్నదని సంతసించి, డాక్టరు చిరునవ్వుతో దలనూచి, వాని నాడి బరీక్షించి, ప్రశ్నల నడిగి, వైద్యశాలనున్న యితరుల జూడ, వడివడిగ నా హాలులోనుండి చనెను. డాక్టరు వేరొక రోగిని పరీక్షింప నరిగిన తోడనే, బార్నాడ్ వద్ద నుపచారముల జేయు "నర్సు" యొకర్తు వచ్చి, వాని పలుక రించెను. ఆమె సుమా రిరువదియేండ్ల జవ్వని.

జీవనాధారము వేఱొండు గానక, యాసుపత్రిలో రోగోపచారమునకై, స్వల్ప వేతనమునకు కుదురుకొనెను.

"బెట్టీ—నిన్ను చూచిన తోడనే ప్రాణములు లేచి వచ్చుచున్నవి. కడు దాహముగ నున్నది. ఏమైన నిమ్ము." అని బార్నాడ్ 'నర్సు'ను వేడుకొనెను.

బెట్టీ యంతట వాని కొరకొక కోపాతో కాఫీ దెచ్చి, యొసగెను. బార్నాడ్ లేచి మంచముపై గూర్చుని, యా బాలిక హస్తములో నుండి కోపానందుకొని యెత్తి త్రాగెను.

"బెట్టీ, కాఫీ నా యడిగితిని—?"

"మరేమి కావలెను—?" అని యామె చిఱునగవుతో నడిగెను.

"నే గోరినది—నాకిమ్ము. నీ పుణ్యముండును" అనుచు వాఁ డామెను ప్రార్థించెను.

"ఇప్పు డిచ్చుటకు వీలులేదు. డాక్టరు మరల రావచ్చును. రాత్రి యొసగెదను—లెమ్ము" అని పల్కి, బెట్టీ వాని హస్తమునుండి కాఫీ గిన్నె నందుకొని, హాలు వీడి చనెను.

బార్నాడ్ కు మధుపాన వ్యసనము కలదు. కడచిన రాత్రియే వాఁ డాసుపత్రికి గొని తేబడినను, యిప్పటి నుండియు వాఁడు బెట్టీని మచ్చిక జేసికొని, యధికారులకు దెలియ రాకుండ విస్కీని కొని తెమ్మని వేడుకొను చుండెను. బెట్టీ హృదయము చాల మెత్తనిది. తన యుపచారము క్రింద నున్న రోగుల నామె కడు దయతో జూచుచు, వారి కష్టములను తన కష్టములుగ భావించుచు, శ్రద్ధతో నౌషధముల నొసగుచు, వారి కష్టసుఖముల నెల్ల జెప్పుమని యొక స్కూలు బాలికవలె

కడు ముచ్చటతో వారిచరిత్రల నాలకించుచుండును. వైద్యశాలకు వచ్చిన దాదిగ, బెట్టీ యనుక్షణమును బార్నా డనువాని చరిత్ర దెల్పుమని కోరుచుండెను. విస్కీ నిచ్చినచో వాడు సర్వమును చెప్పెదనని యామెను దువ్వుచుండెను. పడవనశించుతరి, వా డెట్లు జీవములతో రాగలిగెనో, తెలిసికొన బెట్టీ కుతూహలపడుచుండెను. సహచరులగు యితర నర్సు లామెకు బార్నాడ్ గూర్చి పరిపరి విధములగు వింతచరిత్రల జెప్పుచుండిరి. ఎటులైన వాని నోటనే సర్వమును దెలిసికొన నిశ్చయించి, బెట్టీవాని తులితగవున కంగీకరించెను. వాడు బ్రాందీ విస్కీని కోరునప్పుడు, కూడ దని యెరిగియు, నధికారులకు దెలిసిన, దనపై గోపింతురని జంకియు, నామె రహస్యముగ వానికా కృత్రిమపానీయము నొసగుట కియ్యకొనెను.

కాఫీ త్రాగినపిమ్మట బార్నా డామెను కడు దీనముగ వేడుకొనుటచే, బెట్టీ వానిపై గనికరమూని, యప్పుడే లోని కేగి కొద్దిగ, విస్కీనొక గళాసులోబోసి, వానికొసగెను. పిమ్మట వానిదరి గూర్చుని యాబాలిక, వాని చరిత్ర జెప్పవలెనని ప్రార్థించెను. ఒకటి రెండుత్తరములు వానికై నామె వ్రాసిపెట్టినచో, దనకథ దెల్పువాడనని బార్నాడ్ అనెను. కా దనక, బెట్టీ వానికొరకై యుత్తరముల వ్రాసెను. ఇక జెప్పకున్న బాగుగ నుండదని యెంచికాబోలు, వా డంత దనచరిత్ర నిట్లు చెప్పదొడగెను:——

“హూకర్ నాయకత్వమున 'తుపాను' నడి సముద్రమున యగ్నిహోత్రిని వాత బడెనని నీకు దెలసిన విషయమే ఆయోడపైనుండిన ప్రయాణీకులలో నేనొకడను. ఓడ, నిరూ,

లముగ గాలిసపిదప, యెక్కడికక్కడ పడవ భాగములన్నియు నూడి, పేలినవి. ప్రాణములపై నణుమాత్రము నాశ జూపక, హాహాకర్, పడవలోనే యుంటి, దానితో తా గూడ నీట మునిగెను. ఓడ శిథిలమగునప్పుడు జనులందరును నీటగ్రుంకిరి. దైవ కృపవలన, నా కొక దృఢమగు కర్రబల్ల చేజిక్కినది. నాకు, యీత బాగుగ వచ్చియుండుటంజేసి యాబల్ల నూతగా బట్టుకొని, యెట్టకేలకు కొంతదనుక నీటిపై దేలియుండ గలిగితిని. చాలసేపట్లు పిడికిట ప్రాణములబట్టుకొని, యీదులాడుచుండ. సమీపమున నాకొక తెప్ప కానవచ్చెను. అది ప్రాణరక్షణ పడవలలో నొకటియని దెలిసికొంటిని. తక్కుండిన జనులేమైరో నాకు తెలియదు. ప్రవాహముచే నది తిరుగబడినప్పుడు, వారందరును, నీటమునిగిరనియే నానమ్మకము. ఏమైననేమి, దేవుడది నాకొరకే ఖాలీచేసి పంపెనని సంతసించి యందుపై నెక్కితిని. పడవలో నీరు చేరియుంటగాంచి, ముందుగా నీటిని త్రోడివేసితిని ఒక్కడనే యగుటచే పడవ నామట్టుకు విశాలముగనే యుండెను. కాని పడవలో తినుబడి పదార్థము లెవ్వియును లేకుండెను. చేయునదిలేక, దైవముపై భారమునునిచి, యందు కూర్చుంటిని. పడవ గడుపుటకు శక్తి చాలకుండెను. కెరటముల చిత్తము వచ్చిన దిక్కునకు పడవ పోవుచుండెను. పడవ ప్రక్కకే మాత్రము వంగుచున్నను, 'నాపని సరి' యనుకొనుచుంటిని. ఏవైపు జూచినను తీరము కానరాకుండెను. అట్లొంటరిగ, ప్రతినిముషమును మరణమునకు సిద్ధమై, కూర్చుండియుంటిని. ఆకలి వేయుచుండెను. దాహమునకు మితిలేకుండెను. అలసి యుంటచే గన్నులు మూతబడుచుండినను, నిద్రరాకుండెను. కొంతసేపటికి

నాకు స్మారకము తప్పిపోయెను. ఎంతసే పట్లు స్మృతిలేక పడి యుంటినో తెలియదు. మరల నేగనువిచ్చునరికి జిహ్వ చీకట్రియై యుండెను. ఆననము మబ్బుగ్రమ్మి యుండెను. చంద్రోదయ మైనదో లేదో తెలియ రాలేదు. అంతలో మేఘములు గర్జింప సాగెను. ఆ సకమున మెఱుపులు గానవయ్యెను. చిన్న వర్షము ప్రారంభించెను. రొజ్జగాలి వీవ దొడగెను. వర్షపుజల్లు పడున ప్పుడు వెలకిల బడుకొని, నోరు దెరచి, యా చినుకులతో నోరు దడుపుకొన యత్నించితిని; గాని, చినుకులు చిన్న వౌట చే, లాభము లేక పోయెను. పడవలో నేమైన నీరు చేరినచో, నది త్రాగ వచ్చునని సంతసించితిని; కాని యట్టి యదృష్టము జేకూరలేదు. జల్లు వెలిసిపోయెను. ఆ చిఱు వర్షమునకు నే ధరిం చిన దుస్తులైన బాగుగ దడియలేదు. బట్టలు తడసినచో, పిం డుకొని, యా నీళ్లనైన ద్రాగ వచ్చునను ఆశతో నుంటిని. లాభము లేకుండెను. మరికొంతసేపటికి, మేఘముల చాటు నుండి చంద్రుడు తొంగిచూడ మొదలిడెను. క్రమక్రమముగ మేఘములు చెదరి, యదృశ్యమయ్యెను. వెన్నెలలో నేనై పు జూచినను నీరు తళతళ నద్దము వలె మెరయుచుండెను. ఆకలి గడి యూరటియై తెలియ రాకుండెనే, గాని, దాహాతీవ్రత మాత్ర మధికమై, వేధించుచుండెను. జలమధ్యమున నుండి యు, నొక్క చుక్క నీరైనను త్రాగుటకు లభించకుండె గదా యని, చెప్పరాని దుఃఖము పుట్టెను. అంతకంతకు మొగము తిరిగినట్లయి, కన్నులు చీకట్లుగ్రమ్మి దృష్టిమాంద్యమాయెను. ఆహార నీరములు లేక యీ నౌకపై నే నేకాకినై గూర్చుని, కృశించి చచ్చుటకన్న, నీట మునిగి యొక్కసారి ప్రాణముల

గోల్పోవుటయే యుత్తమ మని, తలచితిని కాని, యట్టి సాహస కృత్యము జేసి యాత్మహత్య నొనర్చుకొనుటకు ధైర్యము చాలకుండెను. ప్రాణములపై మక్కువ, నన్నట్టిపనికి దుక్కగా జేసెను. కొంత సేపటికి నాకు శరీరమున జిరి చమ్మట క్రమ్మి తెలివి తప్పెను. ఆ పిమ్మట నేమి జరిగెనో నాకు దెలియదు. నేనిచ్చటికి కెప్పుడువచ్చితినో, యెటుల వచ్చితినో, యెవరు నన్ను గొని తీసుక వచ్చిరో—యేమియుగూడ నాకు లేశమును జ్ఞాపకమునకు రాకున్నది. "తుపాను" దగ్ధమగుచున్నప్పుడు, హఠాక్ రొసగిన వైర్లెస్ టెలిగ్రాము వలన నేదో స్టీమరు చాల యాలస్యముగ నాప్రదేశమునకు రాగలిగి యుండెననుకొందును. పడవనుండి నన్నది యెత్తి తీసియుండును. రాత్రి నన్ని తీరమున చేర్చి, మీ యాసుపత్రిలో నొప్పగించి, యా వోడ తనమార్గమున నేగియుండును. ఇట్టి, ఇవియే నాకథ. ఏమియు దాచక నీతో సర్వమును జెప్పితిని."

కోటీశుతనయ

పదవ ప్రకరణము

క్రోధి

“ సీ॥ గతివిహారి రోదసీకుహర మొక్కటఁ ముంప
నుప్పొంగు పరిశయావసాధికంబై,
జగము లన్నియు నొక్కసారి భస్మము సేయ
నదరెడు కల్పతుయాగ్నికంబై,
బహుపర్వతారణ్య పటలిఁ జూర్ణము సేయఁ
గడఁగు సంవర్తాశుగంబు కంటె;
బ్రహ్మాండ భాండంబుఁ బట్టి బ్రద్దలు సేయఁ
దివిరెడు విలయ భైరవునికంటె;
నధిక గాంభీర్య, మతులితం బగుప్రతాప,మున, నధిక వేగ మద్భుతంబైన రౌద్రి
మియ్యనిల భ్రమింపక కలదిరవిమోఘ్రిల, వారిఁగీర్తింతురే వసుమతీశ.”

ఉత్తరరామాయణము.

ప్రొద్దు పోయి, సుమారు, రెండుగంటలై యుండెను. మగ డింకను భోజనమునకు రాలేదని, రోజా మిగుల యాతురత తో వేచియుండెను. చీకటి దట్టమై యుండెను. నాడు మబ్బు క్రమ్మియుంటచే, నాకసమున నక్షత్రములుగుపడకుండెను. భర్త రాకకై నిరీక్షించుచు, రోజా యేమేమియో దలపోసి కొనుచు, గూర్చుని యుండెను.

“నేటి యుదయమునుండియు, నానాథు డేనిమిత్తముకనో, మిగుల క్రోధావేశుడై యున్నాడు. టామీ మూలమున నేదో ముఖ్యకార్యము జేయ సమకట్టి యుండినట్లున్నది. లేనిచో

వాని మరణమునకు దా నింత వగచుటేల? ఇటుపై దా నేపని జేయ గడంగినను, 'రోజా, నీ వద్దు జెప్పకుము' అని నాతోన నెను. ఎట్టి విపరీత కార్యము నుద్దేశించెనో! నాకనుమాతృము బాడగట్టుకున్నది. ఆఫీసు నుండి మరలి వచ్చిన పిమ్మట నెన్న డును, మరల వెంటనే యిలు విడచు వాడు కాడు; నే డేలకో మిక్కిలి వేగముగ దుస్తుల మార్చుకొని, 'యిప్పుడే వచ్చెద' నని పల్కి, చనెను. ఇంతదనుక రాకుండుట జూడ, నేదో య వసరమగు పని మీదనే యరిగి నట్లు దోచును."

ఇట్లు రోజా తనలో దా ననుకొనుచు గూర్చునియుం డ, వడివడిగ దలుపు దెరచుకొని, బ్లాకీ లోపల బ్రవేశించెను.

"నాథా, చాల యాలస్యమయినది-వంటకములు జల్లా రుచున్నవి. భోజనమునకు వేగిరపడుము" అనుచు రోజా కుర్చీ నుండి లేచెను.

"నాకేమియు నాకలి లేదు.—కాని" అని వాక్యము బూర్తి చేయకయే, తన గదిలోనికి జని, బ్లాకీ, యుడుపుల దీసివేయుచుండెను.

టేబిలుదరి భోజనమునకు గూర్చుని యున్నప్పుడు, కొంతసేపటికి బ్లాకీ, నిజపతి నుద్దేశించి, సంభాషింప దొడగెను.

"రోజా, యింతదనుక నే నేపనిపై బోయియుంటినో తెలియునా?"

రోజా—ఎట్లు తెలియగలదు? నాకు గర్ణపిశాచి లేదే? (అని మెల్లగ నవ్వెను).

బ్లాకీ—(కొంతదనుక మాటాడక) ఆడబోవు తీర్థము నే నెదురైనది. కాకి వ్రాలుట, పండు పడుట కలసి వచ్చినవి.

రోజా—అనగా?

బ్లాకీ—అనగా నాకోరిక సిద్ధించునను మాట!

రోజా—(తెల్లబోయి చూచుచు) నాకేమియు బోధ పడలేదు.

"అటులైన, వినుము. పీటర్ నెరుగుదువా? మేరీకి మేనత్త కొడుకు. ఇంతదనుక వానితోనే మాట్లాడుచుంటిని. వాడు మేరీని పాప మతి గాఢముగ ప్రేమించుచున్నాడు. ఆమె నడవడిక బట్టి చూడ, వానికి మేరీ వశపడు నట్లు దోచలేదు. దోలోపై నామె మనసు నిల్పియున్నదని పీటరు గ్రహించెను. దోలో లేకుండినచో, నామె పీటరును వరించుట కభ్యంతర ముండదని వాడనుకొను చున్నాడు. పీటర్ చాల ధనవంతుడు. దోలోను వాని కడ్డముగా లేకుండ జేసినయెడ, నాకు పీటరు చాలబహుమానము నొసగుటకు సిద్ధపడెను. ఆపిదప, మేరీయే వానిని చేపట్టినచో, నామె యాస్తికి గూడ వాడే యధికారి యగును. అప్పుడందులో నర్ధ భాగము నిచ్చివేయుట కంగీకరించుచున్నాడు."

"(భయదృష్టితో మగని దిలకించుచు) పీటరుకు దోడ్పడ నుద్దేశించితివా?"

"అవును; ఈ విషయమున నీ వేమియును, వ్యతిరేకము గా జెప్పకుము. అటుల జెప్పినను, నే నిదివరకే మాటనిచ్చితిని గావున నాయూహ మార్చుకొనను."

"(ఆలోచించుచు) పీటరు నిన్నెట్లు కనుగొన గలిగెను?"

"ఆ వ్యవహార మంతయు మన "జెసీమా" మూలమున జరిగినది. పీటరు యుద్దేశము నతి నేర్పుమెయిం గనుగొని

యామె నాకెరుక జేసెను. అందుపై పీటరుకు నేనొక జాబు వ్రాసితిని."

"ఏమని?"

"'నీ కార్యము నిర్వహించగలవానిని పొద్దు గ్రుంకిన యొక గంటకు 'ఫలానా' ప్రదేశమున గలుసుకొని మాటాడు కొన వచ్చును.' అని."

*   *   *   *

నాటి సాయంకాలము రోలో, లాలీ మంది రమునకు వచ్చి, మేరీతో చాలసేపటివరకును, యుబుసులతో గాల యాపనము చేసెను. పుష్పితారామమున కెదురుగ నుండు మేడ చీడీపై వేయబడిన మెత్తని యాసనముపై సుఖాసీనులై వారిరువురును సంతోషముతో మాటలాడుకొనుచుండిరి.

"మిత్రమా, రోలో, నీవా విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రము వెదుకకుండినచో, నే మరణించియే యుందును కదా? కెన్ని యత్నములన్నియు గార్యము లేకుండెను. నే నీపాటికి—"

"మేరీ, పోనిమ్ము. ఆ విషయము గూర్చి యిప్పుడాలోచింప నేల? నీవంటి సుకుమారిని తీసుకొని పోవుట దేవునికి మాత్ర మానందమా? నీ మరణము దేవతలకు గూడ కన్నుల నీరు దెచ్చును. అందుచే బరమేశ్వరు డప్పుడు నాకా సాహసము నిచ్చెను. లేకున్న, నాకంత ధైర్యమెట్లు కలిగెను? అది కాక 'ఎలెక్ట్రికల్ రీససిటేషన్' చికిత్స నే నెన్నడును చేసి యుండలేను. నిన్నటి యత్నమే మొదటిది. యంత్రము నడుచుచుండిన కొన్ని నిముసములకు, నీ కనురెప్ప లదర దొడగెను. అప్పుడు నాకు గలిగిన యానంద మిట్టిదని తెల్పుటకు

సాధ్యముకాదు. కాని నాకొక యనుమానము కూడ భయపెట్టుచుండెను. విద్యుచ్ఛక్తియే నీ కన్నుల దెఱచెనో, లేక నిజముగ నాశక్తి శరీరములో బ్రసరించుటచే నీకు మరల తెలివి వచ్చి కన్నుల విచ్చితివో—అప్పటికింక నాకేమియును స్పష్టముగ దెలియకుండెను.”

(వాని భుజముపై జేయివేసి) “రోలో, నీకు నే నెంతయు కృతజ్ఞురాలను. నీఋణము దీర్చుకొనలేను. నాకొఱకై నీవు మృత్యుముఖము కూడ నెదుర్కొనుచున్నావు! వంతెన పైనుండి సాహసించి నన్ను రక్షించుటకు నీట దుమికితివి. వైద్యుడు విపత్కాలముల నొసగు నప్పుడు నాకల్లై తోడ్పడితివి. చచ్చిన దానిని మరల బ్రదికించితివి!”

“నీ వట్లు వచించుట నాకు విచారము గలుగుచున్నది. స్నేహము పట్ల, మన మొండొరులకు దోడ్పడుట విధాయకము కాదా? అట్లైనచో, నీయెడ నేజేసిన ఘనకార్య మెద్ది? నీ చెలిమి గలిగియుండిన నా కంతియే చాలును. నిన్నెఱుగుటయే నాకొక—”

“ఏమి? చిన్న నాటనుండియు మన మొండొరుల నెఱిగికొని, మైత్రీభావముతో నుంటలేదా? నన్ను నీమిత్ర వర్గములో నింక జేర్చుకొనజాలకున్నావా? అవును, నీకు నే నేమి యుపకారము జేయగలిగితిని? నిజమే—”

“చెలీ, అట్లనుట నీకు ధర్మమా? నీకంటె నాకు సన్నిహితమిత్రు లెవరున్నారు?” అని సుందరి హస్తము నదిమిపట్టుకొని, మందహాసముతో నామెవైపు జూచుచుండెను.

ఆకన్యకామణి తన భ్రమర నేత్రములతో రోలోవైపు

చూచినప్పుడెల్ల, యా యువకుని గుండియలు ఝల్లు మనుచుండె ను. రోలో చంచలహృదయుడు కాడు. ఏ స్త్రీనికూడ నాత డిదివరకు జేరదీసి ముచ్చటతో ముద్దుల మూయలేదు. మేరీ యన్నదో, చిన్ననాటి స్నేహితురాలు. సుగుణాలకుప్పయగు ము ద్దులాడి. కాని, యామెయెడ గూడ రోలో బహు జాగరూకత తో వర్తించుచుండెను. తన్ను లోలోన ప్రేమించుచున్నాడని, మేరీ యెరుగునేమో కాని రోలో మాత్ర మెన్నడును, ఆమె తో నట్లు ప్రియాలాపము లాడియుండలేదు. కాని, నా డామె గనపఱచిన యనాథత్వ దీనత్వములకు, రోలో హృదయమున నొక్కింతయుదం, శరీరముగరుపెక్క పులకరింప దా జట్టుకొనియు న్న హస్తకమలము నొక్కింత యదిమి యభిమానము ను వెల్లడి చేయుటయే గాక, యామెను తనవైపుకు కొంచెము లాగెను. ఆలలనామణియు నందు కాటంకము గనపఱచక, రోలో దగ్గరజేరెను. పిమ్మట వా రొండొరులతో నేమియు మాటాడ లేదు. మేరీ మాత్ర మొక్కసారి రోలోవైపు తేరిపార జూచి చిరునవ్వునవ్వుచు, మొగము వంచెను. కమల గులాబు లేకీభ వించి యక్కలిక ముఖపద్మముగ నేర్పడెనా యనునట్లు, సుంద రి నెమ్మోము నప్పుడు నూతనశోభ చే వికసించెను. జవ్వనిని రోలో తనవైపులాగికొని, తన బాహువల్లికల నామెను చిక్కజేసి హృదయాంతరాళమునుండి యుబికి వచ్చుచుండిన మోహాము నొక్కసారిగ నణప నుద్దేశించినట్లు, యాతురతతో నాయింతి యధరము ముద్దాడెను.

"కూలీ—కూలీ...దా!"

కుర్చీదిగి, వెనుదిరిగి పోవుచున్న "కూలీ"ని బ్లాకీ పిలిచి తనప్రక్క గూర్చుండబెట్టి, కొంతసేపుదువ్వి, "కూలీ, నీయవసరము వచ్చినది. నీకార్యముజయించుకొని వచ్చితివా, నీకన్న నాకు మిత్రులింకొక రుండరు" అని యేమో యనుచుండెను. యజమానుని యాదరణకు ముదమంది, మర్కటము తలపైకెత్తి వానివైపు జూచుచుండెను బ్లాకీ యుద్దేశము "కూలీ" గ్రహించెనా? వాని పల్కుల నర్థముచేసి కొనగలిగెనా?—.

మానవుని జ్ఞానమున కంతము లేనటుల గానవచ్చుచున్నది! నరుడు సముద్రముల దాటుచున్నాడు; వాయువిమానముల నిర్మించి, గాలిలో పక్షివలె నెగురుచున్నాడు; వేడిమి, వెలుగు, విద్యుచ్ఛక్తి మొదలగు సృష్టివైచిత్ర్యముల దనయుపయోగమునకై వినియోగించు చున్నాడు; భూమి బెకలించి, వెండిబంగారముల ద్రవ్వుచున్నాడు. లోకములోనున్న జీవరాలలోనెల్ల మానవు డుత్తముడు! జ్ఞానవంతుడు!! బలవంతుడు!!!

వ్యాఘ్రహర్యక్షములవంటి ఘాతుక మృగముల నవలీల మడియించు శక్తియేకాక, నరునకట్టిజంతువులను మచ్చికజేయు బుద్ధి విశేషముగ గూడనున్నది. పులులు, సింహములు, ఏనుగులు, మొదలగు జంతువులను మచ్చికజేసి, వాటిచే ననేక పనుల జేయించుచుండుట మనము "సర్కసు"లో జూచుచున్నాము. పాములవాడు నాగస్వరము బాడి త్రాచుల లొంగదీయుట మనకు వింతకాదు. మానవుడు తన జ్ఞానము వలన ననేక వింతల జేయుచున్నాడు.

"కూలీ" యను కోతిని పెంచి, మచ్చికజేసి, బ్లాకీ యా

ఖంతువున కనేక విద్యల గరపి, దానినొక సేవకునిగా జేసెను. యజమానుడు నేర్పిన పనులనెల్ల నతివిధేయతతో జేయుచు, "కూలి" బ్లాకీ వద్ద మచ్చికపడి సంచరించుచుండెను.

"కూలీ,—నేడు నీవుచేయనలసిన కార్యము మిక్కలి కష్టతరమైనది. జయించుకొని రమ్ము!" అనుచు బ్లాకీ, కోతిని దువ్వుచుండెను.

ఇంతలో రోజా లోనికివచ్చి, మగనివైపుజూచి, యాశ్చర్యముతో, కొంతదూరమున నిలచియుండెను. బ్లాకీ యామెను చూచి, "రోజా—వచ్చి, కూలీని దీవింపుము!" అని నవ్వెను.

"నాథా! నేడు కూలీకి పని చెప్పిరా?"

"అవును—ఆఖరు ఆధార మదియే—టామీ పడవలో జచ్చియుండకున్న, నిప్పుడు 'కూలీ' యవసర ముండకుండును. కాని, పరిస్థితుల కర్తవ్య మాలోచింప, 'కూలీ' చేయవలసిన పనియే ముఖ్యమనితోచినది."

మగని పల్కులాలించి, రోజా నిశ్చేష్టురాలై, కొంతడనుక నేమియు మాటాడక, పిదప బ్లాకీ భుజముపై జేయవేసి, "ఇంకను టామీ సంగతి రూఢిగ దెలియునిదే యీ కార్యమనకు సాహసింప నేల? కొన్ని దినములు వ్యవధి లేదా?" అనెను.

"ప్రియే. యేమి నీ వెర్రి!" అనుచు నామెను దగ్గరకు లాగి, ముద్దిడి, "రోజా, నీకెందు శాభయము? కాలయాపన మొనరించిన మన కేమి లాభము? కొన్ని దినములు వ్యవధియున్నదని యుపేక్ష జేసిన, నెంత హానియో నీవు గ్రహింపలేకున్నావు. శీఘ్రముగ దానిని కడతేర్చిననే కాని ముందున్న కార్యములు సాగవు!" అని బ్లాకీ రోజాతో బల్కెను.

"అయిన నీయిష్టము. కాని యీమర్కటమంత సాహస కార్యము జయించుకొని రాగలదా, యనిసంకోచించుచున్నాను."

* * * *

రోలో, తన గదిలో టేబిలుదరి గూర్చుని, రసాయన శాస్త్రగ్రంథము నొకదానిని పఠించుచు, మధ్యమధ్య తననోటు పుస్తకములో నేదో వ్రాసికొనుచుండెను. నిరూపకుడు కూర్చుని యున్న గది, నలుచదరముగనుండి, విశాలమై, యద్దమువలె శుభ్రముగనుండి, కొలదివస్తువులచే నలంకరింపబడి యుండెను. ఆయన శయనించుటకు మెత్తని దూదిపఱుపుతో నొకవైపు యినుపచట్టపు పందిరిమంచ ముండెను. టేబిలుదరి యాయన కూర్చునియున్న కుర్చీకాక, వేరొక సోఫా కుర్చీయును, యింకొక బెత్తుకుర్చీయును, యుండెను. టేబిలునకు కుడివైపున నొక పెద్ద బీరువా పుస్తకములతో నిండియుండెను.

దక్షిణమున నున్న కిటికీ గాజుతలుపులతో మూయబడి యుండెను. గది ద్వారమునకు వ్రేలగట్టబడిన తెర క్రిందవరకును జారి పడుచుండెను. నిశ్శబ్దముగనున్న యీగదిలో నొంటరిగ గూర్చుని రోలో వ్రాసికొనుచుండ, టేప్రిసీ ప్రవేశించి, యతని యెదుటనిలచెను. రోలో వానిని కూర్చుండుమని కుర్చీ జూపి, "టేప్రిసీ, ఇంత రాత్రియప్పుడు తిరుగ వచ్చెదవని యనుకొనలేదు. నీకొఱకై కొంతదనుక నిరీక్షించి, మరి నేడు రావని నిశ్చయించుకొంటిని. నీవేగిన కార్య మేమైనది?" అని యనెను.

రోలో చూపిన యాసనమున సుఖాసీనుడై టేప్రిసీ కొంతదనుక నేమియుబలుకక, చిరునవ్వు నవ్వి జేబులోనుండి యొక యుత్తరము తీసి, రోలో కిచ్చెను. రోలో అందుకొని,

యాలేఖ జదివి, యేమియు నర్థము జేసికొనలేక, యాలోచిం చుచు గూర్చుండెను.

"కొలది దినములలో వచ్చుచున్నాను. నే వచ్చితినని మెల్లరు దలచుట మంచిదే నైయుండి.

ఫ్రాన్సిస్ బొగ్నాడ్."

"ఫ్రెసీ, ఈ యుత్తరమున కర్థమేమి?" అని రోలో యనెను.

"(చిరునవ్వుతో) ఇందుమూలమున బామిరా జీవించి యున్నాడనియే గాక, కొలదిదినములలో వా డిచ్చటికి వచ్చు న్నాడని కూడ విశదమగుచున్నది."

"(తన డైరీపుస్తకము దీసి, యందు బొగ్నాడ్ లేఖను వ్రాసికొని) అయిన, వాని నిజమగు నామ మిదియేనా?"

"అవును."

"ఈ యుత్తరమును హోటలువద్ద నే సంపాదించితివా?"

"అవును."

"ఎట్లు?"

"నే నచ్చటి కేగునపటికి, నెల్లీ యీ యుత్తరము గల కవ రు విప్పుచుండెను. అంత నే నామెను సమీపించితిని. నేదగ్గరకు రాగానే, నెల్లీ, యుత్తరము నటుమరచి, నాకంఠముబట్టుకొని-"

"సరియే, అటులైన నీ వీయుత్తరమును తీసి భద్రపర చితి వని యామెకు దెలియదు?"

"కాదు. ఆమెకు నే నీయుత్తరముదీసి చదివితినని కూడ దెలియును."

"(ఆశ్చర్యముతో) అయిన, నెల్లీ నిన్నుమాటాడక,

నీచేతికి లేఖ నిచ్చినదా?"

"లేదు లేదు. ఉత్తరము జదివి బల్లపై బడవేసి, నెల్లీతో నాకు తీవ్రమగుదాహము పుట్టుచున్నదని యంటిని. ఆమె వెంటనే లోనికి జని యొక షాంపేని బుడ్డి దెచ్చి మూత దీసెను. రెండు గ్లాసులలో నాదారినకము బోసి, యామె చూడకుండ వస్తుమందు నొకగ్లాసులో గలిపితిని నే నొక గ్లాసును సేవించుచు, నెల్లీనికూడ త్రాగుమని బలవంతముచేసితిని. నామాట దోసివేయలేక, యామెయు, గ్లాసుపై త్రాగనారంభించెను. కొంతసేపటి కామెకు చైతన్యము తప్పి, పిచ్చిదానివలె యయ్యెను. సోఫాపై నామెను పండుకొనబెట్టి, యీ లేఖగల కవరుదీసి యుత్తరముసంగ్రహించి, వరుల కవరునట బాగా నుంచి, తలుపులు మూయకనే, గదివీడి, వెలుపలికి వచ్చితిని. పూర్తిగా నామె కింకను స్మారకము దప్పియుండక మునుపే, నామెతో వెర్రివెర్రి ప్రేమవాక్యముల బల్కుచు, హొర్సాప్ సంగతి యడిగితిని. ఆమె మాటలబట్టి నాకు బాపిరా యని నిర్ధారణజేసికొంటిని.

* * * *

అర్ధరాత్రిము కావచ్చినది. జనసంచారము తగ్గి పట్టణమెల్ల నిశ్శబ్దముగ నుండెను. జనులు వారివారి కార్యముల నాటికి ముగించికొని, శయ్యలజేరి నిద్రాముద్రితులై యుండిరి.

కోతిని వెంటబెట్టుకొని బ్లాకీ వచ్చుచుండెను. యమభటునివలె నిర్దయత్వమూని యొక ప్రాణనాశనమునకై యుక్తి బన్ని యరుదెంచుచున్న బ్లాకీ నవ్వుడు చూడగలుగువారికి, వాడొక పిశాచమువలె నగుపడును. నల్లని దుస్తుల ధరించి, నీర

స్వామీదుగా నొక యున్నివలెన గప్పుకొని, రోడ్డుపక్క నుండి నడుచుకొని వచ్చుచున్న యీ తురుచ పురుషుని హృదయమెంత కఠినమైనదో కాని, వానికెట్టి కఠిన కార్యములలో నైనను జంకులేకుండెను. నాటి నిశా సమయమున, తన పెంపుడు కోతిని వెంట దీసికొని బ్లాక్, నడచి నడచి, తుదకు రోలో నదిరించియున్న గది కిటికీవద్దకు వచ్చి నిలచెను.

నిరూపకుడు తన సహచరుడగు ఫ్రెసీని పంపివేసిన పిదప, కొంతదనుక నేమో యాలోచించుకొని, రాత్రి యగుటచే జాగ్రకాలము మెలకువతో నున్నచో, దేహారోగ్యము చెడు నని యెరిగి, సెజ్జజేరి, పండుకొనియెను. పగలెల్ల బనిలో నీదులాడు చుండుటచే, వానికి గన్నులు మూయగనే తెలివిదప్పి నిద్ర పట్టవలసినది. కాని నాడు వానికి కన్నులనిండ నిద్ర రాకుండెను. సెజ్జ జేరిన దాదిగా, వాని కొక మనోహారిణి మోహనాకారము కన్నులయెదుట నాట్యమాడు చుండెను. బ్లాకీని జయించుటకు నడ్డిగట్టి, సాహసముతో బని చేయుచున్నాడే కాని, రోలా నిజవైరియగు మన్మథుని బారికి దాళలేకుండెను. మేరీపై వాని మనసు తగుల్కొని, మరలించుటకు వాని నశక్తునిగా జేసెను. గదిలోనుండిన విద్యుత్కాంతిని, వెన్నెలలోని మెరపువలె, లేనవ్వు వాని ముఖమంతట నాక్రమించె. కన్నులు మూసియున్నను, వానిని మెలకువలో నున్న వాని వలె నగుపడ జేయుచుండెను.

బ్లాకీ సులభ సాధ్యముగ కిటికీ తలుపుల నూడదీసి, తూలీ చేతికొక వాడి చురకత్తినిచ్చి, కోతిని మెరల మెరల దువ్వి దాని చెవులో నేమో చెప్పి లోనికి బంపెను. చప్పుడు

చేయక కొంతలో ప్రవేశించి, రోలో శయనించి యున్న మంచము నెక్కెను. ప్లాకీ కవాటము దరినిలచి కనిపెట్టు చుండెను.

కమ్మని నిద్దుర కన్న, భూలోకమున నానంద దాయకమగు యుత్తమావస్థ వేరొండు లేదు. మెత్తని దూదిపరుపు పై మేనువాల్చి, వెచ్చగ బండుకొన బోవు సమయము కన్న, మెలకువావస్థలో ముదము గూర్చు తరుణము వేరేదియు లేదు. శయనించ బోవునప్పుడు, మనకు, పొందవలసిన మేలు, ముందుకింక రానున్నదని దెలియుటచే, హృదయమునందొక విధమగు తాపి, వెచ్చదనము, ఆమోదము, ధీరత్వము—ఒక సర్వరాగసమ్మిళిత వికారము, జనించును. పగలెల్ల బనిపాట్లచే నలసి యుంటచే, శరీరము ప్రకృతిస్వావస్థ నుండి దూరపడుట కాయత్తపడుచుండును. జోకొట్టుచుండిన తల్లిచేయి ముద్దుబిడ్డనుండి తీసివేయబడినట్లు, కనులను మూసికొనిన పిదప, మెల్లమెల్లగ మనకు తెలివితప్పి, యొక నిర్వికారావస్థ వచ్చును. దానినే పెద్దలు నిద్ర యనిరి. నిద్రా, పెద్ద నిద్దురకు దోబుట్టువు! అట్టి యవస్థలో మనకీ ప్రపంచముతో నెట్టి సంబంధమును లేదు. అంతయు మరచి యొక దివ్యస్థితియందుందుము.

ఒకానొకప్పు డట్టి గాఢనిద్రయం దుండక, మనము కలతనిద్దురకు లోనగుదుము. అత్తరుణమున మనకు స్మారకము దప్పియే యున్నను, ప్రపంచజ్ఞానము పూర్తిగ నుండక పోదు. శయనించియే యుందుము—కన్నులు మూతవడియే యుందుము—కానియొక విధమగు తెలివితోనుందుము. అట్టి యవస్థలో శరీరము మన యధీనమున నుండదు. కాని మనసు మాత్రము స్వాధీనమైయుండును. ఈ సిద్ధినిద్రకును, మెలకువకును, మధ్య

సమ్మోహమై యుండును. అప్పుడు మనమొక నిమిషకాలంగూడ నుం డవచ్చును. మనము నిద్రించియుండగ పరిసరముల ధ్వనులను, వస్తువులను కూడ మన కప్పుడు తెలియవచ్చు చుండును. సమీ పమున నెవ్వరైన మాటాడు కొనుచుండినచో వినగలుగుదుం దుము—అన్యు లెవ్వరైన దగ్గరకు వచ్చినచో, గనిపెట్ట గలు గుదుము. కాని ప్రాతఃకాల మేలుకొనిన పిదప నేమియు జ్ఞాపక మునకు రాకపోవచ్చును. అట్టి వైరాగ్యముతో, నిద్రయు నవ సరమున, నిజస్థితిని, భావానా కల్పిత స్వప్నమును, భేదము యు గానరాదు. నిజమే కలగను, కలయే నిజముగను, తోచు ను. శయనించుటకు ముందు మన సమీపమున నెవ్వరును లేకుండినను, కన్నులు మూసి నిద్రించు చున్నప్పు డెవ్వరైన మన శయనాగారమునకు వచ్చి మెలగుచుండిన యెడ, వారిని నిద్రలోనే మనము దిగులుపడ జాలుదుము.

నిరాశతో మ గదిలో చేయుండిన మంచముపై నెక్కి, (పూలిస్! కూడిచేరి గద్దియొద్దగాని, సాష్టాంగము పైకెత్తి, గోలో గుడిసెమ్మపై దన కొప్పు కొనుచు నాకత్తితో గుచ్చుచు నాయు ప్రపడెను. పాపము మనస్ఫూర్తిగా నీ యజమానుని యాజ్ఞ శిర సావహించుచు నయే తెలియును కాని, తానెట్టి నవవయస్కుడగు లోకోపకార పరాయణుని చంపుచున్నాడో లేదను తెలియ నుకదా! ఏమి పాపాత్మురాలివి వారెవరైన నిట్టి ఘాతుక చర్యల జేసి యుండిరా? సీతాన్వేషణమున రామునికి తోడ్పడి యా మహాపురుషుని కనేక యుపకారముల జేసిన హనుమంతుని బంగమును కూడ నంటివారు జరించు టెట్లో తెలియకున్నది,

పాపాత్ముని నిర్మూలనము చేయుట నిజముగ సులభసాధ్యముగ కనబడెను! కాని యంతలో గోలో కన్నులు విచ్చెను. నిద్రాపరుడైయుండె తన చెంతనేయున్న రివాల్వరుదీసి యెక్కుపెట్టెను. కాని యీమా మస్కెటును గోలో కన్నులు విచ్చెనని యెరు సమాప్తిగాను భయమునపైక నాయము తుపాకిని పేయకపూర్వమే నా తుపాకి గొండు గిర్రున నాపుకుని భుజముపై బోడినెను. కాని 'హూలీ' గుండు దెబ్బవలన వెంటనే ప్రాణము గోల్పోయి నేలబడెను.

మరునాటి వేకువజామున శ్రీమతి నా గారేటుకలో ప్రపు ... సూర్యుని, త్వరగా నౌక కాంతముపై నెమో యడుగు పెట్టుచుండెను.

కోటీశుతనయ

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

ఛాయాపటము!

"మ॥ ధనమా, మానవమానసాపహరణోద్యచ్చింతనోన్నిద్రిసా
ధనమా, సౌఖ్యరసాణు సంభవన చింతాపావకాధారకేం
ధనమా, దుష్టనమాయి వైషయికసంతానైకతాదాయి బం
ధనమా, ముక్తిక్రమ నీవు, మానవయి భవద్దాక్షిణ్యమున్ వీడుమా."

వేఱుంకర గ్రంథమాల, తృతీయాచక్రిది — పేరిసుము.

"రావెన్ రెస్టు" మందిరమున బ్లాకీ యొంటరిగ దన గదిలో గూర్చుని, నోట నొక సువాసనగల పొగచుట్ట నుంచుకొని, హస్తమున నొక వార్తాపత్రిక బట్టుకొని, చదువుకొనుచుండెను. "సారవనీయుఁగు డాక్టరు రోలో మహాశయుని యాకస్మిక మరణము" అను వార్త పెద్దయచ్చులో నా పత్రికయందు పొందుపఱచియుండుట గమనించినంతనె, బ్లాకీ త్వరితపడి లేచి, నిలబడి, నోట నున్న చుట్ట తీసి పారవేసెను. నిజపతియగు నోరా యప్పుడే దుస్తుల సర్దుకొని లోనికివచ్చి, మగని త్వరితపాటు గని, యచ్చెరువడి, "నాథా, యేటి కట్లులిక్కిపడితిరి?" అని వానిని తీక్ష్ణముగ జూచుచు నడిగెను.

కొంతదనుక నేమియు బ్రత్యుత్తర మీయక, బ్లాకీ వారల పత్రికవైపు జూచి, హస్తమును పట్టలముపై నుంచుకొని, తన నెత్తి గోలిని చూచి, పకపక నవ్వెను. ఎద్దియో సంతోషకరమగు విషయమని తలచి, నోరా భర్తను సమీపించి, భుజముపై జేయివేసి, చిరునవ్వుతో క్షణముదనుక వాని మోము

నిదానించి, పిమ్మట టేబిలుపై పడియుండిన వార్తాపత్రిక నందుకొని చదివెను. తోడనే, యిదివరకు మందహాసపరివృతమై యుండిన యామె ముఖబింబము నిశ్చలత నొంది కాంతివిహీన మయ్యెను. పత్రికయం దామె చూచిన విషయ మిట్లుండెను:-

గాంవనీ వార్తలు

డాక్టర్ రోలో మహాశయుని

ఆకస్మిక మరణము!

కడచినరాత్రి యాయన సుఖనిద్ర నున్న యవసరమున, గదిలో నొక పెద్దజాతి మర్కటము ప్రవేశించి, మంచము నెక్కి, యొక చురకత్తితో నిరూపకుని యెడమభుజముపై బొడిచినది. కోతి గదిలో నేలపై గుండు దెబ్బవలన జచ్చి పడియున్నది. మోటుగాయము తగిలియుంటచే, రోలోగారు మంచపైనుండి లేవ నశక్తులై యుండిరి. ప్రక్కనేయున్న గంట నాయన మోగింప, పెర్సీ యను సేవకుడు లేచి గదిలోనికి వచ్చి చూచెను. యజమానుని యాజ్ఞప్రకారము డాక్టరు కెన్నీకి వర్తమానము బంపబడెను. ఆయన వచ్చి, తగిన యుపచారముల జేసెనేకాని, రక్తము స్రవించుచునే యుండెను. ఉదయమున డిటెక్టివ్ ట్రేసీ, యిన్స్పెక్టరు, మేయో మొదలగువా రందరును వచ్చిరి. లాలీ మందిరపు యజమానురాలగు మేరీ కూడ వచ్చి యాయన దరి గూర్చుండెను. గాయము తుద కాతని సొమ్మసిల జేసి, ప్రాణముల హరించెనని తెలియవచ్చినందుల కందరును దుఃఖించవలసియున్నది.

సహజముగ నాడువారు మెత్తని హృదయము గలవారు. పాపభీతి వారి కధికము. సుఖదుఃఖములు వారి చేతముల నల్లలాడించునట్లు, మగవారిని చేయజాలవు. నిరూపకుడు చనిపోయెనని తెలియరాగానే, రోజా వ్యాకులచిత్తయై, తొలుత నా పత్రికలోని వార్త విశ్వసించక, మరల జదివి, బ్లాకీ నుద్దేశించి,

"ఇది నిజమే యందువా?" అని మెల్లగ బ్రశ్నించెను.

"ఏమి? యనుమాన మెందుకు? మన 'కూలీ' వానిని భుజముపై బొడుచుట నే గన్నులార జూచితిని. ఆ గాయము వలన రోలో చచ్చియుండుట కభ్యంతరము లేదు. కాని పాపము నోరులేని జంతు వొకటి మృతి నొందవలసి వచ్చెగదా యని విచారించుచున్నాను. కూలీ చాల విశ్వాసముగల కుక్క!"

తన వైరి చచ్చెగదా యని ముదమందుచుండిన మగనిపై నొకసారి దీర్ఘముగ జూచి, యా మగువ మొగము దించుకొని, "పాపము శమించు గాక!" అని తనలో మెల్లగ విని వినబడునట్లుచ్చరించుకొనుచు, వెనుదిరిగి, గది వీడ బోయెను.

ఆమె నడవడిక గనిపెట్టి, బ్లాకీ ముందు కొక యడుగు వచ్చి, సుందరిని కరమున బట్టుకొని, "రోజా, ఏ మట్లు గొణుగుచు నరుగుచున్నావు? రోలో మృతి నొందుట నీ కంతగా నిష్టము లేనట్లున్నది—కారణమేమి?" అని యడిగెను.

"ఆయన మరణించిన మన కేమిలాభము?"

"సరిసరి—అటులనా యంటివి? రోలో చచ్చిన వెనుక మన మేకార్యము దలపెట్టినను యాటంకము లుండవు. వాడు సామాన్యుడు కాడు. ఈ కేసులో రోలో, పానకములో పుడకవలె నడ్డువచ్చి, నే దలపెట్టిన కార్యముల కన్నిటికిని భంగము

గలుగజేయుచున్నాడు. లేకున్న నే నీసరికి కోటీశ్వరుడనే."

"నాథా, నిజమే కాని, విత్తమున కాసించి, యొక యుత్తమపురుషుని వధించవచ్చునా?" అని రోజా మెల్లగ విచారసూచక కంఠముతో బలికెను.

"న్యాయాన్యాయ విచక్షణలలో దిగి, స్వలాభముల గోల్పోట్టుకొనువానికి నా యుద్యోగము తగదు" అనుచు బ్లాకీ కొంచెము మొగ మెఱ్ఱజేసి రోజావైపు జూచెను.

"కాని యొకప్పుడు 'నిరపరాధుల దుఃఖపెట్ట' నని నాతో వాగ్దానము చేసియుంటిరే! లాలీని నడతేర్చుటకు నే నేమైన నాటంకము జెప్పితినా? అప్పటి స్థితిగతులు తల ముంచి తాటి ప్రమాణమై యుండెను. లాలీ మిక్కిలి పట్టుదలతో గుట్టు బయలు బెట్ట సిద్ధపడెను. స్వరక్షణ నీ కప్పుడు విధియై యుండెను. లాలీని వధించకుండినచో, నీ కప్పుడు ముప్పు తప్పకుండును. కాని, పాపము రోలో మన కేమిహాని యొనర్చెను? అష్టకష్టములకు లోనైన యొక యనాథను కాపాడుచున్నాడు. చాల చిన్నవాడు కూడను. లాలీ యన్ననో, మిగుల వృద్ధుడు. లోకానుభవము లన్నియు దీరినవాడు."

"అయిన, రోజా,—ఈ యుపన్యాసము నిచ్చుటలో నీ భావ మేమి?" అని మొగము చిట్లించుకొనుచు, బ్లాకీ యడిగెను.

"ఏమియును లేదు. రోలో మరణము నాకు మిగుల విచారము గలుగుచున్నది. అదియునుగాక, మా మేనమామ కుమారుడైన వాని యాస్తుల హరించుటలో ఘనత యేదీ? బుద్ధికుశలత జూపుకొనుటకు నాకి కవకాశ మొసగి, వానిపై గెల్చి గెల్వవచ్చును— అది నిందనీయము కాదు. ధర్మయుద్ధమున జయము

మాఁదిన గదా చెప్పు!" అనుచు రోజా యేమియు జంకక, ధైర్యముతో దన యూహల నన్నిటిని వెలిపుచ్చెను.

ఆమెపల్కుల నాశ్చర్యముతో నాలించుచు, బ్లాకీ కొంత సేపటివఱకు నేమియును మాఱు పలుకక, యూరకుండెను. పిమ్మట వాఁడొక వాలుకుర్చీపై గూర్చుని, నిజపతి నొకపరిక-యాసనముపై గూర్చుండజేసి, తదేకదృష్టితో నామెను జూచుచు, "అయిన రోజా, రోలో గతించెనని నీవింతవగవనేటికి? వానిని నే జంపుట నీ కిష్టము లేకుండిన, దొలుతనే యట్లేల నాతోఁ జెప్పకుంటివి?" అని యాలోచించుచు బల్కెను.

"మున్ముందు 'నన్నేవిషయమున గూడ వ్యతిరేకముగా మాటాడవల'దని యాజ్ఞాపించితివే. అటుపై 'కూలీ' ని నీవు దీవింప నన్ను బిలచినదనుక, నాకు నీ యుద్దేశ మేమియు దెలియలేదు. ఇంత శీఘ్రముగ నీ విట్టి సాహసకృత్య మొనర్చెదవని నే ననుకొనలేదు. అదిగాక, 'కూలీ' ని నీవు చేరదీసి దువ్వినపుడు, 'తొందరయేల' నని నే ననలేదా? నా మాటల నప్పు డేమైన బాటించితివా? ఇప్పుడు వగచి యేమిప్రయోజనము? నిరపరాధులగు రెండు ప్రాణము లిప్పుడు వృథా నశించినవి! రోలో యొకడు—మన 'కూలీ' యొకతె! కోతిని చేతులాఁ నీవే చంపుకొంటివి!"

"రోజా, ఆలోచించక నే నీకార్యము జేయలేదు. రోలో వలన నాకు హాని రాగలదని యెంచి, యిట్టిపని కియ్యకొంటిని. అందుకు దోడు ధనాశ కూడ మెండాయెను. అయిన దయినది. ఇప్పుడు వగచిన లాభ మేమి? ఇటుపై కర్తవ్యము నాలోచింపవలెను. నీట దిగినవెనుక లోతుకు జంక రాదు. పోని

ము—పీటరు చెప్పిన 'వీలు' విషయమై నీ వేమందువు?" అని బ్లాకీ ధూర్తుడు సమాధానపరచుచు, నడిగెను.

"నా కేమియు దెలియదు. ఇట్టులైన నాతో నేమియు జెప్పకయే చేయుచుందుము" అనుచు నలిగినదానివలె, కుర్చీనుండి దిగ్గున లేచి, వెనుదిరిగి లోనికి జన నెంచెను.

వెంటనే బ్లాకీ యామెను దన కరమున బట్టుకొని "రోజా, నీవుకూడ నిట్లే యనిన, నా మనసె ట్లుండును? నీ పలుకులు ములుకులవలె నా హృదయసీమ నగులుచున్నవి. యోచించక నీ వనుచుండిన మాటలు నా కెంతయు నొచ్చుచున్నవి! కార్యసిద్ధికై నే నింతటి తెగింపు పని బూనితినని నీ వెరుగుదువు. టామీ మృతినొందుట యింత జేసినది." అని మెల్లగ ననెను.

"టామీ చచ్చినట్లు రూఢిగ దెలియదే? 'తుపాను' నశించినచో, వా డేటికి చావవలయు? అదృష్ట వశమున బ్రతికి యుండునేమో, యని యేల దలపరాదు?.........ఏమైనను నీ వీ విషయమున జాల తొందర పడితివి! నాకందుకు మిక్కిలి విచారముగానున్నది. నిజముగ రోలో మరణించియే యున్న—"

"రోజా" అని యింక నేమో యనుచుండగనే బ్లాకీ యామె నాపి, "రోజా, నీ కింక నిట్టి యనుమానమేల పట్టుచున్నదో తెలియకున్నది! 'మరణించియే యున్న—' అని యనుటలో నీ యుద్దేశ మేమి?" అని ప్రశ్నించెను.

రోజా యేమియు బదులు పలుకక, యూరకుండెను.

* * * * * *

"ఏమిది? ఈ మగువ యేమియు విచారములో నున్న దానివలె నగుపడదే? అరే, నా నీడ జూచి నేనే భయపడితిని!

ఆమె నిశ్చయముగ వానిని ప్రేమించియుండదు. లేకున్న నీ సంగతికి తల్లడిల్లుచుండునా? రోలో యామె ప్రియుడైయుండినచో, వాని మరణ వార్త కామె యెంత దుఃఖించవలసి యున్నది?" అనుచు తనలో నింకనేమో తలపోసి కొనుచు, పీటరు నాటి యుదయమున లాట్రి మందిరమున యాఫీసు చావడిలో బచారు చేయుచుండెను.

ఇంతలో రాస్ మేడ మీదికి వచ్చి, ఆఫీసులో ప్రవేశించెను. పీటరును పలుకరించి, వాడంత దన యథాప్రకారముగ సూర్యుని పని చేసి కొనుచుండెను.

"రాస్—నేటి పత్రికలో రోలో చనిపోయినవార్త జూచితివా?" అని పీటర్ సెక్రెటరీ నుద్దేశించి యడిగెను.

"చూచితిని. పాపము చాల యోగ్యమైన చిన్నవాడు. నాకు పరిచితుడు. ఆయన గతించెనని విన్న దగ్గర నుండియు నా మనసు మనసువలె లేదు. నా యజమానురాలెంత విచారించుచున్నదో? ఆమెకు రోలోపై విశ్వాసము మెండు. తన తండ్రి హత్యా కేసులో నామె ప్రత్యేకముగ వానినే నియమించినది." అని సెక్రెటరి తన విచార గ్రస్తతను వెలువరచెను.

"ఆమె మన మనుకొనినంత దుఃఖములో లేదు! ఉదయమున జేన్సీ లన రోలో మరణవార్తవిని, యామె లోకమునకు వెరచి, యొకసారి శవము జూడనేగెను. మరల వెంటనే మోటారుపై యరుదెంచెను. కాని యెవ్వరితోడను మాటలాడకున్నది." అని పీటర్ ఆశ్చర్యముతో ననెను.

రాస్ తృళ్లిపడి, "ఏమి? ఆమె విచారగ్రస్తురాలివలె లేదా!" అని, కనుబొమలు పైకెత్తి యాతురతతో ప్రశ్నించెను.

"లేదు"

"ఓయ్యా, నీవు పొరబడియుందువు. ఆమె యంత కఠిన హృదయ కాదు. అందులో గోలోమే స్మృతినొందెనని వినినప్పు డామె యాందోళన మొందుండునో, నాకు దెలియును" అని సెక్రటరి పలికెను.

*   *   *   *

నాటి సాయంకాలము జూలియా మేరీ లిరువురును కూర్చుని సంభాషించుకొనుచున్న సమయమున, టెలిఫోనులో ట్రెసీ నుండి గంట వినవచ్చెను. బాలికల నిరువురను లేబొరేటరీ కొకసారి రావలెనని ట్రెసీ ప్రార్థించెను. వెంటనే బయలు దేర నాయత్తపడి, మేరీ తన మోటారును సిద్ధము జేయుమని యొక సేవకుని కాజ్ఞాపించెను. ఆమె జూలియాతో మేడ దిగ నున్నప్పుడు, రాస్ యెదురుగ వచ్చి, మేరీ నుద్దేశించి, "నాకొక మూడు దినములు సెలవొసగ వేడుకొన్నాను. అవసరమగు కార్యముపై నేటి రైలుపై నే నొక గ్రామమునకు బోవలసియున్నది." అని పలికెను.

"అటులనే కానిమ్ము. త్వరలో మరలి వచ్చుటకు బ్రయత్నింపుము. ఆఫీసు మూసి పొనుము" అనుచు మేరీ వానికి సెలవొసగి, మేడదిగి మోటారు నెక్కెను.

పీటరు, సోఫియాను తోడ్కొని [illegible] దినుసులను కొనుటకై బజారునకు బోయియుండెను. పాలీన్ మాత్రము గృహముననే యుండెను.

మేరీ జూలియాలు లేబొరేటరీకి జేరునప్పటికి నచ్చట యథాప్రకారము, వాకిట పెన్నీ గూర్చుని యుండెను. లోని

జని, వాడు ఓర్రిసీకి మేరీ రాక నెరుగ జేయగనే, "రమ్మనుము" అని ఓర్రిసీ పల్కెను. పెర్సీ వారల దోడ్కొని యొక గది బ్రవేశించెను. ఓ,సీ, కెన్నీ, మేమోలు ముగ్గురును మాటాడు కొనుచు నాగదిలో గూర్చుని యుండిరి. మేరీ జూలి యాలు కూడ నచట సుఖాసీనులైరి. పిమ్మట వారందరును చాల సేపటివరకు నేమో మాటాడుకొనిరి.

లేబాంరేటకేవీడి, మరల లాలీ మందిరమునకు మరలు చున్నప్పుడు, మోటారులో సంభాషించుకొనుచు, బాలిక లిరు వురును యుప్పొంగా నవ్వుకొనుచుండిరి.

* * * * *

నాటిరేయి లాలీ మందిరమున నందరును కమ్మగ శయనించిన వెనుక, పీటరు లేచి తన గదిలోనుండి వెలుపలికు వచ్చి, ద్వారము చెంత నొక్కింత దనుక నేమో యాలోచిం చుచు,, నిలచెను. చేత నొక తాళము బట్టుకొని వాడు చప్పు డు జేయక, "రాస్ ఆఫీసు" చావడి ద్వారమువద్దకువచ్చి, మె ల్లగా దలుపుల దీసెను. ఆఫీసు లోనికి జని, మరల గవాటము మూసి, యార్పియుండిన దీపముల వెలిగించకయే, చీకటిలో కొన్ని యడుగుల దూరము నడచి, కొంచె మాలోచించి, తన జేబునుండి యొక విద్యుద్దీపము దీసి, వెలిగించి, చేత బట్టుకొని నాలుగు నైపుల బరీక్షించెను. అంత నొక మూలకు వాని కొ క యినుప "సేఫ్" (అనగా ఖజానా దాచుకొను పెట్టె) యగుపడెను. లాలీ వ్రాసియుంచిన 'వీలు' కాగితమా 'సేఫు'లో నుంచబడినట్లు బ్లాకీ వానికి దెలియజేయ, పీటర్ వాని నడిగి యెట్లో వాడు సంపాదించి యుంచుకొనిన తాళముల నడిగి పు

చ్చుకొని సులభముగా సేఫ్ తెరచి, తన ప్రకాశమానమైన చేతి లాంతరు వెలుగులో, పెట్టెనంతయు గాలించి వెదకి తనకు గావలసిన కాగితములను సంపాదించెను. పిమ్మట మరల సేఫ్ తాళము బిగించి, యానందముతో మెల్లగ దగ్గర నవ్వుకొనుచు, ఆఫీసునుండి వెలుపలికి వచ్చి, తలుపులు మూసి, తన పడక గది జొచ్చెను.

ఆ సేఫ్-రహస్యము నెరిగియుండినచో పీటర్ తగిన జాగ్రత్త వహించి యుండును. కాని పెట్టె గుట్టు వానికేమియు దెలియదు. అది యొక అమెరికా దేశపు కొత్తరకము పెట్టె. మిక్కిలి బలిష్టమై యుండుటయే గాక, యీ ఖజానా పెట్టెకు దొంగల బట్టు నేర్పుకూడ గలదు! సేఫ్ లోపల నొక కమేరా యంత్రము నేర్పాటు చేయబడి యున్నది. పెట్టె తెరువ బడగనే, తెరచువారి రూపపటము వారికి దెలియకనే ముద్రించబడును. పన్నత్కాలంబెని పీటర్ ఫోటోగ్రాఫుము స్పష్టముగ ముద్రించబడి, సేఫులో నిలిచియుండెను. ఆ సంగతి వానికణుమాత్రము దెలియకుండెను. 'వృత్తులు' సంపాదించగలిగినందుల కపరిమితానంద మంది, పీటర్ తీక్షణమే గృహము నుండి పీలు జేసికొని వెలుపలికేతెంచి, బ్లాకిని కలసికొనుటకై చీకటిలో నడచుచుండెను.

"బ్లాకే నిజముగా సామాన్యుడు కాడు. మాట్ల ఖరారు ప్రకారము మున్నెందు రోలోనా చంపగలిగినాడు! పీలు సంపాదించుటకు నాకు తోడ్పడి, యీ తాళము చెవుల నొసగను— ఎట్టుపదేశ మిచ్చెనో, యట్లే నడచి చూడ, నిజముగా నాయత్నము ఫలించినది. వాని కా తాళము లెట్లు చిక్కెనో తెలి

యయున్నది. నాకు పోయిన నాగరికము తేయగలుగునా, నా కున్న
దైవము నాకే!" అనుచు దనలో దలపోసికొనుచు, ఏడ్
చుచుండెను.

కొంత దూరమునుండి కిటికిలో నరగిన కిరణ, నాడకి భు
జముపై నెవరో తట్టినట్లనిపించెను. ఉలికిపడి వెనుదిరిగి చూడగా,
ప్రాకటమే చిరునగవుతో దనముందు ప్రత్యక్షమైయుండుటచే,
పెట రాశ్చర్యపడి పోయెను.

*   *   *   *   *   *

మరునాడు మధ్యాహ్నము కోటీశ్వరుని కోట వద్ద
పెద్ద సందడి గుంపుగూడి యుండెను. ప్రయాణము సంకల్పము చేసు
కొనబడి యుండెను. హాలులో నొక కుర్చీ ఖాళీ, గృహసామాగ్రి
యుండెను. పెద్దవాకిట నిలబడి, సామానుల నిర్ణయించుచుండె
ను. గృహమువద్ద మూగిన జనుల నోటిలో నానావిధ
ముల మాటలాడుకొనుచుండిరి. 'ఇంతటి యైశ్వర్యము గడించిన
వెనుక నిట్లుకదా గృహము నమ్ముకొనవలసి వచ్చెను?'—
'ఎప్పటికి కెవ్వరికి కేగతి పట్టునో తెలియునుకదా?'—'భువి నేది
యు శాశ్వతము కాదుకదా?'— అని యిట్లనేక ప్రశ్నలు వచ్చి
నట్లు వారివారిచుండిరి. నాడు లేవా దేవిడీలోని సామానులు కొన్ని
వికరియమునకు ప్రకటింపబడెను. వేలము వేయబడునని, చా
టింపులకు వస్తువుల కొనుటకై పలువురు వచ్చుచుండిరి. పెద్ద
నాయనల నన్నిటిని వరుసగా కూలీలచే దెప్పించి, సరి జూచు
చుండెను. బండ్లు, బగ్గీలు, మోటారులు, గుర్రాలు, వరుసగా
వచ్చి మూగుచుండెను. ఇంటి యావరణములో వికరియమునకై
కుర్చీలు, బీరువాలు, మేజా బల్లలు, అద్దములు, పటములు,

వస్త్రములు, చిత్రపటములు, లాంతరులు, పుస్తకములు, మొదలు గాగిల వస్తువు నుంచబడెను.

వేలము ప్రారంభమగు సమయమునకు పెద్ద మోటారు కారొకటి వచ్చి వాకిట నాగెను. అందొక పురుషుడును వారి ప్రక్కపైని నగుచుండిన యొక స్త్రీయు కూర్చుండిరి. ఆపురుషుడు వాహనము నుండి దిగి, మెకు సమీపమునకే నిలుచి యున్న యొక యువోద్యోగస్తుని జూచి, “ఓయి తమ్ముడా, నాకీ సామానెవరి యాజమానములో నున్నది?” అని ప్రశ్నించెను.

“రోలో చనిపోవునప్పుడు లేబొరేటరీ సంగతియు ట్రస్టీ కప్పగించెనట! రోలోగారి వకీలును వచ్చియున్నారు. ట్రస్టీ ఆ సామగ్రిని విక్రయించుచున్నాడు.” “అటులనా? సరియే”

ఇంతలో మరియొక పెద్ద మోటారు వచ్చి, లేబొరేటరీ ఆవరణలో నాగెను. అందు జూలియా మేరీ యిరువురును ప్రాప్తించి యుండిరి. “జూలియా, మన మిత్రుని సామానముల వేలమునకు నీకేమి పని?” అని మెకీ పలుకరింపగా, జూలియా తల యూచి, “ఊరకనే కాని” యనెను.

వేలము ప్రారంభమైన కొంతసేపటికి, మెకీ యేమియు గొనకుండెను. జూలియా మాత్రమొక ఛాయాపటమును దీసి యుంచుకొనెను. చిల్లర సామానులు మిక్కిలి చౌకధరల కు విక్రయించబడుచుండెను. మెకీ నాకపూర్వము మోటారు పై నెక్కి వచ్చిన దంపతులు, యితరులకన్న నధికముగ గొనుచుండిరి. “రోలో నాకు చిన్ననాటి నుండియు ప్రాణస్నేహితుడు. మేమిద్దర మొక్క స్కూలులో జదువుకొంటిమి. వాని వస్తువులపై నాకభిమానము మెండు. వానిగనే భావించి, యీ

వస్తువులు నావద్ద నుంచుకొందును" అనుచు నా పురుషుడు "తా నంత సామానేల గొనుచున్నా"డని యడిగిన వారితో నెల్ల చెప్పుచుండెను. పుస్తకముల వేలాము వచ్చినపుడా పురుషుడు "అన్ని గ్రంథములును కలిపి యొక్కసారి వేలాము బాడుదు," అని సలహా నిచ్చెను. అందు కెల్లరు నంగీకరించిరి. ఎంతధరకైన నా గ్రంథముల దానే కొనుట కా పురుషుడు నిశ్చయించుకొనెను. కాని, మూడవ సారి పాటకు, వానికన్న నధికవెల, దాపాడి మేరీ తా గ్రంథముల నన్నిటిని తీసికొనెను. అందు కా పురుషుడు కోపించుకొని, "స్త్రీల కీ గ్రంథము లేలొకో!" అని తన ప్రక్కనున్న వారితో మెల్లగ విసుగుకొనుచు ననెను.

"స్నేహమే!—రోలోపై నామెకు గల భక్తిచే మేరీ కొనినది" అని యొకడు బదులు పలికెను. కోపించుకొనుచు నా పురుషుడు మేరీపై నొక్కసారి నిదానించి చూచెను. మేరీ, మోటారులో గూర్చుండి యుండి, యా పురుషుని ముఖవైఖరి గమనించి జూలితో మెల్లగ నేమో చెప్పి, చిరునవ్వునవ్వెన. అంత జూలియా, యా పురుషుని వైపొక్క సారి చూచి, యామె కేమి దట్టినో కాని, మేరీని భుజముపై దట్టుచు, "యిప్పుడే వచ్చెద నుండుము" అని పలికి, మోటారునుండి దిగి లేబొరేటరీ హాలులోనికి జనెను. ప్రిన్సీ జూలియా లేమేమో కొంతసేపు మాట్లాడుకొనిన పిదప, మేరీవైపు కోపదృష్టితో జూచిన పురుషుని ప్రిన్సీ నిదానించి క్షణముదనుక జూచెను. పిమ్మట వాడు జూలియా చెవిలో నేమో చెప్పి, యామెను మరల మేరీవద్దకు బంపివేసెను. జూలియా మోటారుపై నెక్కి, తన చెలియ ప్రక్క గూర్చుండెను.

"మేరీ, యిప్పు డేలకో యాపురుషునివైపు జూచుటకు నాకు భయమగుచున్నది."

మేరీ పక్కున నవ్వి, "ఎంత సంగనాచివే? నీకెప్పుడు నిట్టి బెదరులే కలుగుచుండును. ట్రేసీతో గుసగుసలాడి యిప్పుడే రాబట్టితి, యా యువకునితప్ప. నింకేపురుషుని చూచినను నీకు భయమే!" అని యెగతాళి జేయసాగెను.

"చెలీ, పరిహాసము కాదు. నిజముగనే భయపడుచున్నాను. నామాట నమ్ముము." అనుచు జూలియా, రహస్యముగ మేరీ చెవులో నేమో గొణిగెను.

అంత మేరీ భయాశ్చర్యములతో గక్కురు మనెను. గాని వెంటనే యేమో సమాధానము జేసికొని, జూలియా చెప్పిన యాలోచనకు సంతసించి, యామె చేతినుండి కమేరాను తా దీసికొనెను. యంత్రమును సరిజూచి, మేరీ యంతట నాపురుషుని రూపపటమును తీసెను.

"చెలీ, మేరీ, ఆ మోటారులో నున్న యువతి వాని సాధ్వి వలె నున్నది?"

మేరీ తలయూచి, "అవును కాబోలును. ఆమె 'ఫోటో' గూడ దీసెద నుండుము" అని కమేరాను మరల సరిచూచి పట్టుకొనెను. ఆ దంపతుల రూపపటముల దీసిన వెనుక, మేరీ జూలియాలొండొరుల జూచుకొని, చిరునవ్వు నవ్విరి.

వేలాము ముగిసిన పిదప, ట్రేసీ లేచి, దుస్తుల సవరించుకొని, తన పెంపుడు కుక్కను వెంట బెట్టుకొని, చేబెత్తము నాడించుచు, మెల్ల మెల్లగ నడచి బిల్లీహోటేలుకు ప్రయాణమందెను. హోటేలునకు వచ్చి, యందరికన్న నధిక సామాగ్రి

కొనిన కూలిమగలు సామానుల మోటారులో బంపివేసి, బిల్లీ హోటేలువద్ద దిగి, లోనికి జనిరి. సేవకు డొకడువచ్చి, సలా మొనర్చి, కూర్చుండుట కా దంపతులకు నాసనముల చూపి, “ఏమి కావలయును?” నని సవినయముగ నడిగెను.

“బిల్లీ యెక్కడ?”

ఆ సేవకు డంత లోనికేగి, యజమానుని దోడ్కొని వచ్చెను. బిల్లీయు వచ్చిన వారిని బహూకరించి. లోనికి రమ్మని చేసి, వారిని దోడ్కొని యొక గదిలోనికేగెను. గది జొచ్చిన వెనుక, దలుపుల మూసికొని, వారు మువ్వురును సుఖాసీనులై, తమలో దా మేమో రహస్యముల మాట లాడుకొనజొచ్చిరి.

హోటేలుకు వచ్చుచు, ట్రేసీ మార్గమున నొక పోలీసు భటుని పిలచి, తన డైరీపుస్తకము నొకసారి తెరచి చూచి, వాని నిట్లు ప్రశ్నించెను:

ట్రేసీ—ఓయీ, అరగంటలోపున నీ మార్గమున నెన్ని మోటారు లేగి యుండెనో, చెప్పగలవా?

పోలీసు—సుమా రేడెనిమిది పోయి యుండును?

“గోధుమ వన్నె మోటారం దేదైన నుండెనా?”

“(కొంచె మాలోచించి) అట్టి రంగువి రెండు బండ్లు పోయినట్లు జ్ఞాపకము.”

“రెండును, ఒకే సైజువా? లేక—”

“కావు—అం దొకటి పెద్దదియు, మఱొకటి చాల చిన్నదియును.”

“పెద్దబండిలో నెందఱు కూర్చుండిరో తెలియునా?”

“బండి నడుపువాడు కాక మఱి యిరువురు.”

"వా రెవరో యెరుగుదువా?"

"ఎరుగను. ఎవరో ధనికులవలె నున్నారు. భార్యా భర్త లనుకొందును."

"పోనిమ్ము; ఆ మోటారు నంబరు చూచితివా?"

"చూచితిని కాని జ్ఞాపక ముంచుకొనలేదు."

"మోటారే వైపుకు బోయెనో చెప్పగలవా?"

"ఆవైపు (అని బిల్లీ హోటేలున్న దిక్కు వ్రేలితో జూపెను)."

'సరియే,' యనుచు, పోలీసువాని చేతిలో నొక నాణెము నుంచి, వడి వడి హోటేలువైపు ట్రేసీ నడచుచుండెను. శునకము వెన్నంటి యాయనతోనే యరుగుచుండెను. హోటేలుకు జని, ముందుచావడిలో నున్న సేవకుని దగ్గరకు బిలచి, మోటారుపై నిప్పు డెవరైన నిచ్చటికి వచ్చియుంటిరా?" అని ప్రశ్నించెను.

"ఎవరో యొక పురుషుడును, వాని చెలియు గలసి వచ్చిరి" అని వాడు ప్రత్యుత్తర మొసగెను.

"వారేరి?"

బిల్లీ వా రిరువురను వేరొక గదిలోనికి దోడ్కొని పోయెననియు, వారేదో రహస్యము మాట్లాడుకొనుచుంటచే గాబోలు, కవాటము మూసి లోన గూర్చుండిరనియు, సేవకుడు బదులు చెప్పెను. ఆలస్యము జేసిన మంచిదికాదని, ట్రేసీ వెంటనే కొంచెము పైక మా సేవకుని కొసగి, యా గదివద్దకు దన్ను దోడ్కొని పొమ్మనెను. తొలుత నొకింత జంకినను, చేతనున్న నాణెము జూచి, యభ్యంతరము జెప్పక, వాడు

ట్రేసీ నచ్చటికి దోడ్చుకొని పోయెను. సేవకుని పోమ్మని, కవాటమునకు సమీపమున నొక మూలను నిలువబడి, ట్రేసీ చెవుల రిక్కబెట్టి పొంచి యాలించుచుండెను. బిల్లీకంఠము ట్రేసీ యెరుగనిది కాదు. స్త్రీకంఠము సులభముగ బోల్చవచ్చును. ఆ మూడవ వాని గొంతుక యా నూతన పురుషునిదై యుండవలయునని ట్రేసీ నిర్ధారణ జేసికొనెను. వారి సంభాషణ యంతయు వానికి స్పష్టముగ వినరాకుండెను. మధ్య మధ్య కొన్ని పదములు దెలియనే తెలియకుండెను.

స్త్రీ—అయిన బిల్లీ, వానిజూడ నీకేమీ దెలియదా?

బిల్లీ—తెలియదు. కాని 'తుపాను' ......నిశ్చయము.

పురుషుడు—'తుపాను' లో నెక్కిన వా రెవరును జీవించి రాలేదా?

బిల్లీ—నాకు తెలియదు.

స్త్రీ—వాడు మృతినొంది యుండుననియే యందువా?—బిల్లీ, నీ యభిప్రాయమేమి?

బిల్లీ—చచ్చె ననియే నానమ్మకము.

స్త్రీ—..

పురుషుడు—రోజా, నీ కెందుకిట్టి యనుమానము. కలుగుచున్నదో తెలియకున్నది. రోలోగూర్చి కూడ త్రొలుత నీ విట్లే యంటివి?

స్త్రీ—పోనిమ్ము, ఆ సంగతి యిప్పుడేల...బిల్లీ, నీ భార్య యేమిచేయుచున్నది?

బిల్లీ—నెల్లీయా? ఆమెకు శరీరమున బాగులేదట.

పిమ్మట కొంతవరకు నెవ్వరి మాటలును ట్రేసీకి విన

రాకుండెను. కుర్చీనుండి గదిలోని వారిలో నొకరు లేచి నిలబడినట్లు సవ్వడి యయ్యెను. తోడనే ట్రేసీ యటనుండి వెనుకకువచ్చి, చావడిలో నిలబడెను. కుక్కను పిలచి, ట్రేసీ యొకటి రెండు గదుల దాటి మేడమీదకు జని, నెల్లీ యుండు గదివద్ద నిలచి, తలుపు దట్టెను.

* * * * *

సాయంకాలమున జూలియా చల్ల గాలికై సముద్రతీరమున కేగ బయలు దేరెను. సన్నని పట్టుగౌను కట్టుకొని, వక్షస్థలమున నొక గులాబి పుష్పము ధరించి, చేత నొక గిల్టుకవరు పుస్తకము బట్టుకొని యామె మెల్లగా నడచుచుండెను. అస్తమించుచున్న సూర్యుని బంగరు కిరణములు చెట్ల నందులనుండి యామెపై బడినప్పుడు, జూలియా సహజ సౌందర్యము ద్విగుణమై, కన్నులకు విందొసగుచుండెను. పట్టువలె మెత్తనై, యుంగరములుగా బెరగిన యామె శిరోరుహములు పసిడి వన్నెదాల్చి నొసటిపై బడినప్పుడు, చంద్రుని దోసిరాజన జేయు నామె ముఖకమలము శోభాపరివృతంబై యసమాన సొగసుందనమును సూచించుచుండెను. హాయి హాయి యనిపింప వీచుచున్న మలయమారుత మామె ఫాలతలంబునవ్రాలిన బంగరు ముంగురుల నల్లల నాడించుచు, జూలియా కెంతయో ముదము గూర్చుచుండెను. దూరమున నగుపడుచున్న సృష్టి వైచిత్ర్యముల కెల్ల నచ్చెరువందుచు, సుందరి తన హృదయమున నెట్టి చింతను జొరనీయక యానందమ్మున మైమరచి, యరుగుచుండ తన కెదురుగ వచ్చుచున్న యొక తరుణ వయస్కునిపై నామె దృష్టిపారచిరునగవుతో వానింబలుకరించి తొం

దగపనిపై బోవుచుంటివా?'' యని ప్రశ్నించెను. సంతోషము తో వాడును 'లే' దనుచు తల నూచెను. 'జూలియా! నీతో వత్తునా? ప్రస్తుతము మరేమియు ముఖ్యకార్యములు లేవు. బిల్లీ పశాలు వద్ద పని చాల త్వరగా ముగిసినది. ఇప్పుడచ్చటి నుండియే వచ్చుచున్నాను '' అని వాడు చిరునవ్వుతో ననెను.

''నీకిష్టమున్న రమ్ము—చల్లగాలికై పోవుదము.'' అని జూలియా యన, నా పురుషుడు తన హస్తము నామె బట్టు కొన నొసగి, యామెతో గలసి నడువ జొచ్చెను. ''ట్రిసీ! మరేమైన క్రొత్త సంగతులు తెలిసెనా!'' ఇంక నెన్ని దినములు మన మిట్లు నాటకము నాడవలెను?''

''కొద్ది రోజులలో నేమైన దెలియవచ్చును.''

''పోనిమ్ము – ఆ విషయములగూర్చి యిప్పుడేల మా ట్లాడవలయును? వేరే సంగతులున్నచో జెప్పుము—''

''అవును నిజమే—సంతోష సమయమున విచారకరమ గు సంగతుల నేల దల్చుకొనవలయు? ప్రకృతి శోభావంతమగు పూతపసిండి మెరుంగుల దాల్చి, వృద్ధుల జీర్ణహృదయముల సయి తము ప్రేమామోదముల నంకురింప జేయుచుండ, మనవంటి యువ్వనప్రాయు లేల యట్టి యానందము ననుభవింపరాదు?'' అనుచు ట్రిసీ యామెతో గొంత దూరము నడచిన పిదప, ''జూలియా—ఇచ్చటి దారి రెండు పాయలుగ విభజింపబడి నది, చూడుము. ఏవైపు మనము దిరుగుదము?''అని యడిగెను.

''నీయిష్టము.''

''అయిన నీ యొంటరి మార్గమున నేగుదము'' అని ట్రిసీ యామె నా దారిని త్రోద్చుకొని నడచుచుండెను. వెడల్పు

తళుకువగా నున్నను, ఆదారి కిరు ప్రక్కల సరిసమునను నాటబడిన వృక్షముల శోభచే, కడు రమ్యమై యుండెను. అన్య జన సంచారము లేని యామార్గమున జూలియాపేరిసీలు తమ యిచ్ఛకువచ్చిన రీతి స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుకొనుచు, బోవు చుండిరి.

"చెలీ, నేడెంత హాయిగనున్నది?"

"అవును. నే డేకారణముననో నా హృదయము పట్ట రాని యానందమున మునిగి తేలుచున్నది."

"ఆనందము గోక్షీరము వంటిది. మోహాగ్నిపై వెచ్చగి లినచో, పొంగిపొరలుచుండును. నిర్మలమై, మధురమై, ప్రేమను యవ్వనరోగికి బలము నిచ్చు దివ్యౌషధము! మరియు సదా దీప మువలె ప్రకాశమానమై తన వేడిమిని, నల్దిక్కుల బ్రసరింప జేయును. జూలియా, నీలో జనించిన యామోదజ్యోత్స్న, దివ్యకాంతితో నా హృదయమును వెచ్చజేసి, వెలుగిచ్చు చున్నది."

(చిరునవ్వుతో) "ఈ సిద్ధులభాష నెప్పుడభ్యసించితివి?"

"నీ చెంత నున్న నెట్టి పురుషునికైనను వాని యంతరాత్మ యొకవింత భాషను నేర్పును. ఏమీ—గ్రంథములలో ఈ భాష కదా యుండును?" (అనుచు మెల్లగ నవ్వెను).

"ఉపమూల్య గ్రంథమున నట్టిరీతిని లేదనుకొందును." అనుచు చేతనున్న పుస్తకము జూపెను.

"అదే గ్రంథము?"

"రోమియో జూలియట్ నాటకము"

"విషాదాంత నాటకము—కాని, 'రోమియో జూలియ

టుల ప్రేమానురాగము నిరుపమానమైనది. ఆ జూలియటు వంటి యుత్తమ చెలియ నాకును లభించు నను యాశ కలుగు చున్నది."

"ఆ భాగ్యశాలి యెవతెయో కదా?"

"నీకు గోపము రాకున్న జెప్పెదను."

"నా కేటికి కోపము రావలయు?"

"అయిన వినుము. చాలదినములనుండి నీతో నీవిషయమై ప్రసంగింప నెంచియుంటిని. కాని సమయము చిక్కకుండెను. ఒకానొక స్త్రీరత్నమును నేను మిగుల బ్రేమించుచున్నాను. ఆ మెను జూచిన దాదిగ నామెపై నాకు భరింపరాని వలపు కలిగెను. రోమియోవలె నప్పటినుండియు నామనసు కలవరపడెను. నా జూలియట్ నన్నేలుకొనునో లేదో యను భయముతో డెందము బాధ నొందుచున్నది. అన్నివేళల నాసుందరి మోహనాకారమే నా కన్నులకు గనపడుచుండును. నేటికి దైవము మమ్ము గ్గర నొకచో జేర్చి, నా ప్రేమను వెలిబుచ్చుటకు సావకాశము నిచ్చెను."

"అందుపై నామె యేమనెను?"

"చెలీ, జూలియా, ఆమె యేమనునో నీవు గ్రహింపలేవా?"

"నీప్రేమను గ్రహించి, వివాహ మాడుటకు సంతసించెననుకొందును."

"నిజముగ నట్టి యదృష్టమే చేకూడినచో, నేను ధన్యుడనే యగుదును."

"నీమాటలు నా కర్థము గాకున్నవి."

(జూలియా భుజముపై జేయివేసి, యామెను దగ్గరజేర్చి) "ప్రియే, నా మనోహారిణి యగు జూలియట్, జూలియాకాక యింకెవరగుదురు? ఇన్ని దినములనుండియు, నీ వది పోల్చి కొనలేదా? నాకు నీపైగల గాఢానురాగమును నీవు గన జాల కుంటివా? జూలియా, నిన్ను నే నిక్కముగ ప్రేమించుచున్నాను. నా ప్రార్థన నంగీకరించి నన్ను జేకొనుము. ఆసంధ్య వలె నా ప్రేమము తీవ్రమై, నిర్మలమై హృదయసీమను వ్యాపించి యున్నది."

(సిగ్గుచే దలవంచి, మందస్మిత వదనారవిందముతో క్రీగంట జూచుచు) "సంజవలె నీరాగ మశాశ్వతమై యంధకార మున నస్తమించుననియా యందువు?"

"ప్రేయసీ, నీ వీ విపరీతార్థముల దీసి, నన్ను వేధించిన నే కేమి యానందము? నిన్ను నేను ప్రేమించుచున్నా ననిన, నేల విశ్వసింపవు?"

(తన భుజముపై నుండి ప్రేమి చేతిని దీసివైచి) "మిత్రమా, క్షమింపుము. నన్ను నీవు గాఢముగ బ్రేమించుచున్నావని యెరుగుదును. కాని క్షమింపుము. నిన్ను నే జేకొన నశక్తురాలను."

(నిర్ఘాంతపడి) "జూలియా, నా జన్మము వ్యర్థపఱచెదవా? నన్నేల బడయజాలవు? నన్ను ప్రేమింపజాలవా? లేక—వేరొకని—?"

"ప్రాణప్రియుడవగు నిన్ను నే బ్రేమింపక కాదు. నీవు దప్ప నింకొక పురుషునికి నా హృదయము సమర్పింప నాకు సాధ్యమా? నిన్ను నే నెంత ప్రేమించుచున్నానో దైవమునకే

యెఱుక. నిన్ను భర్తగా గైకొనలేనందుకు నే నెంత దుఃఖించు చున్నానో నీ వెరుంగజాలవు."

"సుందరీ, మన మొండొరుల బ్రేమించుకొనిన పిదప పెండ్లియాడ నభ్యంతర మేమి? ప్రేమజనిత మగు వివాహాము కన్న నుత్తమమేది? నా పల్కుల ద్రోసివేయక, జూలియా! నన్ను బడయ సమ్మతి నిమ్ము. అటంకముల జూపకుము."

అనుచు ఫ్రిసీ యామెను తన దగ్గరకు లాగి, కౌగిట జేర్చి కడు మోహమున నధరము ముద్దాడెను.

"నా హృదయము హరించిన నీవు నా హృదయేశ్వరు డవే యగుదువు కాని, ఫ్రిసీ, నన్ను బలవంతపరుపకుము. ఆపై వివాహించిన నేమి ప్రయోజనము? నాచరిత్ర నెరిగినచో, నీవు నన్ను జేకొనవు. నిన్ను ప్రేమించుటచే నేను చపలచిత్తనే యగుదును కాని, నీ సౌఖ్యము భంగపఱచునంతటి దుర్మార్గు రాలను కాను......నన్ను వదలుము—నీకు నేను తగను" అని జూలియా యనెను.

"కలికీ, అది వెట్టిమాట. నీవంటి సుందరి రాజాధిరాజు నకు తగ దనినను నేను నమ్మను. నీవు నన్ను ప్రేమించుచున్నా వనుట నాభాగ్యము! నీచరిత్ర యెట్టిదైనను సరియే. నీవే నా మనోహారిణివి; నిన్నుదప్ప నే నన్యకాంతను సతిగా గోరను" అని ఫ్రిసీ పల్కెను.

"అయ్యో, నా తలిదండ్రు లెవరో నే నెఱుగనే! బీద దాన నగు దాసీనే!" అని జూలియా కన్నీరు గార్చుచు, ఫ్రిసీ వక్షస్థలమున శిరస్సు నానుకొని దుఃఖించెను.

"జూలియా, అంతమాత్రమున నీపై నాప్రేమ తగ్గునని

మెంచితివా? ఆరీతి యనాథవు గనుకనే పూర్వమునకన్న నిన్ను నే నధికముగ బ్రేమించెదను. నీకుల మెట్టిదైనను, తలిదండ్రు లెవ్వరైనను, నీ చరిత్ర మెంత హీనమైన దైనను—నీవే నా మోహినివి—నా ప్రాణసమానురాలవు—" అనుచు రెండు చేతుల నామె నదిమికొని, మోదార్చుచు శిరము ముద్దిడెను.

"మనోవల్లభా, నేను నీ యధీనురాలను. నిన్ను బడయలే కున్న నే నొరుల బెండ్లియాడుదు ననుకొంటివా? నా దీనస్థితి నీ ప్రేమను క్షీణింపజేయునని వెఱచితిని. నీపల్కులు విని నా డెందము హర్షాబ్ధి నోలలాడుచున్నది. నా కిప్పుడు గలుగుచు న్న యానందము జన్మములో నెన్నడును నెఱిగియుండను. ప్రియుల దృష్టి కడు మాంద్యము. కావున మోహావస్థలో నున్న నీవు నిలకడపై నీమాటల మఱతువేమో?" అనుచు త్రేసీ కంఠము నిరుగేల బట్టుకొని, తన విశాల నేత్రములతో వాని మోము జూచుచు జాలిగా సాశ్చర్యముగ బలికెను.

"ముద్దులగుమ్మా, నా ప్రేమ తగ్గునని నీ వొకనాటికిని ఊహింపకుము—హృదయఫలకమున దృఢముగ నాటబడిన ప్రేమబీజము, నీ యధరామృతవర్షముచే దినదినాభివృద్ధిగాంచి జన్మఫలము నొసంగకపోదు" అని త్రేసీ యనెను.

అంతట ప్రియులొండొరుల బాహువల్లికల దగుల్బడి, కొంతదనుక, దనివిదీర బిగి కౌగిటనుండి, యన్యోన్య చుంబనోల్లాసముల బరవశులై, సౌఖ్యాంబుధి న్మునిగి తేలుచుండిరి.

కోటీశు తనయ

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

తోటమాలి

"తే.గీ. మిగుల నుపకారి యైనను మిత్రు డైన
కానిపని సేయుమనఁ జేయగలఁడే నరుండు?
యరసి పాలిచ్చి పెంచిన యమ్మ యైన
విసముఁ బెట్టినఁ గుడుచునే ప్రియసుతుండు?"

—గయోపాఖ్యానము.

"అవును—కాని నీ కిప్పుడేమి భయము? రోలో గతించెను కదా?"

"రోలో కన్న, క్రిసీని చూచిన నా కెక్కుడు భయము. మొట్టమొదట క్రిసీయే నన్ను గనిపెట్టెను. వాడు చాల కాని వాడు. ఘడియకొక రూపముతో దిరుగుచుండెను."

"ఇంతకును నీ వొనర్చిన దోషమేమి? బ్లాకీ వలలో జిక్కుట నీ కింత జేసినది."

ఇట్లు తోబుట్టువు లిరువురును గదిలో గూర్చుని సంభాషించు కొనుచున్న సమయమున, మేడమీద కెవరో వచ్చుచున్నట్లు సవ్వడి యయ్యెను.

"చెల్లెలా, నెల్లి! ఎవరా వచ్చుచున్నది? బిల్లీయై యుండును కద? బిల్లీ కింకను నేను వచ్చినట్లు తెలియదు."

నెల్లీ కొంత వనుక జెవులు రిక్క-బెట్టి, నిదానించి, ధ్వని బట్టి, "ఛార్లెస్ వచ్చుచున్నది." అని మెల్లగ బలికెను "వాడే కావలెను. అన్నట్లు మరచితిని,—నేడు 'చీకటి పడులో పున రాలే నని' చెప్పియుండెను."

సోదరి పలుకుల నాలించి, బార్నాడ్ మిగుల యాతుర తతో, " 'చార్లెస్' అనగా నెవరు?" అని యడిగెను.

"నీ వెరుగవేమో—వాడొక ధనికుని బిడ్డడు. రూపవంతుడగు చిన్నవాడు; యువకుడు; విద్యావంతుడు. చాల యమాయికుడు గూడను. చెప్ప మరచితిని—నిన్ను చూడవలెనని చాల కుతూహలముతో నున్నాడు." అని నెల్లీ చెప్ప సాగెను.

"నీకు వాని పరిచయ మెక్కడ?"

"పరిచయమే కాదు—స్నేహ మనుము! కొత్తగా మే మిరువురమును స్నేహితుల మైతిమి" అని యనుచు, నెల్లీ మెల్లగ నవ్వెను.

గదిలో బార్నాడ్ నెల్లీ లిట్లు సంభాషించుకొను చుండిన సమయమున, వసివాడి దలుపు దోసికొని, యొక పురుషుడు లో బ్రవేశించెను. వానిని చూచి, నెల్లీ సిగ్గుపడెను. బార్నాడ్ కూడ కొలుత నిక్కు-తునని, మరల ధైర్యము దెచ్చుకొని, యట వచ్చినవానిని చిరునగవుతో బలుకరించెను.

కొత్తగా వచ్చినవా డంత నెల్లీ సోదరు నుద్దేశించి "బాబూ—నీ వెప్పుడు వచ్చియుంటివి? నెల్లీ కేదో యుత్తర మిదివరలో వచ్చియుండెనని బిల్లీ యనగా వింటిని. అది నీవు వ్రాసియుంటి వేమో యని నా కేదో యనుమానము కలిగి నది. రోజా కూడ నట్లే యనినది. కనుగొందమని నెల్లీవద్ద కి

ష్వాడు రాగ, ప్రత్యక్షముగ నీవే యగుపడితివి. మంచిది—" అనుచు నా పురుషు డొక కుర్చీపై జతికిలబడి, బార్నాడ్ నేమేమో ప్రశ్నింప మొదలుపెట్టెను. కొంతదనుక టామీతో ముచ్చటించినపిదప, నాడు టామీని తోడ్కొని, గదినుండి వెలుపలకు వచ్చెను. పిమ్మట వే రొక రహస్యప్రదేశమునకు బోయి, వా రిరువురును చాలసేపు మాటలాడుకొనిరి.

నెల్లీ యొక్కతెయే గదిలో గూర్చునియుండెను. "వీని మూలముననే నాయన్నకు లేనిపోనియిక్కట్లు గలుగుచున్నవి" అని విసుగుకొనుచు, నెల్లీ యేమో తలపోయుచుండెను. ఇంతలో ఫ్లారెన్స్ వేసమున నుండిన ట్రేసీ వచ్చి, యాగది జొచ్చెను. చిరునగవుతో నాయువకు నెదుర్కొని నెల్లీ—"ఫ్లారెన్స్, నే డొక వింత చెప్పెదను. అదియేమో పోల్చికొనగలవా?" అనెను.

క్షణ మాలోచించి ట్రేసీ, "పోల్చితిని. నీ సహోదరుడు—" అని మాత్ర మని యూరకుండెను.

"అవును. వా డిప్పుడే వచ్చి చేరినాడు. ఇంతదనుక వానితోనే మాటలాడుచుంటిని."

ట్రేసీ మొగమున నానందచిహ్నములు విశదమగుచుండెను. వెంటనే వాడు గదితలుపు జేరవేసి, నెల్లీని సమీపించి యామె చెక్కిలి ముద్దాడి, ప్రియే—నేడు నే నిచ్చటికి బయలుదేరునప్పుడు శుభశకునము లెదురయ్యెను. నీ కేదో సంతోషవిషయ ముండునని యప్పుడే యనుకొంటిని! చచ్చిపోయెనని యనుకొనిన తోబుట్టువు తిరిగివచ్చుట కన్న, వేరు శుభ మేమి కావలెను? నీకు శుభము జేకూరుట నాకెంత యానంద దాయకమో నీ వెరుగవా!" అనుచు ప్రియోక్తుల నామెకు, యర చే

యని స్వర్గము జూపెట్టుచుండెను. "నీ కోరిక నేను, తప్పక తీర్చెదను! ప్రియాలింగన చుంబనములతో నేను మాత్ర మెట్లు సంతుష్టి నొందగలను? ఇన్నాళ్లను వెర్రినై, యేదో యొక నెపమున నసందర్భముగ వెనుదీయు చుంటిని! పురుషుడన య్యు నేనిట్లు లజ్జించుట కూడదని తెలిసినది. నేను మన మిరువురము సంతోషముగా నున్నాము! కాని నెల్లీ, నీవు నన్ను నిజముగ గాఢముగా ప్రేమించుచున్నావా? లేక—"

నెల్లీ కన్నులెత్తి యొక్కసారి వాని వైపు జూచి, వాని పైబడి యధరము ముద్దాడి, కంఠము నిరుచేతుల బట్టుకొని, వాని వక్షస్థలముపై శిరము వాల్చి, కన్నుల నీరు గార్చెను. నెల్లీ పూర్ణముగ తనకు వశమయ్యెనని ఛ్రాలిస్ గ్రహించెను. ఆ క్షణమున సహజముగ జాలియూ వాని తలపుకు వచ్చెను. తనలో మెల్లగ నవ్వుకొని, పదిలముగ నెల్లీని తన కౌగిటినుండి విడదీసి, యామె నడుముపై నొక చేయివేసి, సోఫాపై నామెను గూర్చుండ బెట్టి, తానును యామెపక్క గూర్చుండెను. "పాప మీమె నాపై మనసుగలిగి యున్నది. మా యుపాయమును నెట్లైన దప్పించుకొన వలెను, అది యటుండ, నీమె సహాయ్యముననే టాబీని నిప్పుడు పట్టవలెను" అనుచు తనలో దలపోసి కొనుచు, ఛార్లెస్ నెల్లీతో కామాంధునివలె నటించుచు, యామె ముంగురుల దువ్వసాగెను.

"ముద్దులాడీ — మన మిట్లున్నప్పుడు మీ యన్న వచ్చినచో నేమనుకొనును?"

"ఛార్లెస్, నీ వందుకు జడియకుము. క్రిందికి నేనొక సారి యేగి వచ్చెదను. ఇంక నొక గంటవరకు నెవ్వరును నా

గదిలోనికి రాకుండునట్లు తగిన యేర్పాటు జేసివచ్చెదను" అని పలికి, నెల్లీ లేచి నిలువబడెను.

ఆమె హస్తము బట్టుకొని "ప్రియురాలా, నీ యూహా లెప్పుడును శ్లాఘనీయములే! నీ విట్టి యుక్తి బన్నెదవని నే నెరుగుదును—కాని—" అనుచు నామెను మరల దన ప్రక్క గూర్చుండబెట్టి, చెక్కిలి నొక్కుచు, "నీయన్న మరలి వచ్చినందుకు, మనమిప్పుడు 'ఛాంపేని'తో విందు జేసికొందుము. బార్నాడ్—అదియేకదా నీ సోదరుని నామధేయము—బార్నాడ్ నింకొకగంటలో నీ గదిలోనికి రమ్మనుము. నేనిక్కడ నుందునని చెప్పకుము. వానితో నీవే యేమో మాట్లాడ నున్నావని యనుము" అని బోధపరచెను. నెల్లీ తలనూచి, యటులనే యని పలికి, వెంటనే మేడ దిగెను.

సారాయి బుడ్లుంచబడు గదిలో, టూమీా యొక బెంచీపై గూర్చుని, యొక పనికత్తెతో బరియాచకము లాడుచుండెను. నెల్లీ వానిని వీపుపైదట్టి, "బ్లాకీ యెక్కడ?" నని యడిగెను.

"కొన్ని నిముసముల క్రిందటనే యేగెను. ఏమి?" అని టూమీా యామె వైపు దిరిగి ప్రశ్నించెను.

"ఏమియును లేదు. వెనుకనుండి నీతో గొన్ని సంగతులు మాట్లాడ వలసియున్నది. ఇంకొక గంటయైన పిదప, నా గదిలోనికి రమ్ము. ఈలోపున నాకు వేరే పని యున్నది." అని పలికి, నెల్లీ యొక బీరువా నుండి ఛాంపెని బుడ్డి దీసి, బిరడా మూడదీసి, చేత బట్టుకొని, మేడ నెక్కెను.

* * * * * *

"రోజా, నీవనినది నిజమే! టూమీా జీవించియున్నాడు."

బ్లాకీ మాటలకు దృష్టిపడి యామె మగనివైపు నిర్ఘాంతపడి, చూడ జొచ్చెను.

" 'బిల్లీ హోటేలు' లో నిప్పుడు వానిని కలసికొంటిని. నే జెప్పిన కొన్ని యేర్పాటులకు వా డొడబడ కున్నాడు. పీటర్ మాటల బట్టి చూడ, మేరీ వానిని వరించునట్లు దోచదు కావున మేరీని కూడ వధించుట యుక్తమము కాదా యని యంటిని. అందుకొక పన్నాగ మాలోచించి, టామీతో జెప్పితిని. 'ఆమెను చంపిన మన కేమి లాభము?' అని టామీ యడిగెను. 'ఆమె గతించిన వెనుక, పీటరే కదా లాలీ యాస్తికి హక్కుదారుడు? అప్పుడు వాడు లాలీమందిర నాయకు డగును' అని టామీకి బోధించితిని. వాడందుల కేమియు మనస్కరించక, తన యజమానురాలిని చంపుటకన్న, దాచచ్చుటే యుక్తమమని పలికెను." అని బ్లాకీ సవిస్తరముగ తన సతితో జెప్పెను.

వాని మాటల కాశ్చర్య పడుచు రోజా, "పాపము, టామీ మేరీపై నెట్లు చేయి జేసికొన గలడు? ఏమైనను, యామె వాని యజమానురాలు గదా? టామీకి మాత్రము సుగుణమైనను కలదని తెలిసికొనుట నా కానందముగా నున్నది" అని నిర్భయముగ పలికెను.

"అయిన మేరీని వధించుట నీకు గూడ నిష్టము లేదా?"

"లేదు."

* * * * * *

నెల్లీతో సరససల్లాపముల జేయుచు, ఫ్రెసీ యామె తెచ్చిన నిషాపదార్థము నొకగ్లాసులో బోసి, యమృతమాత్రము దా సేవించి, నెల్లీచే నధికముగ ద్రాగించెను. ఆ పానకపు వెలి

యరామండ నందేమి కలిపెనో కాని, యామె శీఘ్రములో నొంటిపై స్మారకము లేనిదై ట్రేసీపైబడి వాని వక్షస్థలముస ముఖము వాల్చి నిద్రించెను. ట్రేసీ తనలో జిరునవ్వు నవ్వుకొని, వెంటనే యామెను పదిలముగ నొక పరుపుపై బరుండబెట్టి, తానొక కుర్చీపై గూర్చుని, దుస్తుల సరి జేసికొనుచుండెను.

ఇంతలో నొడలిపై గొంత స్మారకము లేనివాడై, యిటునటు జూగుచు, మెల్ల మెల్లగ మేడమీదికొక పురుషుడు వచ్చుచున్నట్లు యాచోకీ యగుటచే, ట్రేసీ దిగ్గునలేచి, చేత నొక రివాల్వరు బట్టుకొని, తలుపు వారకు జని నిలచెను. కొంచమోరువాకిలిగా వేసియుండుకవాటములదె: చికొని,టామీ గదిలోనికి వచ్చెను. తోడనే ట్రేసీ వానిపైబడి, చేతుల నదిమి పట్టుకొని, "టామీ—యిప్పుడింక తప్పించుకొన జాలవు." అని పలికెను. "నోరెత్తి యరచినచో పిస్తోలుతో గాల్చెదను."

నిర్ఘాంతపడి, టామీ క్షణముదనుక నోట మాటలేక గజ గజ వణకుచు, నిలువెల్ల జిరి చెమ్మటలు గ్రుక్కుకొనుచు, ట్రేసీ వైపుజూచి "అయ్యా, క్షమింపుడు; శరణు వేడుచున్నాను." అని దీనముగ బలికెను.

"ఏమియు బలుకక నాతోరమ్ము" అని ట్రేసీ మిగుల యసూయతో బండ్లు గొరుకుచు, ననెను.

"ట్రేసీ—నన్ను కాపాడితివేని, నీ కొక మహోపకారము జేసెదను." అని యనెను.

క్షణ మాలోచించి, ట్రేసీ, "చెప్పుము. నీవు చేయగల సహాయ్యము బట్టి యుండును. అంత దనుక నే నెట్టి యభయము నిచ్చువాడను గాను."

"లాలీ హత్యకేసులో హంతకుని బట్టి యిచ్చుటకు నిశ్చయించితిని—నన్ను రక్షింపుము."

ఓబ్రీసీ ముఖ మానందముతో వికసించెను. "సరియే నీకు హాని రాకుండ గాచెదను. నీకుదెలిసిన రహస్యముల నన్నిటిని జెప్పుము" అనుచు ఓబ్రీసీ వాని నొక కుర్చీపై గూర్చుండ జేసి, గది తలుపులు మూసి తాళము బిగించి, తానును టామీ ప్రక్కనే గూర్చుండి, "చెప్పుము." అనెను.

"నన్ను తప్పక కాపాడెదవా? నా కెట్టి హానియురాకుండ జూచెదవా? అటుల నాకు వాగ్దాన మిమ్ము-లేనిచో జెప్ప జాలను." అని టామీ భయముతో నుడివెను.

"నీకు శరణ మిచ్చితిని; భయపడకుము. సవిస్తరముగా నంతయు జెప్పి వేయుము" అని ఓబ్రీసీ హెచ్చరిక గావించెను.

"అటులైన ఓబ్రీసీ—యిదిగో నీ చేతుల బట్టుకొని ప్రమాణము జేయుచున్నాను. దైవ సాక్షిగా నుడివెద వినుము నేను కేవలము నిర్దోషిని. బ్లాకీకి భయపడి నేనొన్ని దోషముల జేసితిని. బ్లాకీయే లాలీని చంపినవాడు. లాలీ గారి మరణము హత్యయే!"

"నీవు బ్లాకీ నెరుగుదువా? నాకు వానిజూపించ గలవా?"

"అది నాకు సాధ్యము కాదు. నే జచ్చెదను!"

"పోనిమ్ము నీ వేమి చెప్ప దొడగితివో, చెప్పుము. వెనుక నుండి బ్లాకీని గూర్చి యోచించెదను." అని ఓబ్రీసీ యనుచు మిగుల జాగ్రత్తతో నాలకించుచుండెను.

"లాలీ రేపటి యుదయమునకు మృతినొందు ననగా, నేటిరాత్రి సుమారర్ధరాత్రి సమయమునకు బ్లాకీ నా వద్దకు

వచ్చి, తోటలోని కొక సారి తాబోవ గార్యమున్నదని యనెను. అటులనే కానిమ్మని తలుపులుదీసి, యా రాత్రి వానిని పూదోటకు దోడ్కొని పోతిని. లోనికి నన్ను రావలదని బ్లాకీ వారించెను. కారణ మరయుటకు వెరచి, నేనట్లే ద్వారము దరి వేచి యుంటిని. తన జోళ్లు నూడదీసి వాడు నా కాళ్లకుండిన బూట్సు నిమ్మని కోరెను. అడ్డు జెప్పక తీసి యొసగితిని. సుమారొక యిరువదినిముసములదనుక నారామమందే యుండి కొన్ని పూవుల గోసికొని, వాడు మరలి వచ్చెను. "టామీ! ఉదయము పెందలకడ పూవులగోసి, నీ యజమానురాలి కిమ్ము' అని నాతో ననెను" అని టామీ నివేదించెను.

"సరియే—ఆ పై కథ నాకెరుక. కాని లాలీ యెట్లు చంపబడెను?" అని ట్రేసీ ప్రశ్నించెను.

"నాటిరాత్రి తొలి ఝామున నన్ను లాలీగదిలోనికి రహస్యముగ బొమ్మని, యటగల ఖజానా పెట్టెకు సమీపమున నొక మాయ పాము నుంచుమని యాజ్ఞాపించెను."

"ఏమంటివి? సర్పమా?" అని ట్రేసీ యాశ్చర్యముతో నడిగెను.

"అవును, సర్పమే. కాని నిజముగు పాముకాదు. రబ్బరు పాముపలె నగుపడినది. కాని దూరమునుండి, చూచినచో నిజముగ నొక త్రాచువలెనే యగుపడును. 'టామీ భద్రము సుమీ! ఆ పాము 'పొటాష్' బంతి వంటిది. అగ్నికి దూరముగా [illegible]వలెను. ప్రమాదమున చేతి నుండి నేల జారవిడిచితివా, [illegible]ప్పుడవు' అని బ్లాకీ నా కుపదేశించెను. 'ఏమి? ప్రేలునా [illegible]?' అని భయపడుచు, వాని నడిగితిని. మెల్లగ

నవ్వుచు, వాడు, 'లేదు. అది మామూలు 'బాంబు' ల వలె పేలదు. నిప్పంటుకొని కాలును. చప్పుడు కాదు. అది కాలునప్పుడు మంట కూడ కాంతిగా నుండదు. గంధకము కాలునట్లు నీలి రంగుతో కాలును; అమోనియమ్ అకోనైట్ పొగలు వెడలును.' అని యూహాము గుట్టు జెప్పెను. ఆ సర్పము నేల, గదిలో నుంచమనుచున్నాడో ధైర్యముతో నడుగ లేకుంటిని. బ్లాకీకి వశపడుట వానికి జనియుకే!"

"చాలును—ఆ పాము గూర్చి యంతయు గ్రహించితిని. కాని బ్లాకీ యెవరు? వానికి నీ వెట్లు వశమయితివి?"

"ఆసంగతి మాత్రము నన్నడుగవలదని వేడుచున్నాను. పగ లెన్నడును నేను కూడ బ్లాకీని చూచియుండలేదు. రాత్రిపూట బ్లాకీ సహజముగా మారువేషముతో నుండునని యే నా నమ్మకము. ఈయూరులో నేవాని కనేక గృహములున్నవి. బ్లాకీ యొక్క చక్కని యిటలీకన్యను వివాహమాడి సుమారొక సంవత్సరమై యుండును. ఆమెతో నా దేహ్యమును కలసియుండును."

"టామీ—యింకొక సంగతి నడిగెదను. లాపీనేల బ్లాకీ వధించెనో చెప్పగలవా?"

"నాకు తెలియదు."

"పోనిమ్ము ఆయన గతించిన వెనుక, మేరీ నేల హింసించుచున్నాడు?"

"అదియును తెలియదు. మేరీ నెట్లయిన నెత్తుకొని పోయినచో, జాల ద్రవ్యము లభించునని యొక సారి యని యుండెను. ఆమెచే గొన్ని కాగితములను సంతకము జేయించ నుద్దేశించుచున్నట్లు దెలిసినది. ఇప్పుడా తలపు మార్చుకొని—"

"ఏమి? ఇటుపై నామెజోలికి రా నిష్టము లేదా?"

"కాదు కాదు. వే రొక పన్నాగము బన్నియున్నాడు. ఆమెను పీటరు కిచ్చి పెండ్లి సేయ యత్నించుచున్నాడు. అది సాధ్యము కానప్పు డామెను కూడ హత్య జేయ నిశ్చయించినాడు"

తృళ్లిపడి ఝెస్సీ, "పీటర్ బ్లాకీ కేమగును?" అనియడిగెను.

"నాకు తెలియదు—" అనిటామీ మరల చెప్పదొడగెను.

"పీటరేదో కుట్రలో బ్లాకీతో గలసి యున్నాడు."

"అటులైన ముస్ముందు పీటరును పట్టుకొనవలెను." అని తనలో ఝెస్సీ యేమో యాలోచించుకొన సాగెను.

"ఝెస్సీ, నే నిప్పుడు చాల పశ్చాత్తాప పడుచున్నాను. నే జేసిన దోషముల కిప్పుడు చాల వగచుచున్నాను. నేడు ముఖ్యముగా బ్లాకీపై నాకు జెప్పరాని కోపము గలిగినది. రోలోను చంపెనని విని నా మనసు నీరై పోయినది! అదిగాక, మేకీని చంపుటకు నన్ను నియమించెను! నే నందుకు సమ్మతించక పోవుటచే, నాపై వానికి గినుక జనించినది. 'టామీ, బాగుగ నాలోచించుకొనుము. రెండు దినములింక వ్యవధి యున్నది' అని బ్లాకీ నన్నుద్దేశించి పలికెను. కాని భూమి తోడుగా పలుకుచున్నాను—టామీ నేటినుండియు బ్లాకీకి వశమై యుండదు! నా శక్తి కొలదిని ప్రయత్నించి, వానిని మీ కప్పగించుటకే మనో నిశ్చయము జేసికొంటిని. ఇటుపైని టామీ బ్లాకీక శత్రుడే!"

"టామీ, ని న్నిప్పుడు నమ్ముచున్నాను. నీ కెట్టి శిక్షయు రాకుండ జూచెదను. నిజముగా నీవు నాకు చాల సహా

యము జేసితివి. కొన్ని ముఖ్యమగు సంగతుల దెల్పితివి—ఇటుపైని నే జెప్పినట్లు నడచుకొందువా?"

"అంతకన్న నేనేమి కోరెదను?"

"ఐన సరియే. రేపు నే నిచ్చటికి రాను. నీవేనన్న గలసికో."

ఇంక గొన్ని విషయములు వానితో బ్రసంగించి. ట్రీసీ వాచీదీసి చూచుకొని, బిర బిర లేచి నిజగృహమున కేగెను.

* * * * * *

"చెలి మేకీ, నీకింక నిద్ర రాలేదా? నాకు గన్నులు పడిపోవుచున్నవి."

"జూలియా, యెంతయో రాత్రి కాలేదు! అప్పుడే పండుకొనుట యేమి?"

గదిలో కూర్చుని, మేకీ జూలియాలు చాల సేపటి నుండియును ముచ్చటించుకొనుచుండిరి.

"నీవేమి గ్రహించితివో కాని, మన నాటకము నాకేమియు దెలియరాకున్నది. ఇట్లు దాగుడు మూతలాడుటలో రోలో యుద్దేశమేమో తెలియకున్నది." అని జూలియా యాలోచించుచున్న దానివలె ననెను.

"మ రెన్నాళ్లు? ఇంక రెండు దినములే కదా?"

"కాని మనకు గలుగబోవు లాభ మేమో గ్రహించలేను."

"జూలియా, యేదో కారణము లేనిదే రోలో యిట్లు మనచే నాటకము నాడించడు."

"అది వాస్తవమే, కాని—" అని యేమో సంకోచించు చున్నట్లు జూలియా పలికెను.

"శ్రేసీ నడుగ కుంటివా?" అని మేరీ నవ్వుచు బ్రశ్నించెను.

సిగ్గుచే జూలియా చిరునవ్వు నవ్వి, యూరకుండెను.

"జూలియా, రేపటి యుదయమున తప్పక గనుగొందము. రోలోనే యడుగుదను"

"చెలీ మేరీ, నీవే యాయన నడుగవలెను. ఇంకెవరడిగినను, లాభ ముండదు." అని జూలియా పక్కున నవ్వెను.

సమయోచిత మగు జూలియా సల్లాపము గ్రహించి, మేరీ నవ్వుకొని సంతోష దృష్టితో నామెను చూచెను.

"ఆమాట కేమిగాని, చెలీ, పీటర్ నడవడిక గనిపెట్టితివా? వాడు మేనత్త కొడుకే యైనను,—"

"పాపము వాడు నిన్నతి తీవ్రముగా మోహించెను."

"నే నెరుగుదును. నాతండ్రి జీవించి యున్నప్పుడు కూడ నీ విషయమై ప్రస్తావన వచ్చినది. నా జనకుని కీ సంబంధ మేమియు నిష్టములేదు."

"పీటర్ తో నే డేమంటివి?"

"'ఇకముందు నాతో నట్టి ప్రసంగము లాడకుము' అని కోపముతో బలికితిని."

* * * * * *

అర్ధరాత్రము కావచ్చినది. జనులు వారి వారి శయ్యాల జేరి, సైమరచి, నిద్రించుచుండిరి. పట్టణములోని కోలాహాల మంతయు సణగి, నిశ్శబ్దమైయుండెను. పీటర్ మాత్రమెంత యత్నించుచుండినను, వాని కన్నులు మూతపడకుండెను.

మనో వ్యాధిలో బడి కొట్లాడుచుంటచే, వాని హృదయము గలవరపడి, పీటరు నొక యున్మాదుని వలె జేసెను. మేరీ తన్నెన్ను కొనదని, వానికి నిశ్చయముగ దెలిసెను. రోలో గతించినచో, నామె యవివాహితగా నుంటకైన వెనుదీయును కాని, పీటరును చేబట్టుట కొడంబడదని విశదమయ్యెను. సుందరి తనకు లభించు నాశ లేనితరి, పీట రెన్ని యొనర్చిన నేమిలాభము? తనకు గల యాస్తి సర్వస్వమునైన గోల్పోవుట కా బాలిక లక్ష్యము సేయదు కాని, పీటరును మాత్రము భర్తగా నేలుకొనదు! స్త్రీల పంత మిట్టిదని పీట రెరుగును. దొంగవీలు గల్పించిన లాభమేమి? ఆమె చిత్తము హరించలేనితరి, యామె సొత్తు నపహరించిన నేమి ప్రయోజకత్వము? ఇంతకును, మేరీ డబ్బుకై పీట రేల యాసించవలయును! పీటర్ చాల ధనికుడు! పీటరిట్లు తనలో వితర్కించుకొనుచు, క్షణమున కొక విధముగు మనో నిశ్చయమునకు వచ్చుచుండెను. ఆమె వాని నేల ప్రేమించలేకున్నదో యని వాఁడు తదేక చింతతో నాలోచించుచుండెను. అప్పుడప్పుడు మేరీపై వానికి భరింపరాని కోపము పుట్టుచుండెను. ఇంత తిక్కతో నున్నందున, నామెకు దగిన శిక్ష జేయుటయే యుత్తమ మని యనుకొనుచుండెను. ఆమెపై గసి దీర్చుకొనుటకు మంచి యుపాయము నాలోచించుచుండెను, కాని, మరల సుందరిపై వానికి గలమోహము రాగము వానిని వెనుదీయ జేయుచుండెను. మేరీని వధించినచో, దానెట్లు సుఖించ గలడు?......ఇంకొక సారి యత్నించి చూచుటకు పీటర్ నిశ్చయించుకొనెను. నిలకడపై నామె మనసు ద్రిప్పుకొనునేమో? బ్లాకీ సలహా యుత్తమముగా

దోచదు! ఆమె కొఱకే కదా పాపము రోలోను చంపించుటకు పీటరు పూనుకొనెను? ఒక గుణనిధియొక్క నిష్కళంక రక్తము దన చేతులపై బోసికొనుటలో, పీటర్ యుద్దేశము తావలచిన జవ్వని లభించుననియే కదా? అట్టి వాంఛ యీడేరకున్నప్పుడు, వాడేల దుష్ప్రవర్తకుడు కావలెను? హత్యయొనర్చినను, చోరత్వమున కియ్యకొనినను, మనోభీష్ట సిద్ధియైనచో మన స్తాపము గొంత యుపశమించును. పీటర్ సహజముగ నిర్దయుడు కాడు—అన్యుల హింసించు హంతకుడు కాడు—నీచ కులస్థుడును కాడు! అట్టి వాడొక హత్య జేయించ బూనుకొనెను!

స్వచ్ఛమై, నిర్మలమై, నిష్కళంకమై, తేజోవంతమై, ప్రకాశించు వజ్రము సయితము నిప్పులో బడినచో నేమగును? తన సహజ కాంతిని బాసి, విలువ లేనిదై, వికృతాకృతికి లోనై, యొక మక మక లాడు నల్లని మసి బొగ్గుగా మారును. మానవ హృదయ మొక యపూర్వ వజ్రమువంటిది. మోహాగ్నికి లోనై, యది తన సహజగుణముల బాసి, మసిగా, బొగ్గుగా, బూడిదగా మారి నిష్ప్రయోజక మగును! పాపాగ్నిని రగుల్ప జేసి, జ్వలించుటకు, స్త్రీలగ్ని హోత్రమునకు వలయు సమిధల వంటివారు. లోకములోనుండు దారుణ కృత్యము లెల్లను యీడుదాని మూలముననే కలుగుచున్నవి.

'ఈవ్' మూలముననే 'ఆడమ్' తినరాని ఫలమును భుజించి, నరునకు మరణము జేకూర్ప గారణు డయ్యెను. 'హెలన్' వలననే 'ట్రాయ్' నిర్మూలమై దగ్ధ మయ్యెను. సీత మూలమున రావణునకు పుణ్యము నశించి, చావు కలిగెను. యుద్ధములకును హత్యలకును జారచోరత్వములకును గూడ

మూలకారణము సర్వసాధారణముగ వనితయే! 'మానవుని నరకమున కీడ్చునది స్త్రీ' యని మిల్టన్‌కవి బోధించి యున్నాడు.

మేరీ యను లలనామణి, పీటరు కన్నుల కగుపడ కుండినచో, వాడేల రోలోను చంపు పాపము నొడిగట్టుకొన సిద్ధపడును? మానవునకు యవ్వన మొకా నొకప్పుడు శత్రువుగా బరిణమించి, వానిచే గొన్ని యసాధారణ దోషముల జేయించును. స్త్రీల పాలిట జక్కదన మొక పాపిష్టి దేవతయై, వారి నుసుమాడి, హింసించుచుండును. పీటరు, మేరీ సొగసుందనము దిలకించి, యామగువ నెట్టులైన బడయు నుద్దేశముతో నెంతటి దారుణకృత్యమునైన జేయ వెనుదీయకుండెను. బ్లాకీ యామె సంహారణముదలపెట్టి చెప్పినపుడు మాత్రము, సహజముగ పీటరు హృదయము ఝల్లుమనెను. వా డందు కొడబడకుండెను! బ్లాకీ నావేశించిన దేవత దర్వ్యాశ—పీటరు నావేశించినది మోహదేవత!

ఏపని జేసినను, పీటరు మనసు స్థిమితముగా నుండకుండెను. శయనింత మన్న నిద్దుర రాకుండెను. పని జేయుట కాలోచన దోచకుండెను. దేనికిని, మనసు వాని యధీనమున నుండకుండెను. నిజముగ నాటిరేయిని పీట రొక పిచ్చివాడే! గదిలో నొంటరిగ గూర్చుని, క్షణక్షణమున కొక విధముగ నాలోచించుకొనుచు, బుద్ధి నిలకడ లేక, యేమియు దోచక, తన యూహాప్రవాహమున మేరీ తలంపులనే యీదులాడజేయుచు, తీరము జేర నసాధ్యుడై వా డమిత వేదనలో బడియుండెను.

కోటీశు తనయ

పదియవ ప్రకరణము

విందు.

"కరటకశాస్త్రుల్లా! గుంటూరు శాస్త్రుల్లు!"

"అవును. కొంచం చిరిగడ్డం అంటింపుకున్నారు; అంతే భేదం—"

"ఔరా? అతగాడి దాయణం!......యేమిచిత్రము. మేలుకున్నానా నిద్రబోతున్నానా?"

—కన్యాశుల్కము.

"రోజా, ఇప్పుడు టామీని కాచుకొనవలసి యుండు నేమో! నిజముగా వాడు విశ్వాసఘాతకుడై వర్తించుచున్నాడా, లేక—"

"ఏమి? వాడే మొనర్చెను?"

"నిశ్చయించి యింతలో నేమియు జెప్పలేను. కాని నా చారులు కొందరు వానిగూర్చి దెల్పియున్నారు. టామీ శత్రుపక్షమువాడుగా మారనున్నాడని తెలియవచ్చినది. రూఢిగ నేడు కనుగొనగలను."

బ్లాకీ పలుకులనాలకించుచు, రోజా నిశ్చేష్టయై నిల్చెనెను.

"అట్లైనచో, నాథా! నీ కేమియు నపాయమురాదా?"

"అపాయమేకాదు. పీక పోవునంత ముప్పు వచ్చును. కావుననే యిప్పుడు బయలుదేరుచున్నాను. ట్రేసీ కబురంపినట్లు టెలిఫోనులో పిలచి, వాడందుకు జబాబొసగి, ట్రేసీతో

మిత్రుని వలె సంభాషించెనా, టామీ జన్మవిూ ఘడియతో నాఖరని యెంచుము'' అని కోపముతో బ్లాకీ యేదో మనో నిశ్చయము జేసికొనెను.

* * * * *

నాటియుదయము రోలోగారి లేబొరేటరీలో మిక్కిలి యలికిడిగా నుండెను. 'కూలీ' పొడిచిన కత్తిదెబ్బవలన నిరూపకుని భుజముపై మోటగు గాయము తగిలెనే కాని, కేన్నీ వైద్యసహాయమున గాయము మాన్పబడి మరల రోలో నెప్పటి యారోగ్యస్థితికి రానిచ్చెను. కెన్నీ రెండు పూటలును వచ్చి, రోగిని చూచి యౌషధము నొసగుచుండెను. మర్కటముచే బాధపడిన మరునాటి వేకువను, బాగుగ దెలివి వచ్చినపిమ్మట రోలో తన 'జూనియరు'ను ప్రక్కకుబిలచి "ట్రేసీ. నేను మృతి నొందినట్లు పత్రికలో బ్రచురింపుము!" అని యుక్తితో బలికెను. ట్రేసీ తనయజమానుని యుద్దేశము గ్రహించి, వెంటనే టైపు యంత్రమువద్ద గూర్చుని వార్తాపత్రికకొక వ్యాసము వ్రాసి యంపెను. 'గౌరవనీయులగు డాక్టరు రోలో మహాశయుని యాకస్మికమరణము' అను నంశము ట్రేసీ ప్రచురించినదే! బ్లాకీ యీ విషయము పత్రికలో గమనించి, నమ్మకొని, క్రొత్త పన్నాగముల బన్నుచు, పూర్వమంత జాగ్రత్త వహించక మసలదొడగెను. రోలో గతించినవెనుక దన్నింక నెవరొకనువారు లేరని బ్లాకీ దృఢముగ నమ్మియుండెను. బ్లాకీ, యొక్క రోలోకే భయపడుచుండెడివాడు. రోలో యొక వీలు వ్రాసి, కెన్నీ, మేయో, జూలియా, షేకీల

సంతకముల దీసికొని, లేబొరేటరీనంతయు ట్రేసీ యధీనము జే
సెను. రోలో వక్కీళ్లకు గూడ, నిరూపకుడు జీవించియున్నట్లు తె
లియదు. పెక్సీ సహితము తన యజమానుని గుట్టు నతి భద్ర
ముగ గాపాడుచుండెను. అనుదినమును మేరీ, జూలియాను
దోడ్కొని రోలోదరికి వచ్చుచుండెను. శత్రువు నడవడికల
నెల్ల ట్రేసీ గనిపెట్టుచు, రోలోతో జెప్పుచుండెను. తెరవెను
క నిల్చుని నిరూపకుడు ఈ నాటకము నాడించుచుండెను.

నాటి యుదయము మేయో కెన్నీ లింకను రాకపూర్వమే
మేరీజూలియాలు లేబొరేటరీకి వచ్చియుండిరి. రోలోతో నొం
టరిగ మాటలాడ నిచ్చగించి, జూలియాను ట్రేసీతో వదలి,
మేరీ, వెనుకటి గది జొచ్చి, రోలోచెంత గూర్చుని, సంభా
షించుచుండెను. పీటర్ త న్ననుదినమును వివాహ మాడుమని
నిర్బంధించుచున్నాడని వానిపై నసూయత వెలిబుచ్చుచు,
మేరీ సర్వము రోలో కెరుకజేసెను. ఆబాలిక చెప్పిన దంతయు
నాలకించి, రోలో లేచి, యామె కెదురుగ నొక యీజీ కుర్చీ
పై గూర్చుని, కొంతతడ వాలోచించి, తనలో మెల్లగ నవ్వు
కొని, సుందరి కొక యుక్తి జెప్పెను. తొలుత మేరీ నిరూపకు
డు చెప్పిన యేర్పాటున కియ్యకొనక, కొంత వాదనపై, నట్లే
యని సమ్మతి నొసగెను. టామీ, పీటరు గూర్చి చెప్పిన య
నుమాన విషయములు నిరూపకుడు లాలీ మందిర రాణితో
సర్వము వెలిబుచ్చెను.

"నీతండ్రి వ్రాసిన వీలు గూర్చి బ్లాకీ యేమో, టామీ
కేమియు నర్థము కాకుండ జెప్పెనట! ఆసందర్భమున పీటరు నా
మము బేస్కొని యుండెనట. వీ రిరువురును యేకీభవిం

యేదో పన్నాగము నల్లుచున్నారు. తగిన నిదర్శనములు చూపెట్ట లేకనే పీటరును పట్టుకొన జాలము. నే జెప్పిన యేర్పాటువలన, చాల లాభ ముండునని యెంచెదను.”

ఆశ్చర్యముతో వినుచు, మేరీత్రుళ్లిపడి, “రోలో, నిజముగ పీట రేదో సాహసకార్యము దలపెట్టి యున్నాడనియే తలంచెదవా?” అని ప్రశ్నించెను.

“అందుల కేమియు నభ్యంతరము లేదు. నేడు వానిని నీవనుగ్రహించి వివాహ మాడుట కొడబడకున్నచో, నిశ్చయముగ రేపటి దినమున వాడు నిన్ను వధింప నెత్నించునని తెలియవచ్చినది!” అని రోలో జవా బొసగెను.

“నన్ను చంపిన వాని కేమి వచ్చును?” అని మేరీ గ్రుక్కరుమని యనెను.

“ఆసంగతి నా కింక దెలియవచ్చుట లేదు. కాని పీట రేదో ఘోరము దలపెట్టియున్నాడు. బహుశః బ్లాకీ ప్రేరేపణవలన నిట్లు వర్తించుచున్నాడని నే ననుకొందును” అని రోలో యనెను.

“ఐన, మిల్లీ యనినది నిజమై యుండనోపును” అని మేరీ ఆన్యథా యోచించుచు పలికెను.

“మిల్లీ యేమి చెప్పినది?” అని యామె వైపు దృష్టి నిగిడ్చి, రోలో ప్రశ్నించెను.

“మొన్న రాత్రి పీటరు లేచి ఆఫీసు చావడిలో బ్రవేశించినట్లు యామె యనుమానించినది” అని మేరీ యనెను.

“మేరీ, నీ కింకను సందియ మేల? నా కంతయు బోధపడినది. రాస్ సెలవు దీసికొని యెటకో చనియున్నా డంటివి

కదూ! వా డెప్పుడు మరలి వచ్చును?" అని రోలో ప్రశ్నించెను.

"మూడు దినములలో సెలవుగోరెను" అని మేరీ యనెను.

"సరియే. నీతండ్రి వ్రాసియుంచిన వీలు ఆఫీసులోని కొ్రత్త సేఫులో కదా యుంచితివి?" అని రోలో ప్రశ్నించెను.

"అవును" అని మేరీ యనెను.

"పీట రది దొంగిలించెను" అని యనెను రోలో.

"నే నట్లూహించలేను. సేఫు తాళము లెట్లు సంగ్రహించగలడు? నావద్ద కదా తాళము లున్నవి?" అని మేరీ యాశ్చర్యముతో బలికెను.

"నీ కనుమాన మున్నచో, నీవద్ద గల రెండవ తాళముతో సేఫు దీసి చూడుము. అందు వీలు లేకపోవుటయే గాక, పీటరు రూపపటము కూడ నగుపడును" అని రోలో యనెను.

"అవు నవును. వాడే పెట్టె దెరచియున్నచో, వాని ఛాయాపట మందు ముద్రించబడును. ఇటనుండి గృహమున కేగగనే, సేఫు తెరచి చూచెదను" అని మేరీ యానందముతో ననెను.

"ఏ దెటులైనను, నేటి విందుకు మాత్రము తగిన యేర్పాటు జేయుము. పీటరు మరల నీతో సంభాషించునపుడు, తిరస్కారపు మాట లాడక, వానికి గొంత యాశ జూపెట్టుము. విందు ముగిసిన పిమ్మట నిశ్చయముగు జబాబు నిచ్చెదననుము. వాని మిత్రు లెవరైన నున్నచో, వారిని గూడ ముఖ్యముగ రప్పింపుమని పీటరుతో జెప్పుము" అని రోలో సలహా చెప్పెను.

"ఆపిమ్మట కథ?" అని మేరీ ప్రశ్నించెను.

"అందుకు నన్ను విడువుము. పైవారి నెవరిని గూడ బిలువకుము. కెన్నీ, మేయో, ట్రేసీ,—సాక్షులుగా నుండుటకు వీరు చాలును. ట్రేసీతో యోచించి, తక్కిన యేర్పాటుల జేయించెదను. మధ్యాహ్నము నీ విచ్చటి కొకసారి వచ్చి, నన్ను గలిసికొనవలెను. నేటి సాయంత్రమునకు, రాస్ మరలివచ్చినచో, వానిని కూడ బిలువుము. నీ సంతకముతో పీటరు చేతికి గొన్ని కార్డుల నిమ్ము. వా డెవరిని పిలచినను, కా దనకుము. పీటరు నెడ, నేడు మిక్కిలి యభిమానముతో నున్నదానివలె బ్రవర్తించవలెను. గ్రహించుకొమ్ము!" అని రోలో చెప్పెను.

"ఈ నాటక మెట్లు పరిణమించునో చూడవలయు! సరియే, నీ వనినట్లే చేసెదను" అని మేరీ చిరునవ్వుతో ననెను.

ఇంతలో కెన్నీ వచ్చుచున్నట్లు సవ్వడి వినవచ్చెను. మేరీ లేచి నిలువబడెను. లోనికి రమ్మని యనుజ్ఞగొని, కెన్నీ, ట్రేసీ మేయో, జూలియా—అందరును రోలో యుండిన గది బ్రవేశించి, కూర్చునిరి.

* * * * * *

మేరీ నిజగృహమున కేగి, సేపు తెరచి చూడ, సంచు వీలు లే కుంటయే గాక, పీటరు ఛాయాపట మొకటి యగుపడెను. కాని, బొమ్మ స్ఫుటముగ ముద్రింపబడ లేదు. పటము నాచి, పీట రని పోల్చుకొనవచ్చును. ఆఫీసునుండి మరలివచ్చి, గదిలో గూర్చుని, మేరీ యాపటము దిలకించుచు, తనలో వివిధరీతుల నాలోచింపదొడగెను. పీటరుపై భరింపనలవికాని యసూయతయు, కోపమును జనించెను. పటమును వెంటనే జూలియా చేతి కొసగి, యామెను లేబొరేటరీ కంపెను.

పీటరు మధ్యాహ్న భోజనమునకు మరలి వచ్చినప్పటికి చాల యాలస్యమాయెను. వాఁడువచ్చుదనుక మేరీ వేచియుండి, భుజించునప్పుడు వాని ప్రక్కనే గూర్చుని, మాటికిచీటికి నుప్పెనగా నవ్వుచు, పీటరుతో నేమేమో మాటలాడుచు, మెల్లమెల్లగ వానిని రంజింపజేసెను. మేరీకి తనపై నిట్టి యపూర్వ యభిమాన మేల కలిగినదో యని పీట రేమియు ననుమానింపలేదు. జవ్వని నడవడిక వానిని పరవశునిచేసి, బుద్ధిని హరించెను.

భోజనానంతరము మేరీ నొంటరిగా గని, పీట రామెను తదేక ధ్యానముతో జూచుచు, చిరునవ్వు నవ్వెను. మేరీ కూడ, వానివైపు దిరిగి మెల్లగ నవ్వెను!

"మేరీ, ఐన నన్ను నిరాశ జేసికొనమందువా యేమి? నా బ్రతుకు భ్రష్టుజేయుటే, నీ యభీష్టమా?" అని పీట రనెను.

"పీటర్, ఓరిమి లాభకారి కాదా? నీ విట్లు తొందరపడిన నే నేమనగలను? ఆలోచించుటకు నాకు వ్యవధి నీయవా? నేటిరాత్రి విందు ముగిసినపిమ్మట, నీ కేదో నిశ్చయముగ చెప్పెదను. ఇప్పుడు న న్నేమియు నడుగకుము. నిజముగ నన్ను ప్రేమించుచున్నావని కదా యంటివి? నీ మాటల నమ్ముచున్నాను. నేకు నా దొక చిన్నకోరిక గలదు. నెరవేర్చెదవా?" అని చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించెను.

"నీ వేమి చెప్పిన, నది చేసెదను. నీయాజ్ఞను మీరుటకు నాకు శక్యమా?—"

"అదిగో, మరల నట్టిమాట లాడవలదు; ఓరిమి లేనివాడవైనచో—"

"మేరీ, క్షమింపుము. నీకోరిక యేమో చెప్పుము. తప్పక దీర్చెదను."

"ఏమియులేదు నేటిరాత్రి భోజనపంక్తికి నీదు దగ్గర స్నేహితు లెవ్వరైన నున్నచో బిలువుము."

(అని కొన్ని కార్డుల దీసి మేరీ వాని కొసగుచు),

"అత్త పాలీన్, సోఫియా, నీవు, నేను, జూలియా, మిల్లీ, ట్రిసీ, కెన్నీ—ఇంక నిద్దరి నెవరినైన నీవు బిలువుము."

"సరియే, నేటిరాత్రి నాకు తప్పక జవాబు నొసగెదవు కదా?" అని పీటరానందముతో బలికెను.

"మాట యిచ్చి తప్పుదునా? నిశ్చయముగ నేనో యొకటి చెప్పితీరుదును. నమ్ముము. నే నిప్పుడు బజారుకు బోవలసియున్నది. మరచిపోవలదు సుమీ! నీకు మిత్రు లగువారు నాకును మిత్రులే కదా!" అని క్రీగంట జూచుచు, నవ్వి, మేరి లేచెను.

* * * * * *

"రోజా, ఇంక టామీ మన కడ్డముగ నిలువడు. దయ్యమై మన రహస్యము వెలిబుచ్చగల డేమో కాని, జీవములతో జేయకుండ కాపాడుకొంటిని. అన్నా, వీ డెంత ద్రోహిగా మారెను?"

"శిక్షనుండి కాచెదనని ట్రిసీ యభయ మిచ్చియుండును. లేనిచో వా డంతసాహసము జేయలేడు. అదిగాక రోలో మరణ మొకటి వానికిష్టములేదు. అందుచే మనసు మరల్చుకొని—"

"రోజా, పోనిమ్ము. ఇం కేల వానిగూర్చి జర్చించుకొనవలెను? ఇటుపై వాడు మన కేహానియు జేయలేడు కదా? ఈ సరికి జచ్చియేయుండును" అని బ్లాకీ విరసముగా నవ్వెను.

"ఎవరి నిందుకు నియమించితివి?"

"'డెసీమా'ను. ఆమె నిపుణురాలని నమ్మెదము."

ఇట్లు వారిరువురును సంభాషించుకొనుచున్న సమయమున వాకిట గంట మ్రోగెను. లేచి బ్లాకీ ద్వారముదరి కేగి, చూచెను. పీటరు చిరునవ్వుతో బ్లాకీ నెదుర్కొని, లోనికి వచ్చెను. లేఖల నంపినచో, బ్లాకీ విందుకు విచ్చేయునో లేదో యని, స్వయముగ దానే వచ్చి, భార్యాభర్తల నిరువురను రమ్మని ప్రార్థించెను. కొంతదనుక బ్లాకీ విందునుగూర్చి చర్చించెను. 'పీటరు కేమైన యాశ యున్నదా?' యనియు, 'నిజముగ మేరీ మనసు వానిపై మరల్చుకొనినదా?' యనియు, నింక ననేకవిధము లగు సంశయముల నడిగి, దీర్చుకొని, తప్పక మేరీ దివ్యభవనమునకు వచ్చుట కొడంబడి సమ్మతి నొసగెను. రోజా కూడ, 'నటులనే చూత' మనియెను, కాని నిశ్చయముగ 'వత్తు'నని వాగ్దానము నీయలేదు. బ్లాకీ వారు వేసమున వచ్చుటకు నిశ్చయించి, పీటరుతో నట్లు జెప్పెను. పిమ్మట పీటరు సెలవు దీసికొని, లాలీ మందిర గృహోన్ముఖుడై యరిగెను.

* * * * *

సాయంకాలము లేబొరేటరిలో సుఖాసీనులై, నాటిరాత్రి జరుగబోవు విందు గూర్చి రోలో మేరీ లనేక విధముల జర్చించుకొనుచు, జేయబోవు యేర్పాటుల నాలోచించుకొనుచుండిరి. రోలో ఫ్రెసీని పనిపై పోలీసు ఠాణాకు మేమోవద్దకు బంపియుండెను. నాడు తన యింటికి విందునకు రాబోవు యతిథుల నత్కరించుటకు వలయు గొంత సామగ్రిని కొని తెచ్చుటకై